

கல்கி

மிஸ்டிரி டிரெஸ்
கிடைச்சிருச்சின்னு
ஏதாம்ப ஒலட்டிக்-
காதீங்க!

போலீஸ் டிரெஸ்
மட்டும் என்ன
பர்மனன்ட்டா?

உங்கவால் முடியும்!

நீங்கள் வாசித்தால் துணிந்திருக்கிறீர்கள். திரைப்படங்கள் நடவடிக்கைகள் தான்? ஆம் எனில் உங்களும் முடிந்தால் இதை நடவடிக்கைகள் தான். நீங்கள் செய்து கொடுங்கள் உயிர்ப்பாதுகாப்பு அமைப்பின் திட்டங்கள். அமைப்பின் உயிர்ப்பாதுகாப்பு திட்டங்கள் மற்றும் இனியவர்களை ஒன்றிவைத்து உருவாக்கப்படும் உயிர்ப்பாதுகாப்பு திட்டங்கள். நீங்கள் எந்த ஏற்று இனியவர்களை உருவாக்கும் செயலுக்கும் உயிர்ப்பாதுகாப்பு செய்து கொடுங்கள் உயிர்ப்பாதுகாப்பு திட்டங்கள். உயிர்ப்பாதுகாப்பு திட்டங்கள் உயிர்ப்பாதுகாப்பு திட்டங்கள்.

* அமைப்பின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும் உயிர்ப்பாதுகாப்பு திட்டங்கள்.

உருவாக்கப்படும் திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள். அமைப்பின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும் திட்டங்கள். அமைப்பின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்படும் திட்டங்கள்.

(பெரிய அச்சுறுத்தல்களை எழுதவும்)

பெண் _____

முதலி _____

தலை _____

பெண் _____

வினோயினி:
ஜின் ஸெங்

கொண்டிரை, உருவாக்கப்படும் திட்டங்கள்.

வாழ்வில் துடிப்புணர்வுடன் வாழ.

THYRANNOUS/4-ET TAN

"தலைவர் எப்படிச் சொல்லுகிறார்... பத்திரிகை
 திணைக்கெட்டியாய்விட்டிருக்கிறது!"
 "எப்படி?"
 "எவ்வளவு, 'தெருக்கூர்' என்ற கட்டுப்பாட்டை
 சொல்லுகிறார்கள். தலைவர் அந்தக் கட்டுப்பாட்டை
 வெறுக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார்!"
 - தலைவர் வி. வெங்கடேசன்

"தலைவர் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு
 இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் தலைவரே!"
 "அப்படியே உணர்ச்சிபெற்றவர்கள்
 சொல்கிறார்கள்..."
 "ஆதிக்கம்..."
 "தெருக்கூர்..."
 "தெருக்கூர்..."
 "தெருக்கூர்..."
 - தலைவர் வி. வெங்கடேசன்

புள்ளை பண்ணி வருக...!

பி.வி. ஓலிஸ் பேசிக்
 கொண்டிருந்த கெட்டிடம், பாட்
 டைக் காட்டிய போது முதலில்
 திணைக்கெட்டிடம். பிறகு, "தலைவர்
 வேலை, பாட்டைக் காட்டி திற
 மாகவே வந்துட்டால் உதறம்
 தான்" என்றார்கள். அப்படி

• பி.வி. ஓலிஸ்

ஆளானால் கெட்டிடம். அந்த ஆளாய்விட்டார்கள்!
 கெட்டிடம்: என்னடா இதுக்கும் கெட்டிடம் பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் இவ்வளவு பொறுமைகளை காத்துக்கொண்டிருக்கிறார், போம் போம்

• பி.வி. ஓலிஸ்

பி.வி. ஓலிஸ்: தலைவர் தலைவரின் தலைவரின் விளையாட்டுக்கு போம் போட் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் திணைக்கெட்டிடம். "தலைவர் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் எம்.டி.டி. போட் ருஷ்யா தும்கா, மாரி!"

• பி.வி. ஓலிஸ்

பாண்டிச்சேரியில் : தலைவர் காட் பண்ணி வந்திருக்கிறார்கள் திணைக்கெட்டிடம். Thank-you!
 தெருக்கூர் : "தலைவர் காட் பண்ணி வந்திருக்கிறார்கள் திணைக்கெட்டிடம். தெருக்கூர்: (புன்னே பேசிக் கொண்டிருந்த தலைவர் தலைவர் காட் காட்டி) 'எப்படி தலைவர் கிட்டி, புன் ஆகியும் பண்ணி ஆரம்பிக்கிறது திணைக்கெட்டிடம்'

தலைவர்: (புன்னே பேசிக் கொண்டிருந்த தலைவர் தலைவர் காட் காட்டி) 'எப்படி தலைவர் கிட்டி, புன் ஆகியும் பண்ணி ஆரம்பிக்கிறது திணைக்கெட்டிடம்'

தலைவர்: (புன்னே பேசிக் கொண்டிருந்த தலைவர் தலைவர் காட் காட்டி) 'எப்படி தலைவர் கிட்டி, புன் ஆகியும் பண்ணி ஆரம்பிக்கிறது திணைக்கெட்டிடம்'

- தலைவர்

பாண்டிச்சேரியில் : தலைவர் காட் பண்ணி வந்திருக்கிறார்கள் திணைக்கெட்டிடம். Thank-you!

• பி.வி. ஓலிஸ்

• பி.வி. ஓலிஸ்

• பி.வி. ஓலிஸ்

இருள் :
கதாநாயகன்
மாதுவின் விடு
உத்தரிகள் :
மாது, மாதுவின்
மனைவி ஜானகி,
மாதுவின் மகன்
ராமானுஜன்,
மாவேலன், செட்
பாடி, கோபால்
சாமி, தன்மயன்
சீது, கோபால்
புத்தூர் கோபால்
சாமி, ஒருவன்,
மற்றொருவன்.

பொய்யானாலும்

ராமானுஜன் : ஒரு தியேட்டர் சீனர் மாப்
பிள்ளை ஏன் இவ்வளவு கீவுவது
மாபிள்ளை காரணம் கேட்டு இருப்பாரே,
சொல்லியா?

சீது : கேக்கறாங்கவே, சொல்லிடவா?

ராமா : மதுபடியும்
பொய்யா?

சீது : மாது சொல்லச்
சொன்னதை அப்படியே
சொன்னேன். மாது
விட்டுவ அவர் தங்கச்சி
மையப் பெண் பார்க்க
வராங்களாம்! அதனாய்
கீவாரவது சொன்னேன்.

ஜானகி : இவரோட
தங்கையா? உங்களுக்கு
ஏதுவனா தங்கை?

மாது : அட, பொய்
தாண்டி! டீஸு தோணித்து!

சொன்னேன். இதுக்காக ஒய்யென்று சொல்ல
முடியுமா?

ராமா : என்ன மாப்பிள்ளை! ஒரு சின்ன
அப்பா விஷயம், ஆபீஸ்ல ஒருநாள் கீவு!
இதுக்கு இப்படியா பொய் சொல்லுவாங்க?
ஏதோ... இந்த மட்டும் நான் செத்துப்
போகிட்டதா சொல்லாம இருந்தீங்கவே.

மாது : இவ்ஃபேக்ட், மொதல்ல அது
நான் சொந்ததா இருந்தேன். ஆனா, ஒரு
நாள் கீவுக்காக அனாத
யெஸ்ட் பண்ண வேண்
டாம். பத்து நாள் கீவுக்கு
சொல்லி உங்கவா
மேன்னுநான் விட்டுட்
டேன்.

ராமா : மாப்பிள்ளே
பொய்ய்கறது தொத்து
விவாதி மாநிரி பரவும்!
ஜாக்கனா! நான் வரேன்.
[ராமானுஜன், ஜானகி,
மாவேலி போதல்]

மாது : என் மக்களும்,
பொண்டாட்டியும் அனா
வசியமா பண்பட்டதாங்க.

என்ன... என் தங்கச்சியப் பெண் பார்க்க வரதா சொன்னேன். மாணேஜர் என்ன, வேலை மெனக்கெட்டு இங்க வந்து பாத்துட்டாப் போகப் போறார்?

சீறு : ஆமா வாத்தியார், மாணேஜர் அவளிடம் இந்த சிபார்ஷன் கவந்துக்கறேன்னு சொல்லிட்டாரு.

மாது : மாணேஜர் வீட்டு தெலிபோன் நம்பர் என்னடா?

சீறு : 839631. வரட்டா, ஆயிதி பெஸ்ட். (சீறு வெளியே போதல்)

மாது : (839631 டயல் செய்கிறாள்)

மாணேஜர் குரல் : ஹலோ

மாது : சார்... நான் மாது போறேன்.

மாணேஜர் : சொல்லுப்பா. சீறு சொல்

புகழேன்!

னான், உன் தங்கைய இவனக்குப் பெண் பார்க்க வராம்களா(யே) வெளி கொட்டி

மாது : சார், என் தங்கையைப் பெண் பார்க்க வராம்களன்னு சொன்னேனில் எவ்வா, அது கேள்வி ஆயிருந்து!

மாணேஜர் : கேள்வி ஆயிருந்தா? ஏன்?

மாது : ஆமாம் சார். வீட்டுவ ஒரு அசம் பாவிர்தம் நடந்துருந்து.

மாணேஜர் : அசம்பாவிர்தம்மா?

மாது : அசம்பாவிர்தம்மா... (போனில் யாழைப் பொத்தி) என்ன சொல்றது... ஆ... சார்... வீட்டுவ ஒரு தெத் நடந்துடுத்து சார்!

மாணேஜர் : வரட்டா தெத்த? ஜபம் எக்ஸ்டீம்லி சாரி மாது. யார் செத்துப் போய்ட்டாங்க?

மாது : அது வந்து... (போன் பொத்தி) சுட்டுறா தொண்டாட்டேன்னுதே... ஆ...

என்னோட ஒண்ணு வீட்ட மாமா சார். ஊர் செத்து வந்திருந்தார். வந்த எடத்துல மண் ணடையப் போட்டுட்டார்.

மாணே : எப்படி செத்தார்?

மாது : அது வந்து... காலைய மாடிப்படி ஏறச்சே ஒண்ணு விட்டமாமா, படியை ஒண்ணு விட்டு ஒண்ணு விட்டு ஏறினார். அதுவ தடுக்கி சிற விழுத்து, தனவன அடி பட்டு சேத்துப் புண்ணு வந்து செத்துப்போய்ட்டார். அத

னால நீங்க வர வேண்டாம்.

மாணேஜர் : இல்ல மாது.

தா வரேன்.

மாது : சார்!

மாணேஜர் : மாது... நீ என் சிற வேலை பார்க்கற ஸ்டாஃப்! உன் சத்தோஷம் என் சத் தோஷம்! உன் துக்கமும் என் துக்கம்தான். கவலாணத்தாதக் கூட விட்டுக் குடுக்கவாம். ஆனா கருமாநிய விடவே கூடாது. நான் அவளிடம் வந்து கவந்துக்கறேன்.

மாது : சார்!

மாணேஜர் : ஒவ்வொரு விட்ட மாமா பேர் என்ன?

மாது : பேரா சார்... வந்து... கோபால் சாமி...

மாணேஜர் : பாடி வீட்டுவதான இருக்கு?

மாது : யார் பாடி சார்?

மாணேஜர் : கோபால்சாமி பாடிப்பா...

மாது : ஆமா சார்! பாடி வீட்டுவ நான் இருக்கு. நீங்க வேணா அவரோட பேசறீங்க களா... ஜாவியோ எப்படியுப் போ முடியும்? சார் நீங்க வர வேண்டாம் சார்!

மாணேஜர் : மாது! ஒரு முக்கியமான விஷயம்! பாடியைக் கத்தி ஜஸ் எவ். உங்க ஏசிகரஸ் ஜஸ் கிடைக்குமா?

மாது : (போனையப் பொத்தி) பாடியே கிடைக்கலை இவ்ளும். நான் ஜஸுக்கு எங்க போவேன். நான் அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக் கறேன் சார். கிடைக்கா சொல்றேன் சார், நீங்க வரவேண்டாம் சார்... சார்... சார்... சே... வெக்கட்டாரு. மாணேஜர் வரத்துக்கு 1/2 மணி ஆகும். அதுக்குள்ள செத்துப் போன கோபால்சாமியின் துக்கம் விசாரிக்க ரெண்டு பேரையும் அபிரஜ் பண்ணலாம். இந்த சமயம் பாத்து சீறு வெளியே போயிட்டான். ஜாவலி! நான் ஒரு அவசர வேலையா வெளியே போய்ட்டுவாரேன்.

(வெளியே போதல். ஜாவலி வந்து பார்க்க)

ஜாவலி : அதுக்குள்ள போயாச்சா...

சாமா : (வந்து) மாப்பிள்ளை எங்க?

ஜாவலி : வாரோடயோ போய்ல போய்ட்டிருந்தார். நிரூஜா அவசர வேலையா வெளியே போறேன்னு சொல் விட்டு ஒடிட்டார். போகட்டும். அது சரி, நீ எதுக்கு அமர்க்களமா டிரெஸ் பண்ணிட்டு இருக்கே?

சாமா : உன் புகழை வெளியே போவது தவறுதான். இருந்தா, எந்தையாவது பேசி குட்டைகளைக் கொறப்பிடுவார். இவ்விக்கு கோபால்புத்தூர்சேவாங்க கோபால்சாமின் தயர் வரதா சொல்லிருக்கார். எனக்குப் பெண்ணைப் படிக்க போச்சுன்னா அல வன்ஸ் முடிக்கடலாம்னு... சொல்லிடுக்

கிரேஸி மேகன்

கார். மாப்பின்ன வரத்துக்கும் கோயல் புத்தர் கோபால்சாமி வந்துட்டா வந்திய இருக்கும்!

(காலில் பெல் சத்தம்)

நாச : கோயல்புத்தர் கோபால்சாமில்லாதான் திணைக்கிறேன்.

(கோயல்புத்தர் கோபால்சாமி வருதல்)

கோபால் : No. 5, சிவராமன் தெரு. மலிவாப்பு...?

நாச : இதுதான்... நீங்க?

கோபால் : கோயல்புத்தர் கோபால்சாமி... ராமாஜ்யம்சுறது...?

நாச : வாங்கோ... வாங்கோ... நான் நான் ராமாஜ்யம், Please கிராம. என்ன பழம், பாக்கு வெத்தனையோட. சைர ஆ வந்துட்டேனா?

கோபால் : ஆமாம், பொண்ணு போட் போயோட வந்திருக்கேன். பாக்கு, புடிச்சிருந்தா சொல்லுங்கோ, பழம், பாக்கு வெத்தனையெல்லாம் மாத்திக்கலாம். எங்கிரு இருக்க தட்டிரும், ஐந்தாம் இதெல்லாம் தங்கியாகவே சொடலாது. ஆனா சுகுஷ்ணம் சிராஜ் ஆன தங்கியாக உண்டு.

நாச : ஓர் பொண்ணு போட்டோ...!

கோபால் : (தத்து) புடிச்சிருக்கிறது வெட்கப்படாம சொல்லுங்கோ, இப்பவே பழம், பாக்கு, வெத்தனைய மாத்திக்கலாம்.

நாச : ஒரு நிமிஷம்! என் தங்கையல் பாத்துச் சொங்கட்டும். ஐந்தாம் போட் போய் பாரு.

(காலில் பெல் சத்தம்)

நாச : (மகிழ்ச்சியுடன்) ஐ, காலில் பெல் சத்தம், நல்ல சுகுஷம்.

கோபால் : நேர, நேர, காலில் பெல் சொங்கலாம் சுகுஷத்திலே சேத்தி சிவடலாது! இதே, கோயல் மணி சொல்லுங்கோ - சுகுஷம்!

நாச : இதுக்காக விட்டு வரக்கூட கோயல் மணியா கட்டித் தொங்க விட முடியும்?

(ஒருவர் துடித்து காலில் துண்டை வைத்தபடி வருகிறான்.)

நாச : நீங்க...?

ஒருவர் : No. 5, சிவராமன் தெரு. மலிவாப்பு, மாது வீடு...?

நாச : இதுதான், நீங்க?

(அழுதிடுதல்)

நாச : ஏன் சார் அழுகிறீங்க?

ஒருவர் : இந்த வீட்டுவ ஒரு பெத்த தனக் கேள்விப் பட்டேன். அதான் துக்கம் விசாரிக்கட்டுப் போலாமனு வந்தேன்.

நாச : Death ஆ? என்ன உயிர்?

கோபால் : இந்த வீட்டு சாவா? சிவ சிவ! என்ன ராமாஜ்யம் இது? பாக்கு.

வெத்தன மாத்தும் போது சாவு சேய்ந்து அப சுகுஷமா போறதான்?

நாச : பெல், ஏதாவது அட்டன் மாதி வந்துட்டியா?

ஒருவர் : இல்லை இல்லை, சரியான அட்டன்மான். இங்க வாரோ கோபால்சாமி செத்துட்டானோ.

கோபால் : ராமாஜ்யம்! என்னது? கோயல் தாந்தால்லா கோபால்சாமி!

ஒருவர் : நீதான் கோபால்சாமியா, அப்ப நீ இன்னும் சாவியியா?

நாச : என்னடா உயிர்? (காலில் பெல்)

கோபால் : தான் சொங்கலாய் calling ஸ் சத்தம்மையே அபசுகுஷம்தான்.

நாச : நீங்க யேற கொழப்பாநீங்க சார்...!

மற்றொருவர் : No. 5, சிவராமன் தெரு. மலிவாப்பு...?

ஒருவர் : மாது வீடு இதுதான், மா மச்சி!

மற்றொருவர் : (அழுது) கோபால்சாமி செத்துப் புட்டானோ! (என்று கோபால்சாமிமீடம் விசாரிக்க)

கோபால் : தாந்தால்லா கோபால்சாமி!

மற்றொருவர் : நீதான் கோபால்சாமியா? அப்ப நீ இன்னும் சாவியியா. இதுபா? இன்னும் 2, 3 இடத்தில துக்கம் விசாரிக்கப் போகறதாம். சரியாச் சொல்லு எப்ப சாவா?

நாச : போய்! என்னால் இதெல்லாம் பாருய்யா நீங்க?

(காலில் பெல்)

கோபால் : ஐய்யோ காலில் பெல், சாவு மணி மாதி அடிக்கிறதோ!

நாச : நீங்க டென்ஷன் ஆகாதீங்க, ஏதோ கொழப்பம் தட்டிவிட்டு.

(Dead body கோபால்சாமி துறந்தல்)

பெ.ப. கோபால் : No. 5, சிவராமன் தெரு. மலிவாப்பு, மாது வீடு?

நாச : ஆமா இதுதான். நீங்க...?

பெ.ப. கோபால் : சொன்னேன்! மொறெல்ல தான் எங்க படுத்துக்கறது?

நாச : படுத்துக்கறது? நீ எங்குப்பா எங்க வீட்டு படுத்துக்கறது?

பெ.ப. கோபால் : ஒக்கத்து சாவறது

“இவ்வளவு நேரமாகத் தட்டி எழுப்பியும் டெம்பலம் குப்புசாமி எழுந்திருக்கையோ!”

“ஒரு பந்து பைசா நாணயம் இருந்தால் சிறு போடுங்க. சிவ்வரை சப்தம் கேட்டால்தான் முழிச்சிப் பாசி!”

- வேதபுரி எஸ். ரமேஷ்.

உங்க வாழ்க்கையில் உண்டா?

ராமா : ஒக்காந்து சாவறதா, என்ன ஏறவுடா இது? யாரா நீ?

டெ.பா. கோபால் : நான்தான் டெட் பாடி!

ராமா : என்னது, டெட் பாடியா?

டெ.பா. கோபால் : நான்தான் செத்துப் போகப் போற கோபால்காமி! (கோயம் புத்தூர் கோபால்காமியைப் பார்த்து) ஸார் யாரு?

ஒருவர் : அவரு உசிரோட இருக்கப் போற கோபால்காமி.

ராமா : இப்ப நீங்க மூணுபேரும் வெவ்வேற போதீங்களை, இல்ல சொகுப்பால அடிக்கட்டுமா?

டெ.பா. கோபால் : இதயார். எது பேசறதா இருந்தாலும், மாது வந்தப்புறம் பேசிக்கோ?

ராமா : அப்ப உங்களை அனுப்பிச்சேதே மாப்பனதானா?

கோபால் : ராமாவாறும்! நான் என் பொண்ணுக்கு வேற இடத்துவ பாத்துக் கறேன். ரொம்ப அபாசுவமா இருக்கு நான் விளம்பறேன்!

(மாது துறநதல்)

ஜானகி : என்னன்னா இதெல்லாம்?

மாது : மன்னிக்கடு ஜானகி. வீட்வ என் தங்கையைப் பொண்ணு பார்க்க வரறதா, மாமேனூர் டிட்ட சொல்வேன் இல்லையா. அவரும் அவசியம் வரறதா சொல்விட்டாரு. அவர் வராம தடுக்கறதுக்காகத்தான் வீட்வ ஒரு சாவன்னு சொல்விட்டேன். டெத்துக்கும் வறேன்னு சொல்விட்டாரு. எனக்கு வேற வழி தெரியலே. மாமேனூர் இங்க வரும் போது இங்க ஒரு சாவு விழுந்த மாநிரி எல்லாரும் தூக்கமா இருக்கறதும். ஏதாவது சொதப்பிட்டிருக்கன்னா, வேணவ போயிடும். நாம் நடுத்தெருவையதான் நிக்கறதும்!

ஜானகி : என்ன இப்படி பொய் மேல் பொய் சொல்றீங்க?

மாது : மாமேனூர் எது பேசியாலும் நான் சமாளிக்கடுவேன். கண்டுக்காம இருங்க. ஆமா, உங்கன்ன யாரு கோபால் காமி?

கோபால் : நான்தான்...

ராமா : நீ உட்காருப்பா. நீ ஏன்யா இந்த ஆபத்துவ கவந்துக்கறா?

டெ.பா. கோபால் : நான்தான் டெட் பாடி. கோபால்காமி!

மாது : மச்சான், சாவறத் தெரியாதா? நிறைய படத்துவ பொண்ணா நடிச்சிருக்காரு. பொண்ணா நடிக்கறதுவ வக்கப்பிட்டே. போர் மண்ணாவன். சிலிமா வட்டாரத்துவ இவையப் பொண்ணாவன்னு உப்பிடுவாங்க. ஏன்யா நிக்கற? போய்ப் படுத்துக்கோ. இந்த மானையப் போட்டுக்கோ. இங்க பாருங்க. இங்க படுத்துக்கறவார்தான் ஒண்ணு விட்ட மாமா கோபால்காமி. மாமேனூர் கேட்டா எல்லாரும் அதையே தான் சொல்லறதும். ஆமா இவர் யாரு?

ராமா : மாப்பிள்ளை! உங்களை என் வாழ்க்கையே பாழாநிடும் போயிருக்கே?

(காலிங் பெய்)

மாது : மாமேனூர்தான்! சோகமா இருங்க. உன் புருஷனுக்கு வேலை பூடும் ஜானகி! மச்சான்! உன் தங்கை புருஷனுக்கு வேலை பூடும்!

(மாமேனூர் வருதல்)

மாமேனூர் : ஸாரி மாது!

மாது : பரவாய்வ சார்!

மாமேனூர் : உன்னோட... என்ன உறவுன்னு சொன்ன...?

ஒருவர் : ஒண்ணுவிட்ட சித்தப்பா...

மாமேனூர் : ஒண்ணுவிட்ட மாமாவன்னு சொல்வியோ!

மாது : அது வந்து சார்... எனக்கு ஒண்ணுவிட்ட மாமா... அவருக்கு ஒண்ணு விட்ட சித்தப்பா.

மாமேனூர் : நான் எவ்வளவோ சாவுகளுக்குப் போயிருக்கேன். ஆனா இது மாநிரி ஒரு சாவு பாத்ததே இல்வ. பாத்தா கெத்த மாநிரியே தெரியலயே?

மாது : ஏன் சார்?

மாமேனூர் : நான் மலர் வளையம் வைக்கும் போது டெட் பாடியோட கால் என் கைவ பட்டுது. சாதாரணமா செத்துப் போவ பாடி, ஸிவ்லுன்னு ஆயிடுமே. இவர் ஏன் கடகட செத்து இருக்கிறார்?

மாது : அவர் சாவறத்துக்கு முன்னாடி, குடா வெவ்விரிங் குவிச்சிட்டு கடகட காப்பி சாப்பிட்டிருக்கார். அதான் அந்த குடு, பாடியவ அப்படியே இருக்கு.

(டெட் பாடி கோபால்காமி தும்மு கிறார்)

மாமேனூர் : என்னது இது! டெட் பாடி தும்மிங் மாநிரி இருக்கு?

மாது : அதெல்லாம் ஒண்ணும் இல்வ! உங்களுக்கு பிறமை சார். பாடி எப்படி சார் எழுந்து தும்மும்?

மாமேனூர் : அதுவும் சரிதான். ஆனா...

மாது! நீதான் ரொம்பப் பாவம். உனக்குத் தான் எவ்வளவு துக்கம்! ஒன்னுமில்லாமா போன துக்கம். இந்த சமயம் பார்த்து உன் தங்கைபோட நிச்சயதார்த்தமும் நின்று போக்க... வறும்புக்கை துக்கம் மேல துக்கம் வரும்! தம்மத்தான் சமாளிக்கக்கூடும்.

மாது : ஏதோ என்னால முடிஞ்ச வனாக்கும் என்வாத்தையும் சமாளிக்கண்டு வரேன் சார்.

மாமேஜர் : (ஜூனியியைப் பார்த்து) இப்படி வாய்மா. மாது, இது யாரு?

மாது : அது வந்து... என்னோட தங்கை ஸார். அவனைத்தான் இன்னவனக்குப் பெண் பார்க்க வந்தா இருந்தாங்க.

மாமேஜர் : உன் தங்கைவா? நீ சொல்வையே வேண்டாம். அங்க உன் ஜாடை! நீகலையே படாதம்மா. உனக்கு வேற இடத்துவ கல்யாணம் நடக்கும்!

ஜூனியி : என்ன உளர்நீங்க?

மாது : ஜூனியி... நீ ஏதாவது உளறாத.

"நாம் போட்ட கைபெழுத்தை எல்லாம் தகவலர் லேபுக்கு அனுப்பிட்டீராமா?"

"ஏன்?"

"உண்மையாவே நீங்கள் கைபெழுத்துகளை அனுப்பி சந்தேகப் படறா!"

- அம்மாப தேவா.

இந்தப் பையன் இல்லைன்னா இன்னொரு பையன் வருவான். ஆனா, வேலை போனா போவதுதான்மா! திரும்ப வருவே வராது!

மாமேஜர் : மாது! உன் ஒய்ஃப் எங்க?

மாது : ஜூனியி, ஒய்ஃப் எங்கன்னு கேக்கறார். மாமேஜர்! சொல்லிடவா? தகவலுக்கு மேல வெள்ளம் போயிருக்க! இவ்மே ஒன்னும் பண்ண முடியாது. (மாமேஜரைப் பார்த்து) ஸார், என் வெய்யப் ஆய்ஃபின்ன இருக்கா ஸார்!

மாமேஜர் : ஆல்பத்தினிய இருக்காணா? ஏன் என்னாக்க?

மாது : அவளுக்கு ஹாஸ்ட்ஸ் ஒரு வாய்வு சரியா வெள்க் பண்ணு தாத்தான் டெய்லி ஆல்பத்தினிக்கும் ஆய்ஃபுக்கும் அனைய நேன். அதான் பாதி நான் ஆய்ஃபுக்கு லேட்டா வரேன் ஸார்!

மாமேஜர் : இதை ஏன் எங்கிட்ட முன்னாலே சொல்வயே?

மாது : ஒவ்வொவ்வா சொல்லும் போது, இதைவும் சொல்ல வேண்டியதாய் போச்சு!

மாமேஜர் : நீ! பாவம் மாது! இந்த சின்ன வயசை எப்படித்தான் இவ்வளவு துக்கத்தையும் தாங்கிண்டு சந்தேகமாய் சிக்கப் பேசினாடிருக்கியோ?

(ஜூனியி அழுதபடி உள்வே போக)

மாமேஜர் : என்ன, உங்க தங்கை அழுதுண்டே உள்வே போயிட்டா?

மாது : என் ஒய்ஃபும் அவளும் ரொம்பக்ளோஸ். இவளைப் பார்த்தா அவளைப் பார்க்க வேண்டாம். அவளைப் பார்த்தா இவளைப் பார்க்க வேணாம். அவ ஆல்பத் தினிய இருக்காணு சொன்னாடே இவ் லுக்குத் துக்கம்... அதான் அழுதுண்டே...

மாமா : மாய்மையானே போறும். என்னால இதுக்கு மேல பொறுத்துக்க முடியாது!

மாமேஜர் : என்ன சொற்றார் இவர்?

மாது : துக்கம்! துக்கத்தை இதுக்கு மேல பொறுத்துக்க முடியாது. நேம்பி நேம்பி அழுதுடுவேங்கறார்.

மாமேஜர் : சாரி, வந்தேன் மாது!

(போகிறார்)

என்னோரும் : அப்பா!!!

மாது : டேய்! மாமேஜர் போயாக்க. எத்திரியா, யோய... என்ன தெஜமாவே பூட்டாணா?

டெட்டாடி சோபாஸ் : (எழுந்து) அசத்து தாங்கிட்டேன்.

மாது : இந்தா தூறு ரூபா....

டெட்டாடி சோபாஸ் : அப்புறம் ஏதனா டெட் இருந்தா தம்பன மறத்துடாதே சார்.....

ஜூனியி (வந்து) : என்னன்னா, என்க்கு ஹாஸ்ட்ஸ் பிராப்ளமின்னுட்டியங்க....

மாது : உனக்கா சொன்னேன்? உன்னைத் தங்கைகன்னுதானே சொன்னேன்! என் ஒய்ஃபுக்கு ஹாஸ்ட்ஸ் பிராப்ளம் யோன். நீ அப்ப தங்கைகளே...

ஜூனியி : நீங்க போற போக்கு சரியில்லை. இன்னிக்கு என்னைத் தங்கைகன்ன மாடிரி தகவலுக்கு யாரையாவது ஒய்ஃபுன்னு சொல்லிடப் போறேன்!

மாது : அப்படியே சொன்னாலும் தம்ப தல்வத்துக்குத்தான் சொல்வேன். என் லோட பொய், தாரதர் கலகம் மாடிரி நன் கமலித்தான் முடியும்..

ஜூனியி : தன்னையின் முடிவாறுத்துக்கு முன்னாடி இன்னும் என்னவெல்லாம் சூழப் பங்கன் பாக்கியிருக்கோ, தெரியலையே! எழுமையானதான் காப்பாத்தணும்!

மாது : கொஞ்சம் பொறுத்துக்கோ ஜூனியி புல்லாணாலும் புருஷன், கல்யாணாலும் உணவன்ற மாடிரி பொய்யானாலும் புருஷன்னு என்ன தினைக்கக்கோ யோன்...

(கிரெய்ஸின் 'விசுவாசாறுதல் கணவன்' தாடக விவரிப்புகளுக்கு பித்து எடுத்து.)

புலகப்பயல்கள் : 'தேர்ட் ஸ்ட்'

காஞ்சி
மாமுனிவரின்
தூற்றாண்டு விழா
பட்டஸ்வரம்
ஸ்ரீதூர்க்காம்பிகைக்கு
ஒரு கோடி
அர்ச்சனை
(தவசோடி
அர்ச்சனையில்)

குட்பெளண்ட் டீட்டர்,
பட்டஸ்வரம் அருகிலிருந்து தென்கு

புரில்லாத் திருக் கோயிலின் டீட்டர் வாலில் எழுந்தருளியுள்ள, சோழ மன்னர்களின் காவல் தெய்வமாக அரும் பாலித்து வந்த, வேங்குமொகத்து வேங்குமொ அளித்துக் காக்கும் அம்மையையும், கவிஞர் தெய்வமுமொக அம்மையு ஸ்ரீ தூர்க்காம்பிகைக்கு தவசோடி வரும் தவசோடி அர்ச்சனையில், ஸ்ரீதூறாண்டு கோடி அர்ச்சனையைச் சிறப்பாக தவசோடி பெற்று வருகின்றன.

தவசோடி தெய்வம் காஞ்சி மாமுனிவரின் தூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு, உலக நோய்த்தடுக்காக, காஞ்சி பெரியவரின் திரு தூற்றாண்டு பெயரால் அம்மையின் தூய்மை தனித்திரமான அழகு தனித்திரத்தன்று (24.5.25) தவசோடியும் ஒரு கோடி அர்ச்சனையில் (தவசோடி அர்ச்சனையில் பருதி) பங்கு கொள்ள அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

ஒவ்வொரு நாளும், தொடக்கியாக, ஒரு டீட்டர்ச்சனையை சென்னை ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சைவர தூற அர்ச்சனையு ரூ. 25/- ம் ஒவ்வொரு டீட்டர்ச்சனையு ரூ. 1500/- ம் வீதம் மணியாட்டி/செக்/டிபாட். மூலம் சென்னை/பொருளாளர். ஸ்ரீ தூர்க்காம்பிகை தவசோடி அர்ச்சனையை மற்றும் திருப்பணிக்குழு, பட்டஸ்வரம் - 612 703, தஞ்சை மாவட்டம் என்ற மூலமாக, "காஞ்சி மஹா கவாலியின் ஒரு கோடி அர்ச்சனையாக" என்று குறிப்பிட்டு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமெனும்.

அன்பர்கள், அவர்கள் கட்டுகிறதோ, என்னவோ சைவரதூற அர்ச்சனையாக (அ) டீட்டர்ச்சனையாக சென்று கொள்ள வாதி உண்டு. இந்த மாபெரும் வேண்டியில் கவந்து கொண்டு, காஞ்சி மாமுனிவரின் அருளாகவையும், ஸ்ரீ தூர்க்காம்பிகையின் பெருமையையும் பெற அன்புடன் அழைக்கிறோம். உங்கள் தங்கு மரங்களில் திறந்து பெற உண்ட இந்த ஒரு கோடி அர்ச்சனையில் பிரசாதங்கள் ஸ்ரீ காஞ்சி டீட்டர்ச்சனையு அனுப்பப்படும்.

ம. திரைச்சித்திரம்
அருவாயை ஒரு தவசோடி
ம.வி. கண்ணம்மா
எம். குழந்தைவெறு
எம். மருவியம்
எம்.கே.ஆர். பரு
அருவாயைக்கல்
சி. பிரம்மசுந்தர்
திவான குறிசுமி
ஸ்ரீ தென்குமொக திருக்கோயில்
பட்டஸ்வரம் - 612 703

வி.ஆர். கோமையன்
வருவாதிருத் - தவசோடி
தவசோடி அர்ச்சனை 1 திருப்பணிக்குழு
திவான கோயிலுமொக
எம். கவிதா
எம்.கே.ஆர். பரு
கே. திரைச்சித்திரம்
வி. கோமையன்
எம். குழந்தைவெறு
கே. மருவியம்
திருப்பணிக்குழு உறுப்பினர்கள்

SPACE DONATED BY : RENGALATHI ENTERPRISES, 612 001.

 Viking® VESTS
BRIEFS

'பேரணி' - முதல் பேரணி!

'4'லி வருது' பூச்சாய்வுபெயர்வாம் ஒபந்து. ஒரு மாநிலியான 'சேஷன் செட்-அப்பிஸ்', ராணிப்பேட்டை கனம் காவத் தயாராதி விட்டது. உயர்வுர் உக்கடை பெய்ருக்கெய்வாம் CRPFக்கு குத்தகை விடப்பட்டிருக்கின்றன. யோக்கம் மாமரைக் கன், முன்னுமுனுப்போடு மரத்தடியில் பல் குத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்நிலயும் இவர்களைத் தொந்தியும். கண்ணை ரூபுக் கொண்டு கவிதை பாடத் தேவையர் செய்யும் அதே அதே ஆறு வித்தி யாகசங்கன்.

இந்நிலய் ஓர்வையன்ஸ் விமானங்கள் மாநிலி மணிக்கொரு தடவை 'வினம்பும் தேரம்' தன்வி வைக்கப்பட்டதானோ என் வயோ மக்களுக்கு, தேர்தல் போரடிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. பேப்பர்கலின் முதல் பக்கத்தை அகவாரம்வமாதத் தன்விப்

போகிறார்கள். கட்சிக்காரர்களே கூட இந்த மயோழிவையில்லாத இருக்கிறார்கள்.

தொகுதி மொத்தமுமாக அதிகம். போவாய் தான்கு கட்-அவுட்களும் பத்து, பதினென்று போண்டர்களும் மட்டுமே - ஜெ.வுக்கு. போண்டர் போகணன் பெயரை விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலைமை. அவரே எந்நிலய் வந்து நின்றுவாரும் 'பாப்பா தீர்' என்று கேட்கக்கூடிய பரிதாபம். ஒரு குட்டி போண்டர்? கவர் கிறுக்கல்? ஆட்டோ கத்தல்? ஐயும்! என்னோரும் ஒரு தடவை எழுத்து நின்று அனுதாபம் தெரிவி யுங்கள்.

கீவர் ஆக்கிரமிப்பில் முதலிடம் ஆத் காடு வீராசாமிக்கு. எப்போதோ (அதே மன முதல் தடவை) அறிவித்த போது வெகு உற்சாகமாக ஒரு கவர் பாக்கிவிலயாமல் தொண்டர்கள் புகுத்து வினையாடிவிருக்கி றார்கள். கொஞ்சம் கனலத்து, பழளாபிப் போய்னாலும் அதுவே இப்போதும். ('தேர் தல் தான்' என்விற இடத்தில் மட்டும் இரண்டு மூன்று தடவை அடித்துத் திருத்தி விடுப்பது காவ முடிந்தது.)

அவசியம் பரிதாபத்திற்குரியவர் காவிரல் போண்டாள் துளசி நாயக்கர். அவர் வீட்டு மனுஷர்களுக்கே கூட அவர் முகம் தெரிவுமோ என்னவோ. கூட இல் ஒரு காவிரல் தொண்டர் கூட இவ் வையோ என என்னும்படியாக விளம் பர வெற்றிடம்!

ஒருவேளை 'வினம்பரமே தேவை வில்லாத மனுஷராகும்' என்று விசா ரித்துப் பார்த்தால் "அறிதல்வாம் போய்விடாத தேவையு!"

சு. வி. ராமன்

சு. வி. ராமன் : தன்வி போக வாம் போகும்

வேட்பாளர் கே. என். இளையநகரை அதிகமாக வாருக்கும் தெரிவிக்கும் விவரம்.

"ராமநாதம் தெரிவுங்க. இந்த... மர மெய்யாகம் வெட்டிப் போடுவாரே, அவர் தானே... தெரிவுங்க... ஆனா தம்மாளுக்கு (மங்கு) அதுவ இருக்காரு. அதுவைய என் ஒட்டு அதுக்குத்தான்" - இப்படி அவர் சிவர்.

இருந்தாலும், பா.ம.க. 'ஜனா' வாரியம் சாத்தியக்கூறுகளும் தெரிவதும் 'அந்தச் சிவ ஒட்டுக்கள் ஆதங்கட்டாருக்கே விழுந்த சாத்தியங்களும் தெரிவித்தன.

தி.மு.க., அ.தி.மு.க., பா.ம.க., கமல் கிரஸ் வேட்பாளர்கள் தவிர கவேட்சர கூடில் ஒரு 'பெருத்தவை' தென்படுகிறது. வாலாஜா அசோன், முன்னாள் தி.மு.க. காரர், தி.மு.க. விவிலிக்கும் சிவர் கூட இவர்பால் அனுதாபம் கொண்டிருப்பது, இவரது பெயர் இன்னும் மறக்கப்படாது இருப்பதற்கு சாட்சி.

இருபதாம் தேதி தேர்தல் என்பது அநேகமாக உறுதியான விஷயம். சூப்பர் சேஷன், தனது திவ்வியலிடுத்து ஏற்றும் இதயம் வராது சொன்னபடி CRPF ஐரானியப் போட்டைக்கு அழைத்து வந்து விட்டார். மொத்தம் 17 கம்பெனிகள். (ஒரு கம்பெனிக்கு 125 பேர்.) அத்தனை பேரும் பர

பலத்த துப்பாச்சிகளுடன் சூட்டி, டிரான் வில்லசும் விவிரபாரதி போட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

"இங்கிருக்கிற திவ்வமை ஒன்றும் சிலரம் தரக்கூடியதாகத் தெரியவில்லை. முதலில் தங்கள் அழைக்கப்பட்ட போது பஞ்சாயித் தேர்தல் நடக்கிற மாநிலமாக இருக்கும். ஏனோ பிரச்சனை போஷும் என்று தான் திவ்வத்தோம்.

"வந்தபேர்தான் தெரிவித்து - மக்கள் எத்தனை மென்னையாவார்கள் என்று. CRP க்கு இம்மைய; யோக்கம் போயிலைக் குக் கூடப் பெரிதாக ஒன்றும் வேளைய இருக்காது என்றுதான் தோன்றுகிறது. அப்பாவி தங்கள் வதும் நடப்பதற்கான சாத்தியங்கள் ஒரு சதவீதம் கூட இம்மைய. நாங்கள் திம்மதி வாகக் காப்பிரி ஒவ்ட்டு. மக்களைப் பெருக்கவில்லை என்பதைப் போக்குகிறோம்" என்று தான் CRP ஐச் சேர்த்த ஜாஸெத் அகமத்.

"ஒரு வகைய இவங்க வந்தது தவ்வ துக்குத்தான் சார். எங்க வட்டிக்கு பயப்படா தவ்வக்கம்மாம் இவங்க துப்பாச்சிக்கு பயப் படாதாங்க. இத்தாலுங்களைப் பார்த்தாவே ஒதுக்கிப் போறான். மாட்டியா, 'இந்திய பேரினே உரிமை வரங்கிடுவாங்கனோ'ங் கூற பயம் ஒரு காரணமா இருக்கலாம்" என்று ஜோக் அடித்தார் ஒரு யோக்கல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்.

- பியார்

படங்கள் : கோபிநாத்

சூன், சூன்... நல்ல சூன்!...
சூன்... சூன்...
சூன்... சூன்...
சூன்... சூன்...

சூன்... சூன்...
சூன்... சூன்...
சூன்... சூன்...
சூன்... சூன்...

சூன்...

கல்கி

1993
செப்டம்பர் 19
மலர் : 52
இதழ் : 8
புதிதான
புரட்டாசி 3

தமிழ்நாடு
நாடுதான் என்பதே
தமிழ்நாடு என்பதே
தமிழ்நாடு என்பதே

மீதிவிறும் சரி, மாதிரியாகவிறும் சரி, அரசு அமைத்திருப்போலின் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஒரேயொரு கட்டுப்பாட்டிற்கு ஒரு பொருள் இருந்துக் கொண்டு தன்மை ஒருவாறு சாய் நிலைப்பாட்டிற்கு கொண்டு வர, தன்மிகை இல்லாத தீர்மானத்திலிருந்து தப்பினால், ஆனபோதிலும் உட்கட்டுப் பூசல் தீயுக்கிறது. சாயைப் பதவி இறக்கி விட்ட பிறகுமே தாற்காலிகத் குறி வைத்துள்ள கிவல் வெறித்தனமாக அமைகிறார்கள்.

சந்தாபத்தில் மொய்லியைக் கவிழ்த்து விட்டு வேறு ஒருவரை முதல்வராகவும் அதன் மூலம் அமைச்சரவையில் இடம்பெறவும் பலர் வெளிப்பாடு. யாருமே முயற்சி செய்கிறார்கள்.

ஆத்திராவில் விஜயபாஸ்கர் ரெட்டி அமைத்து அமைச்சர்களிடமும் ராஜினாமாச் செய்துக்கொண்ட பெற்று அமைச்சரவையைத் திருத்தி (?) அமைத்திருக்கிறாராம் - 43 அமைச்சர்கள்!

இவை எம்மாவற்றுக்கும் பொறுமை - பொச்சரிப்பு, கவறலம், பேராசை இவையே காரணம். பணத்தாசை, 'பணம் பாதாளம் வரை' பாய்கிறது' என்பார்கள். இப்போது தாதுயக்கப்பது பணத்தாசையும் பதவி ஆசையும் குறிமொட்டிப் பதத்திற்குக் கொண்டு வரக்கூடியன.

எம்மாவையோ கட்டுப்பாடு சாய் கட்டு என்னும் தாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் திரு.மு.க.யில் கூட - இன்று எம்மாவது சந்தம் எம்மாவதே கோ'கிறது.

தமிழக காங்கிரஸுக்குத் 'ஜெ'வை எதிர்ப்பதில் ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருந்ததையும் அதுவும் இம்மறைய சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற தாற்காலிக ஒட்டு வேலை தாம் என்றே சொல்லுகிறது.

அ.தி.மு.க. திமையாக நித்தாந்தரத் தோன்றியதற்கும் அக் கட்டுப்பாட்டின் எம்.பி.களை இழுக்கப்பட்டு எல்லாருக்கும் இவ்விருந்து போலின் கிட்டிய போல் பதவி கொடுத்த தர தேர்த்தது எம்மாவது? பார்த்துத் தன்மிகை தவிர்த்தது. க. கவரவி கற்றுப்பாடி எத்தனை எம்.பி.களை - எம்.எல்.ஏ.களை எப்போது முதல்வரைக் கை விடுவார்களோ என்ற அச்சம் தோ மிகவுகிறது.

இம்மாதிரியெல்லாம் தாங்கள் நடந்து கொண்டது, தங்களைத் தேர்த்த தெடுத்த மக்களுக்குத் தாங்கள் செய்யும் துயோகம், ஜனநாயக துயோகம், தேர்த்துதோகம் என்று எந்த எம்.பி.யும் எம்.எல்.ஏ.யும் எண்ணிப் பார்ப்பதற்குத் தெரியவில்லை. ஏன் இப்படி?

ஜனநாயகம் என்பது கட்டுத்தின் ஆட்சி மட்டுமல்ல, தல்ல ஆயோக்கிய மானமரபுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. சரியமரபுகளைக்கொண்டிருக்காத ஜனநாயகம் சிறழியவே செய்யும். இன்றுள்ள பல எம்.எல்.ஏ.கள் எம்.பி.களுக்குச் கட்டமும் பரிசுதாது; மரபுகளும் தெரியாது.

இரு கட்டு ஆட்சிதாம் நிறத்த ஜனநாயகமாக அமைய முடியும். ஆத்திரேயப் பம்பேயு கட்டுக்கள் கருத்தொற்றுமை அடிப்படைகளில் இணைத்தாக வேண்டும். ஒரு கட்டு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அதனைக் கவிழ்ப்பதே காரியமாக இப்பாய் ஆன அறமதிக்க வேண்டும். தவறுகளைத் திருத்தியும் யோசனைகளைக் கூறியும் ஆக்கபூர்வமான எதிர்ப்புப்பாணி ஆற்ற வேண்டும். மறுபுறமாக எதிர்த்துக்கொண்ட ஆளும் கட்டு மதித்து நடக்க வேண்டும்.

உட்கட்டு ஜனநாயகமும் அவசியம். கட்டுப் பதவிக்குக்குச் சரியானபடி தேர்த்துக்கள் நடந்து விட்ட பிறகு பதவி ஏற்பாடுக்கு மற்றவர்கள் ஒத்துதாதுப் பத வேண்டும், தவறுகளைக் கட்டுக்காட்டலாம். ஆனால் கவிழ்ப்பதே காரியமாக அதைக்கூட கூடாது.

ஒழுங்கான ஜனநாயகம் அமைந்து, நாடு உயர் எண் வழி! வயது வந்த அமைவருக்கும் போட்டிரிமை வழங்கினாலும் தேர்த்துக்குத் திறக் விரும்பு போருக்காவது சில அடிப்படைத் தகுதிகளை நிர்ணயித்துக் கட்டும் இவற்றாகும். சட்ட மன்ற நாடாளுமன்ற சபைகளாக, விரும்பும் எண்ணியும் மிக் போருக்கு, ஜ.ஏ.எம். அறிக்கைகளுக்கு அளிப்பது போலப் பதவி அளிக்கவும் செய்யலாம். Political Science-ல் தேர்ச்சி அடைவதைத் தீர்வு தீர்வுமாகக் கலாம். அப்போதும் பணத்தின் திருவிளையாடலை முழுமையாக ஒழிக்க முடியாது என்றாலும் கவிசுமரக்க குறைக்க வாய்ப்புண்டு.

மீண்டும் பிரமாண்டமான முன்வெளியீட்டுத் திட்டம்

2 ஆலம் செல்வன் புகழ்பாடும் திருவாசகம்
2 ஆலம் செல்வனின் செல்வன் புகழ்பாடும் கந்தபுராணம்

கச்சியப்பர் அருளிய

கந்தபுராணம் 10 தொகுதிகள்

(ஒரு பக்கம் மூலம் - எதிர்ப்பக்கம் உரை)
புலவர். பேராசிரியர் அ. மானிக்கசாமி M.A.

விலை ரூ. 600.00

மாணிக்க வாசகர் அருளிய

திருவாசகம்

(ஒரு பக்கம் மூலம் - எதிர்ப்பக்கம் உரை)
புலவர். எம். நாராயண வேலுப் பிள்ளை

விலை ரூ. 70.00

மொத்த விலை ரூ. 670.00

முன்று விதமான சலுகை 50%; 40%; 30% உண்டு.

சலுகை 1: அக்டோபர் 5க்குள் அனுப்பினால்

50% கழிவு போக

ரூ. 335.00

சலுகை 2: அக்டோபர் லிருந்து நவம்பர் 5வரை அனுப்பினால்

40% கழிவு போக

ரூ. 402.00

சலுகை 3: நவம்பர் லிருந்து நவம்பர் 15வரை அனுப்பினால்

30% கழிவு போக

ரூ. 469.00

புத்தகங்கள் அனைத்தையும் டிசம்பர் முதல் வாரத்திலிருந்து அனுப்புவோம்.
தபால் செலவை மட்டும் தபால்காரரிடம் செலுத்தி தூல்களைப் பெறுக.

கந்தபுராணம் - ஒரு சிந்தனை!

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே மிகப் பெரிய நூல்கள் இரண்டு! ஒன்று கம்பராமாயணம்! இரண்டு கந்தபுராணம். 'கம்பன் என்றொரு மானுடன் வாழ்ந்ததும்' எனப் பாரதியாரே வியக்கும் வண்ணம் ஓராயிரம் புகழ் பாடத்தக்க, கம்பர்! காப்பிய உலகில் கம்பராமாயணம் ஓர் இமயம்! இதனை யாரும் மறுக்க முடியாது! ஆனாலும் கம்பர் செய்யாத அற்புதத்தைக் கச்சியப்பர் தமது கந்தபுராணத்தில் செய்து காட்டுகிறார். விரிவு அஞ்சி ஓரிடத்தை மட்டும் சுட்டிக் காட்டுகிறோம்.

இராவணன் முதலான அரக்கரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, தவநிலை பற்றிய விரிவான விளக்கம் கம்பராமாயணத்தில் இல்லை! ஆனால் கச்சியப்பர் ரூரபன்மன் முதலான அசுரரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, தவநிலை பற்றிய

விளக்கங்களை மிக விரிவான முறையில் கத்தபுராணத்தில் கூறியுள்ளார்; இதற்கென ஒரு கால்டமே அமைத்துள்ளார். அந்தக் கால்டம் அகரகால்டம்? கந்தபுராணத்தில் இரண்டாம் கால்டமான இது. அகரரின் அட்டகாலமான செயல்களைக் கூறுகிறது. கச்சிவப்பரின் அகரகால்டம்போல், சம்பனில் அரக்க கால்டம் என்பொரு கால்டம் இருக்க வேண்டுமல்லவா? இருத்திருந்தால் - இராவணன் வரம்பெற்ற படலம், வலா எடுத்த படலம், திக்கு விசய படலம் எனப் படலம் படலமாக அது விரிந்திருக்கும் அல்லவா? சம்பனின் பெருமை இன்னும் கூடியிருக்குமல்லவா? அந்தப் பெருமையைக் கச்சிவப்பர் தட்டிச் சென்றுவிட்டார்!

மற்ற இவ்வகைகளிலும் வம்பராமாயணத்தை நினைவுபடுத்தும் வண்ணம் அமைத்துள்ளது. கத்தபுராணம். அங்கே இராமன் - இங்கே பரதன், அங்கே இராவணன் - இங்கே சூரபன். அங்கே அனுமன் - இங்கே வீரவாகு; அங்கே சும்பகந்தன் - இங்கே மானுசோன்; அங்கே இந்திரதீபு - இங்கே சிங்கமுதன்; அங்கே சீதை - இங்கே லக்ஷ்மி. கால்டமும் ஆறுதலும்; பாடல்களும் ஏறக்குறைய அவ்வளவே!

திருவாசகம் - ஒரு சித்தனை!

இதன் ஆசிரியர் மானிக்கவாசகர். சைவ சமய சூரன் தாலவரில் நான்காம் இடத்தைப் பெறுகிறார் அப்பர், சம்பந்தர், கந்தர், மானிக்க வாசகர் என நான்காம் நிலையில் மானிக்க வாசகர் எவ்வளவுப் பேசப்படுவது தகுதி அடிப்படையில் அன்று! இவ்வளவு தொழில் காலத்தில் விளையாடி இந்த எவப்ப முறை அமையத்திருக்கலாம்! வாசக்தால் சிற்பட்ட காரணத்தினால்தான் மானிக்க வாசகர், பெரிய புராணத்தில் இடம் பெறவில்லை போலும்! முற்பட்டவராயின் தம் நூலில் இவரையும் சேக்கிழார் சேர்த்திருப்பார் என்பது நினைவம். எது எப்படியாவின் திருவாசகத்தில் பெருமை அளப்பரிது! ஒரு குழந்தை தாய் வயிற்றில் கருவாசி உருவாசி வளரும் காலத்தில் மாதந்தோறும் எத்தனைய நோயால் தாக்கப்படுகிறது என்பதையும் அந்தந்தக் காலத்து நோய்க்கு அளமையும் பேயர் முதலியவற்றையும் மாற்று முறை பற்றியும் படிக்கும்போது சீவக சிந்தாமணி (முத்தியிலம்பகம்) நினைவுக்கு வராமல் போகாது! திருவாசகத்தில் காணும் திரு அண்டப் பகுதி. இந்தக் காலத்து விஞ்ஞானிகளையும் நினைக்க வைக்கும் பகுதியாகும். தெரியாமலா கேண்ணார்கள், 'திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்று!

இவ்விரண்டு நூல்களுக்கும் சேர்த்துப் பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

VARTHAMANAN PATHIPPAGAM

A.R.R. COMPLEX, 141, USMAN ROAD,

T.NAGAR, MADRAS - 17.

(Near Panagal Park)

Phone No. 825 7995.

Chendur Forge Exports Ltd

[illegible]

தமிழ் பத்திரிகைகள் காலக்கெட்டுகளை ரூ. 30க்கு கிணைக்க வேண்டுமென்ற கனம்மாநாட்டின் பரிந்துரை இது நவீன குரல் கமிட்டி.

[illegible][illegible]

- வி. கோடாலன்

புறம்பூர்யத்தன்
கவச்ச

பாணியஸ்டர் 100% கவுட்டர்

Veena Textiles Limited

மங்கையரின் கவனத்திற்கு

யூனி-கோர்

UNI-CARE

ஆயுர்வேதிக் | ஹோர்பல்
ஹோர் டானிக்

தலைமுடி உதிர்வதை
முழுமையாக தடுக்க!
தலைமுடி அடர்த்தியாக, கருமையாக
வளர உபயோகியுங்கள்

UNI-CARE

Manufactured by.

THE UNION PHARMA
KARAIKUDI - 623 002. S. INDIA.
Drug Lic. No. 187

உயர்பார விண்ணப்பங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

5. தந்தையும் மகனும்

செய்ய சாஸ்திரி அவ்வாறு உன்னை பிரவேசித்ததும், சாஸ்திரி, மக்களும் இரண்டு பேருமே ஒரு கணம் நினைத்து நின்றுவிட்டார்கள்.

இதைப்படி தீவிரவாதம் சாஸ்திரி, "அப்பா!" என்று அவறிக்கொண்டு ஒடிப்போய் சம்பு சாஸ்திரியைக் கட்டிக் கொண்டான்.

சாஸ்திரி, "மக்களும்!" என்று சொல்லி அவனை ஒரு தடவை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

மக்களும் ஒன்றும் பதில் பேசாமல் திரும்பி விடுவிட்டுச் சென்றனர்.

சாஸ்திரி சாஸ்திரியைத் தழுவிப்படியே அழைத்துக் கொண்டு உன்னை வந்து தாழ்வாரத்தில் போட்டிருந்த விகப் பவகையில் உட்கார்த்தார். சாஸ்திரியையும் தம் அருகில் உட்கார வைத்தார். சூழத்தை அவருடைய மடியில் முகத்தை வைத்துப் படுத்தபடி விளக்கத் தொடங்கினார்.

சமையலுள்ளியில் ஏற்று உரத்த குரலில் சம்பு சாஸ்திரியின் காது விழும்படியாகப் பின்வரும் சம்பாஷணை நடந்தது:

"அடி பொண்ணே! தான் அப்பவே சொன்னேனோ, இல்லையோ நீ நினைவாட்டுக்காக ஒரு காரியத்தைச் செய்யப் போக, அவர் நினைத்தான் நினைக்கண்டாலும் நினைக்கக்கூடார். வேண்டாமென்று சொன்னாக் கேட்டாதானே?"

"நினைக்கண்டா நினைக்காட்டுமே! கல்பாணம் ஆகப் போது பொண்ணைக் கரண்டியைக் காஞ்சிச் சூடத்துக்கு இங்கே பாருக்காவது வைத்தியம் பிடிச்சிருக்கா, என்ன?"

"இவ்வேடி. கைக்கறவர் கைக்கைக் கல்லால் கைகளும் எங்கிறாப்பவே, இந்தப் பொண்ணு இங்குத்தையும் பொல்லாததையும் ஏன்

செய்ய புது

செய்யவே சொல்லி வைக்கண்டிருக்கானே!"

"வேறுதான் இனிமே அவர் வெளியே போது போது, பொண்ணையும் உட அழைக்கண்டு போகட்டும். அவனின்னை இத்தனை தாளும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தாக்; இனிமேல் என்னால் பொறுக்க முடியாது."

இதைபெய்க்காமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சம்பு சாஸ்திரி, கத்தமான குரலில், "சூழத்தைச் சித்திக்குக் கோப லுட்டத்துக்கு நீ என்ன பண்ணினே அம்மா!" என்று கேட்டான்.

"சாஸ்திரி விளக்கக் கொண்டே, "தான் ஒன்றும் பண்ணாவது, அப்பா! பூணூக்குப் பூத்தொடுத்திருந்ததேன் சித்தி. சினைத்துலையிருந்து லுடம் கொண்டு வருவதற்குக் கூப்பிட்டான். காலமேலிருந்து, இருபது ரூடம் கொண்டு வந்து கொட்டிவிட்டேன், அப்பா! 'இதோ பூணூத் தொடுத்து வைக்கட்டு வரேன்' என்று சொன்னேன். அதுக்காகக் கரண்டியைப் பழுக்கப் பழுக்கக் காப்பி எடுத்துண்டு சூடத்துக்கு வந்தா, அப்பா!" என்று சொல்லி, பவகை அழத் தொடங்கினார்.

சம்பு சாஸ்திரிக்கு அப்போது பவகை சம்பவம் ஒன்று ஓர்பாத்திற்கு வந்தது. பந்து வருவதற்கு முன்னால் நடத்திவந்ததையும் நேற்றந்தான் நடத்தது போல் அச்சம் பணம் அவர் மனக்கண் முன்னால் தோன்றியது.

சாஸ்திரி மூட்டுக் கொண்டைகளில் இருந்தான். புதுச் சத்திரம் சத்தையிலிருந்து பதிதாக வாய்க்கிக் கொண்டு வந்திருந்த உலர்ந்ததுணி 'உலையாபுது' மாடுகளைப் பார்ப்பவரிட்குக் கொண்டிருந்தான். "குபாவ் இருதுத்தனம்பது கொடுத்தாலும் பொறும், அப்பா!" என்று கல்லாணைப் பார்த்துக் கொண்டான். அப்போது, தண்ணீரில் ஏதோ விழுத்ததுபோல் ஒரு சிறு எத்தம் எங்கிருந்தோ கேட்டது. சின்ன எத்தத்தான்; ஆனாலும் அது ஏன் அவருடைய இரு தலத்தை அவ்வாறு பேசித்தது? அதன் காரணம் அடுத்த விதையே தெரிய வந்தது. "ஈயோ! சூழத்தை சினைத்துலே விழுத்தாடுதே!" என்றது ஒரு தீமான குரல். அது அவருடைய அத்தைச் சிறுவனின் குரல்.

அத்தையின் குரலுக்கு எதிரொலியே போல் சம்பு சாஸ்திரியும், "ஈயோ!" என்றான். உடனே, விதைத்து ஓடவேண்டுமென்று அவர் மனம் துடித்தது! ஆனால், அந்தச் சமயத்தில் அவருடைய கால்கள் சொன்னபடி கேட்டால்

அமரர் கல்கி

தானே? இரண்டு அடி மலப் பதற்கு முன்னால் தடுமாறிக் கிழே விழுந்தார்.

அதிர்ஷ்டவசமாக, அச் சமயம் இன்னொரு மனிதனுக்குக் கால்கள் சொல்லாபடி கேட்டன. தடுமாறி விழுந்த சம்பு சாஸ்திரியைத் திரும்பிக் கூடப் பாராமல் நம்மால் பின் னாமலப் போய் பாய்ந்து சென்

**சாஸ்திரிக்கு,
வாழ்வினெயே விரக்தி
ஏற்பட்டது. அவருடைய
மனமெல்லாம் பகவத்
பக்தியில் ஈடுபட்டது.
இரண்டாவது
கல்யாணத்தையுட்பற்றி
அவர்
நினைக்கவேயில்லை.
உலகில் பந்தம்
அதிகமாக ஆக,
துக்கமும் அதிலும்
என்பதை உணர்ந்த
சாஸ்திரி, இது
விடிபந்தில் ஒரே
பிடிவாதமாகிவிருந்தார்.**

நான், மூன்று சொன்னால் எட்டுமனையும், வேலிகள், சொடிகள் உட்படத் தாலிக் கொண்டு சென்று, கண்ணா டூயத் திறக்கும் நேரத்தில் சாஸ் திரியாரின் வீட்டுக் கொல் லையக் கிணற்றை அடைந்தான். கிணற்றைச் சுற்றி ஏழெட்டுப் பேர் நின்று கொண்டு குப்பையே மூலதனமாக என்று கதிக் கொண்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். குருவன் தளம்புக் கவிதையை எடுத்துக் கிழே விட முயற்சித்தான். இன் னொருவர் ஏற்ற மந்தை இருந்த அருகே முயன்று கொண்டிருந்தான். தம்மால் அவர் கையெய்வதால் ஒரே தளையில் விவச்சித் தளையில் டுக் கிணற்றுக்குள் புகுப வென்று இறங்கினான்.

இதெல்லாம் சாஸ்திரிக்கு அப்போது தெரியாது. பிற்பாடு

மற்றவர்கள் சொல்லித்தான் தெரிந்தது. விழுந்தவர் எழுந் திருந்து தெஞ்சு படக் கன்று அடித்துக் கொண்டு, கால் கடைத் தடுங்க, தடுமாற்றத்துடன் ஓடிச் சென்று கிணற்றில் கைமைய அடைத்து எழலும், நம்மால் கிணற் றுக்குள்விழுந்து சூழ்ந்தது சாஸ்திரியைத் தோளில் பேசட்டுக் கொண்டு கையெய்திக் கொண்டிருந்தான். சாஸ்திரியைப் பார்த்ததும், "சாஸ்திரி பாய்ப்பாடாதிங்க! சூழத் தாக்கு அடையம் இன்னும்" என்றான். அவ்வளவுதான்; சாஸ்திரியார் மனமொன்று இழந்து கிழே விழுந்தார்.

அன்று சேவர்காவம், சாஸ்திரியின் அத்தை அவரிடம் சொன்னான் : "அப்பா! எத்தனையோ தரகாய் நாளும் சொல்லிவந்து வந்தேன். த் கேட்கவில்லை. எனக்கோ தன் மானம் அடிகமையிடுகிறது; தானுக்குளான் கண் தெரியவை, இத்தம் சூழ்த்தையால் காப்பாத்ததற்கு இவியெல் லையைத் தம்பாசே. தான் சொல்வதைக் கேளு. கொஞ்சம் வயமான பொண்ணைப் பாத்திக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு, உனக்கென்ன அப்பாவுப் பிரமாதமாய் வயசா ரிடுத்து? சும்பாது வயசானவன் எல்லாம் கல்யாணம் பண்ணிக்கவையலா? உனக்காக இன்னாமற் போனாலும், இத்தத் தாலியைப் பெண்ணைக் காப்பாத்தத்தற்குக்கவாது கல்யாணம் பண்ணிக் கொள்."

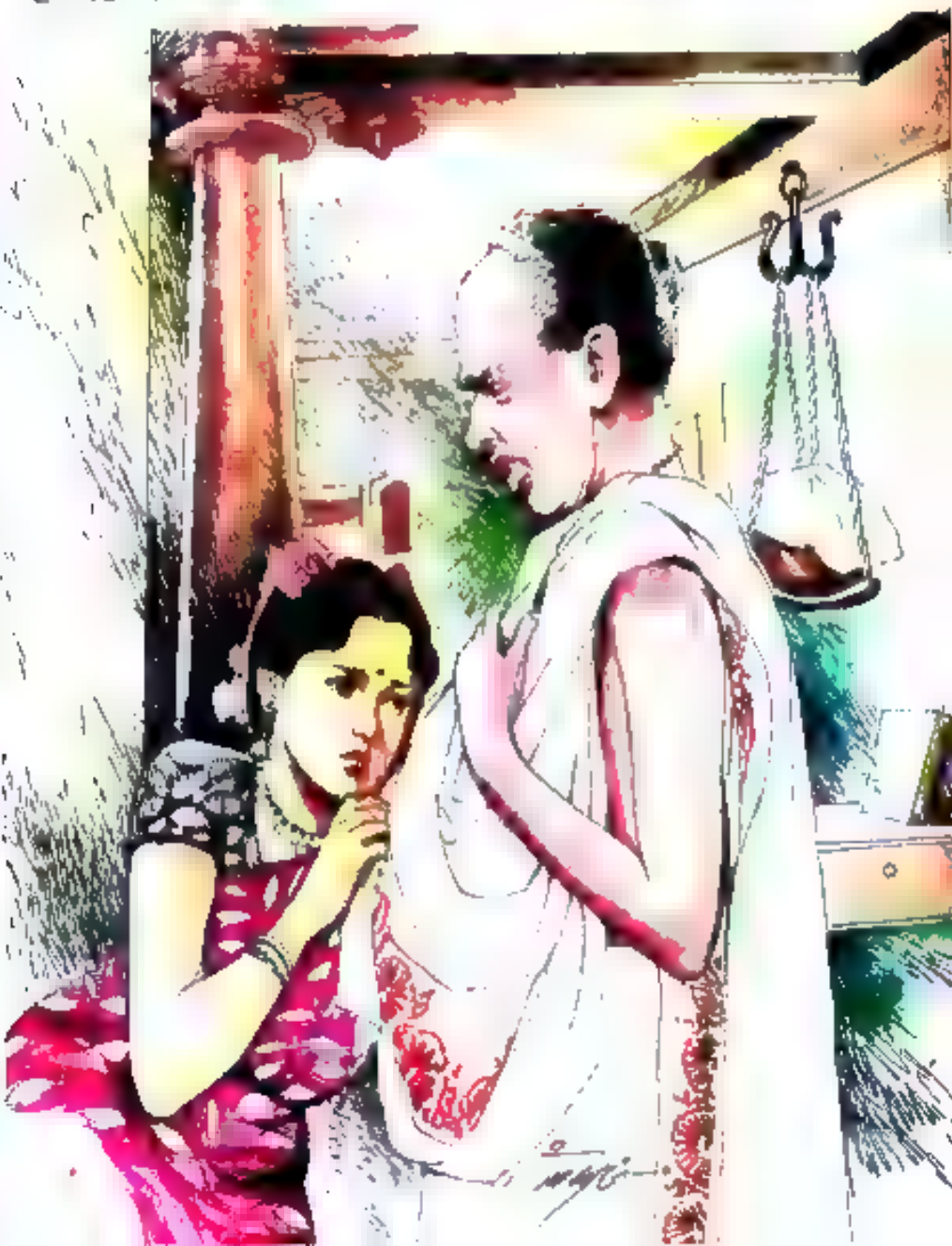
இத்த மாதிரி இத்தகு மூன்றையும் அத்தை எத் தனையோ கடவை சொல்லியிருக்கிறான். அப்போதெல் லாம் சாஸ்திரி அரைக் காதல் போட்டுக் கொள்ளாமலே போய்விடுவான். அவ்வது, "அத்தா! வேறே ஏதாவது பெருகுத்தான் பேசென்" என்பான். ஆனால் இன்று எழுத்துப் போகவும் இன்னும்; மறுத்துப் பேசவும் இல்லை. மெளனமாகிவிருந்தார்.

சாஸ்திரியின் முதல் மனையி் பாக்ஷியம், சாஸ்திரி கைக் சூழ்த்தையெடுத்துக் கொண்டு கையாடுகிற போட்டு இறந்து போனான். சாஸ்திரியின் வாழ்க்கையில் அவ ருடைய தந்தை சம்பந்தமான ஒரு துக்க சம்பவம் ஏற் கொண்டே நிகழ்ந்திருக்கிறது. அவருடைய உதிருக்குறியா விருத்த மனையையும் இறந்துவிட்டே, சாஸ்திரிக்கு வாழ் வினெயே விரக்தி ஏற்பட்டது. அவருடைய மனமெல் லாம் பகவத் பக்தியில் ஈடுபட்டது. இரண்டாவது கல்யா ணத்தையுட்பற்றி அவர் நினைக்கவேயில்லை. உலகில் பந்தம் அதிகமாக ஆக, துக்கமும் அதிலும் என்பதை உணர்ந்த சாஸ்திரி இது விடிபந்தில் ஒரே பிடிவாதமாகி விருந்தார். எல்லாமையோ பேசு எத்தனையோ விதமாகக் கொல்வியும் அவர் செவி கொடுக்கவில்லை. ஆகைய, இன்று துத்த எம்மாவதற்குப் பிறகு அவருடைய மனம் காலியிட்டு. தாலியைக் சூழ்த்தையான சாஸ்திரி கையப் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு தாய் அவபெத்தான் என்று அவருக்குப் பட்டது. "அத்தையின் வாக்கு ஒரு வேளை அம்மிக்கையில் வாக்கியிருக்கலாம்" என்று தோன்றிற்று. அந்த வாக்குத்தொழியே அவர் மன்களத்தை இரண்டாந் தாளாக மறைந்துகொண்டார்.

மேற்பொருள்வது அவ்வளவும் சம்பு சாஸ்திரிக்கு இப்போது தெவிடாக ஓரவத்தியில் வந்தது. தான் இரண் டாவது கல்யாணம் செய்து கொண்டதன் தோக்கம் என்ன என்பதையும், அந்த தோக்கம் எவ்வளவு அழகாக நிறை வேறிவிருக்கிறது என்பதையும் எண்ணிப் பார்த்தபோது அவரை அறிவாமல் கிசிப்பு வந்தது. அந்தச் சிசிப்பும் அந்நிம் கவந்திருத்த துக்கமும், விசித்துக் கொண்டிருந்த

சாவித்திரியைத் திருக்கிடர் செய்தான். சாவித்திரி மிகத் துணிவு நிறுத்தி, தீர் ததும்பிய கண்களுடன் தம்பியானின் முகத்தை நோக்கினான். அவரது பார்த்த சாவித்திரி அவளுடைய முதுகைத் தடவிக் கொண்டாள். "குழந்தை நீ வருந்தப்படாதே. அம்மா! உன் கஷ்டங்களுக்கு முடிவு வந்துவிட்டது. கவலாறாமல் தின்பைப் பண்ணிண்டு வந்திருக்கேன். மார்பின்மேலேக்கு பூதான் என்று பெயர். பிரபாயம் பண்ணியிருக்கான். கவலாறாமல் ஆனந்தம் சீக்கிரத்தி லேயே உன்னை அழைக்கண்டு போய் விடுவார்கள். அம்மா!" என்று கூறிவந்தாள். அவளுடைய கண்களிலும் ஜீரம் ததும்பத் தொடங்கியது.

ஆனால், சாவித்திரியின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் என்ன ஆகிறது? திடீரென்று எப்படி மரபமால் மறைந்தது? அவளுடைய முகம் ஒரு கண நேரத்தில் இப்படி மலர்ந்து விட்டபோ என்ன அநிசயம்? "அது இருக்கட்டும், அப்பா! எத்தனை தாழிவாக்க, தின்ப இன்னும் பட்டியலியா கிறுக்கேனோ கருக்க வந்தான்

"சார், சார்... என் கண்ணுல மிள
சாயப் பொடியைத் தூவிட்டு என் சம்பளப்
பணத்தை எடுத்துட்டு ஒடறா சார்...!"

"எருமயா அது?"

"எம் பொருசாதி சார்!"

- சிரிப்பு சாமிசார்.

பண்ணிவிட்டு வரங்கோ நான் அதுக்
குள்ளே பூனைக்கு எய்வாம் எடுத்து வைக்கி
றேன்" என்றான்.

6. பூதரன், பி.ஏ.

சாவித்திரி. அப்பாவிலுடைய
பூனைக்கு வேண்டிய பொருள்களை எடுத்து
வைத்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவ
ளுடைய மனம் பூதரன் என்னும் உருவம்
தெரியாத தெய்வத்தைப் பூனை செய்ப ஆரம்
பித்துவிட்டது.

பூதரன்! எவ்வளவு அழகான பெயர்!
அவர் எப்படி இருப்பாரோ பி.ஏ. பாய்
பண்ணியவர் எவ்வளவு அப்பா சொன்
னார்? சென்ற வகுப்பில் நெடுக்கரைக்கு
வந்திருந்த பி.ஏ. கணபதி என்பவரின்
ஞாபகம் சாவித்திரிக்கு வந்தது. அந்தக்
கணபதி அவருடைய பெயருக்கு விரோத
மாக உயரமாய் ஓய்வியல் இருந்தார். தனவ
யில் உச்சிக் குடுமி வைத்திருந்தார். கிராமத்
தரத்தில் அந்தக் காலத்தில் வாலிபர்கள்
தனவ திறைவக் குடுமி வைத்திருப்பதுதான்
சாதாரண வழக்கம். பட்டவயக்களுக்குப்
படிக்கப் போனவர்கள் அந்த வழக்கத்துக்கு
விரோதம் செய்தார்கள். சிலர் கிராப் செய்து
கொண்டார்கள். வேறு சிலர் அதற்கு நேர்
மாறாக உச்சிக் குடுமி வைத்துக் கொள்ளத்
தொடங்கினார்கள். பெரும்பாலும் கலா
சாலைப் படிப்பை முடித்தவர்கள்தான் இம்
மாநிரி செய்தார்கள். இவ்வளவு அந்தக்
காலத்தில் உச்சிக் குடுமிக்கு, 'பி.ஏ. குடுமி'
என்று பெயர் ஏற்பட்டிருந்தது. மேற்படி
கணபதியின் உச்சிக் குடுமிதான், 'பி.ஏ.
குடுமி' என்று ஊரில் எய்வாரும் சொன்னார்
கள்.

ஆகவே, பூதரன் தனவயிதும் உச்சிக்

குடுமிதான் இருக்கும் என்று சாவித்திரி
தனைவத்தான். மேற்படி கணபதியின் உச்சிக்
குடுமி பார்ப்பதற்கு நல்லாயிவையென்று
மற்றக் குட்டிகளுக்குச் சொந்து நூலும் பரி
சானம் பண்ணிவதை தனைவத்தபோது சாவித்
திரிக்குத் தன் பேரினியே கோபம் வந்தது!

ஃஃஃ குடுமிதான் பெரிய காரியமாக்
கும்! குடுமி எப்படி மிகுந்தால் என்ன? அவர்
முகம் எப்படியிருக்குமோ? ஒருவேளை
மூக்குக்கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டிருப்
பாரோ? போட்டுக் கொண்டிருந்தால்,
பார்ப்பதற்கு அழகாய்தான் இருக்கும்.
போட்டுக் கொண்டிருக்காமற் போனால், இன்
னும் ரொம்ப தவறுது. மூக்குத் தன் வட்சணம்
எங்கே போய் விடும்? - இந்த மாநிரி
எண்ணிட்டுக் கொண்டிருந்தான் சாவித்
திரி.

ஏற்குறைய அதே சமயத்தில்,
என்.ஆம். பூதரன், பி.ஏ. சென்னன் தம்பு
செட்டித் தெருவில் இருந்த ஒரு நேரட்
டவில் மாடி அறையில் கவிற்றக் கட்டியில்
படுத்தபடி, நனக்கு வரப்போகும் மனைவி
எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிப்
பகற்கவையுண்டு கொண்டிருந்தான். அவன்
மார்பின்மேல் சார்வல் கார்டில் நாவல்
ஒன்று கிடந்தது.

ஆமாம்! அவன் கண்டது பகற்கவையு
தான். ஏனெனில், அவன் கண்கள் லாடிவிருத்
தவவே தவிர, அவன் உண்மையில் நான்க
யின்மைய. மனோராஜ்யத்தான் செய்து
கொண்டிருந்தான்.

ஏற்குறையச் சென்ற ஐந்தாறு மாத
காலமாக அப்பாவது அவன் தரசிக்கப்படுத்தி
விருந்து உத்தியோகம் பூடும் விவாஜத்
துடன் சென்னவர்க்கு வந்தவியிருந்து அவ
னுடைய நேரமெய்வாம் பெரும்பாலும்
இந்தகைய மனோ ராஜ்யத்திலேயே சென்று

"அடப்பாவி! நாட்டுல இப்படியும் அநி
யாயம் பண்ணுவாங்கா?"

"என்னய்யா ஆச்சு?"

"கலர் உ.வி. சபைய போய் கறுப்பு வென்
னையா தெரிய ஆரம்பிக்கலுச்சுய்யா?"

- சிரிப்பு சாமிசார்.

கொம்புருத்தது.

இவ்வளவு தான் பொன்னைக்குப் பிறகுமே அவன் ஒரு திட்டமான முடிவுக்கு வரவில்லையென்பது உண்மையாகும். முக்கியமாக, தனக்கு வரப்போகும் மனையில் இம் முகம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று அவனாய் பூரணமாகக் கற்பனை செய்வ முடியவில்லை. எனும்ப அழகாரிசூக்க வேண்டும்; நொம்ப நொம்ப அழகாரிசூக்க வேண்டும்; தான் இது வரையில் பார்த்திருக்கும் அழகான முகங்கள் எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் அழகாரிசூக்க வேண்டும்! இப்படிப் பொதுவாக நினைக்கத்தான் முடிந்ததே தவிர, அது எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று அவன் மனத்தில் பிடிபடவேயில்லை.

ஆனால், வேறு சில அம்சங்களில் தனக்கு வரப்போகும் மனையில் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி அவனுக்குத் திடமான அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருந்தது. அவன், படித்த தாக்ரிகைமை பொய்க்கையிருக்க வேண்டும்; ஏந்தேக மீய்வை. பறிவெட்டு முழப்புகடவை வாய் பிரிவானை மாறிச் சந்திக் கொள்ளும் பட்டிக்காட்டுத் தாக்கிதிகைக் முகத்திலும் அவனாய் விழிக்க முடியாது. தடை, உடை, பாடிமனைகள் எல்லாம் நேராகக் இருக்க வேண்டும்.

கங்கத்தாவிலும் செவ்வையிலும் தான் பார்த்திருக்கும் தாக்ரிகைமை பொய்க்கையை அவன் நினைவத்துப் பார்த்துக் கொண்டான். அப்போது அவனுடைய சிபேதென் தானா கிறையுடைய மனையில் வாய்க்கையோடையின் ஞாபகம் வந்தது. அதிரட்டிக் கரண தானா வாய்க்கையோடையின் என்ன தாக்ரிகை! என்ன படிப்பு! அவன் ஆர்மோனியம் வாசித்துக் கொண்டு பாடினால், அப்போல் பூமிக்கு வந்து பாடுவது போலல்லவா இருக்கிறது?

தான் தானாய்க்கு ஒருதாளும் குறைத்து யோசிக்கடாது என்று எண்ணப்பட்டான் ஸ்ரீதரன். அவதூக்காட்டிலும் தான்கைப் பிறும் கிக் கொண்டு செத்துப் போகலாம். ஸ்ரீதரன் நவீனப்போத்தியிருந்து செவ்வையிலு வந்த தந்தே முக்கிய காரணம் இதுதான். அங்கே இருந்தால், வராவது பட்டிக்காட்டுப் பேர் வழிகன் வரன், விரன் என்று தூதகத்தையும் தூதகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து சேர்வார்கள். அம்மாவும், அப்பாவும் மாற்றி மாற்றிப் பிராணனை வாய்க்கி விடுவார்களா? அந்தக் கொத்துபேய் வேண்டாமென்றுதான் அவன் செவ்வையிலு வந்திருந்தான்.

எல்லாம் சரிதான்; ஆனால் அவ ஞாபகம் என்னும் துறைவெறுவது எப்படி? தாவார் தகப்பனார் பிரேந்தனைச் செய்ய வேண்டாமென்றால், சிறகு கூட வானம் தடப்பதுதான் எவ்வளவு? இந்தப் பழையப் போன தேவத்தின் மனதுக்குப்

“உன் அப்பாதான் உனக்கு பாக் வெட் செய்வதுக்கு மாறா மாதம் ரூ. 50/- கொடுக்கிறா? அது போதாது?”
“அது எப்படி போதும்?” எனக்கு இரண்டு பாக் வெட்டு இருக்கே!”

- டா. தாமஸ்.

பிடித்த ஒரு பொய்க்கையைக் கண்டேன், காது விட்டேன், கல்லாணம் செய்து கொண்டு கை எப்பதற் செவ்வைய் எங்கே இடம் இருக்கிறது?

சூயஸ், தான் ஐ.சி.எம். படிப்பதற் கைக் கைக்குப் போய்தான் செவ்வைய் அம்மா மட்டும் அப்பாப் பிடிவாதுவாய்த் தடுத்திராவிட் டா! “நீ கைக்குப் போனால் தான் உணவு விட்டு விடுவேன்” என்றாய் கொய்க்கித் தடுத்துவிட்டான். பன்னி ஒரு தாய்க்கு ஒரு செவ்வைய் பிறிம் இதுதான் கைக்கு.

கைக்கு மட்டும் போகிறதாய்!... ஸ்ரீதரன் அந்த நிமிஷம் மனோராஜ்யத்தில் கப்பல் பிரவானம் செய்வானான். கப்பல் செவ்வைய்தின் அவன் குறுக்கும் நெடுக்கு மாய் உலாவுகிறான். அப்போது தெனில் தவ தாக்ரிகைத் திற் திறத்த ஒரு பெயர் வருகிறான். அவன் வாயோ உதே வானாயின் மகளை கயோ, அம்மது பெரிய வட்டக்கதிப் பிரபு கின் மனைகயோ இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய கைகள் எந்திக்கிறதன். சிறகு அவர்களுடைய கைகள் எந்திக்கிறதன். தங்களுடைய அறிவாத் காதலர்க்கு அறி குறிவாக அவர்கள் தங்கள் கைகளைக்கையில் உண்மோதிரங்களை மாற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஆதா தானாவும் அந்தக் கப்பலில் இருந்து இந்தக் கட்டிலை மட்டும் பார்த்தானான், என்ன செய்வான்? வரி தெரித்து வடலில் குறித்துவிட்ட மட்டானா?...

ஸ்ரீதரனுடைய மனோராஜ்யம் இவ்வளவு மனமான கட்டத்துக்கு வந்திருந்த போது, அவனுடைய அறையில் கதாவத் தட்ட வென்று தட்டும் கத்தம் கேட்டது. அதே கைவத்தின் தானாயின் நூல், “என்டே, இவ்வட்ட! உனக்குக் கல்லாணமா கொடா! எந்த மன்கயென்டே உனக்குப் பொய்க்கைக் கொடுக்கப் போகிறான்?” என்று முழங்கிறது.

(தொடரும்)

ஏப். 25.

(அறிமுக எழுத்தாளர்)

சு

தந்திரம் விடைத்து எத்தனையோ வருஷம் ஆகி விட்டது. இவ்வளும் தாழ்வுகா ஆரம்பகாலிருந்து பிரிட்டிஷ் காலம்வரையிலும் நிறைய விலகலில்லை. ஒரே மாறா

கட்டப்பட்டிருந்த தாழ்வான ஒட்டுக்கால் போட்ட பன்றி கட்டடங்களுக்கு நடுவில் ஓரிரண்டு புதிய கட்டடங்கள். சிமென்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் கால்கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு, பெரிய பெரிய ஜன்னல்களுடன் வாய் பிளந்து மடுத்திருக்கும் ராட்சஸம் போல, எப்போதும் நிரந்தருக்கும் ஜன்னல்களும் ஒரே நுழைவாயிலும் கொண்ட கட்டடங்கள் அகில பண்டிதரவர்களின் சட்டைப் பைரை திணைவகுத்திருக்கும்.

விங்கமதாயக்கர் மாந்தரையில் ரூத்துக் காமிட்டி உட்கார்ந்து கொண்டு வெற்றிலைப் பொட்டவந்தைப் பிரித்தார். சிவாஜி சிவாஜி அநிகாசியை இன்னமும் காணவில்லை. தனையாசிகளிலும் ஒருவரையும் காணவில்லை. யார் யாரோ பரபரப்புடன் கட்டடம் விட்டுக் கட்டடம் ஓடினார்கள். சின்னச் சின்ன குழந்தைகளாக அங்கங்கே உட்கார்ந்திருத்தவர்கள், தங்களுக்குள் தனித்த குரலில் பேசிக் கொண்டிருத்தார்கள். மனுக்கள், யோசிக்கைகள், விசாரணைகள், வாக்கு முயற்சிகள், உத்தரவுகள்...

"என்ன மாமா, இங்க எப்பிடி?"

நாயக்கரின் வெற்றிலைப் பொட்டலத் துக்கு அழுவா விருத்தாளி, தெரிந்த முகம். மற்றபடி மாமனாவது மருமகனாவது?

"லாங்க" என்று நிசித்து உபாசித்தார் நாயக்கர்.

"என்ன விஷயம்?"

"நம்மா ஒரு காரியமா வந்தேன்."

"அதான், என்ன விஷயம்மேன்?"

"நம்ம பட்டாவில் ஒரு சிக்கல்"

வந்தவனுக்கு அநுபாசம் வேண்டும். அவன் தாழ்வுகா ஆரம்ப கட்டடங்களைக் கற்றி வண்டி பிள்ளுநிற சிவத்தி. அரவங்கக் கிப்பத்தொழுக்கும் அப்பாவி மகிதர்களுக்

கும் வேல செய்யப் பிறத்த சூழகத் தொண்டன் என்றும் சொல்வாராம். கத்திரி இத்தியாவில் சூழகத் தொண்டனானே வெற்றிகரமான ஜீவனோபாயம்?

"ஒங்க டா" உபாசியா மாமா?"

"ஆமாம்... அது ஒரு வேண்டாத வெவ காரம்."

"வெவகாரம்மேனோ வேண்டாது தானே."

அந்தச் சூழ்நிலையில் அமைதிக்குப் பொறுத்தபரிகரமாக எத்தமாவ சிசிப்பு. நன் னறாயத்தாக வேறு யாரும் ரசிக்க வேண்டிய அவசியமில்லைய என்று திணைக் கிரவன்.

"என்ன விஷயம்னு சொல்லுங்க. ஆரம்ப எம்மானாராம் எவக்குத் தெரியும். ஒரு நிமிஷத்திய முடிக்கலாம்."

"ஒன்னாள் பெரிய விஷயமில்லை. நம்ம பட்டாவோ... இப்ப புதுசா சரவே பண்ணிக் குடுத்தாங்கய்ய... அடிய ஒரு சிக்கல், நம்ம நியமாற வேற யார் தெவத்தோரோ சேத்துப் போட்டிருக்காங்க."

"அட்டாம்... நம்ம தெவத்த வேற ஒருக்கர் பெரிய பிராட்டாங்களா?"

போட்டிக் கதை - 4

மக்களாள்.

“தப்பாயா போட்டுட்டாய்க?”
 “ஆம்.”
 “அவன் இப்ப தகராறு பண்ணானாக்
 கும்?”
 “இவ்வீங்க...”
 “ஒரே... அத்தானும் நமக்கு
 வெண்டப்பட்டவராக்கும்?”
 “சந்த ஆளு?”
 “நம்பர் மாநி ஒங்க போல் வந்துருச்சே
 அந்த தெவத்துக்காச்...”
 “அது யாருன்னே தெரியலியே”
 “வி.ஓ.ஓ.ஓ. கோட்டுற வேண்டியது
 தரவே...”
 “அவருக்கே தெரியலியே...”

சீரகத் தொண்டர்களின் நேரம் விடை
 யிருந்தது. தாயக்கரி, ம் உட்கார்த்திருத்தால்
 வெற்றியைப் பாக்கோடு போக வேண்டியது
 தான். இது பிரயோஜன மில்லாத சீரகத்
 தொண்டு என்று புரிந்துவிட்டது.

ஆனால் விஷயம் என்ன என்பதுதான்
 புரியவில்லை.

“மாபா, சொம்பக் குழப்பிங்க. இப்ப
 தாலாகா ஆபீசுக்கு எதுக்கு
 வந்திருக்கீங்க?”

“அகாயது... நான்
 காட்டுக்கு அந்தாய
 பொறம் போகக்கா
 கொத்தம் என்
 இருக்கு. முன்ன நான்
 சின்னப் புத்தையா
 இருக்கறப்போ
 அங்க ஒரு கொளம்
 இருத்துச்...
 இப்ப என் பட்டா
 விய அந்த கொளம்
 இருக்க எட்டத்துச்
 சேத்து சரீவோ
 பண்ணி சேத்து
 புட்டாங்
 கண்ணு நாட்
 டா என்னமக்

காசு சொந்தாரு.”
 “சரி... இங்க எதுக்கு வந்தீங்க?”
 “அது நம்முது இயம்... அந்த நம்பரை
 காலி பண்ணி விட்டுருங்கய்யது சொன்
 னேன்... சரி, தாலாகா ஆபீசுக்கு வானு
 சொன்னாரு.”

“இயம்...
 வேற யாரு
 எதையோ நம்ம
 போல் சேத்துப்
 போட்டாய்க.”
 “அதான்... அப்ப
 நம்ம நம்பரு வேற
 எங்கயோ போயி ருக்க.”
 “நம்மது இருக்
 ஒங்க... வேறு யாருதோ...
 அதும் நம்ம போலயே சேத்
 துக்கிங்க.”
 சீரகத் தொண்டனுக்குப்
 புரியவில்லை.
 “ஒங்கு ஒங்க போல் கெட்டா
 இருக்கா?”
 “அது இருக்கு”
 “அப்போம் என்ன?”
 “இவ்வொருத்தனும் இருக்கே.”

சீரகத் தொண்டர்களின் நேரம்
 விடைபெற்றது. தாயக்கரி
 உட்கார்த்திருத்தால் வெற்றியைப்
 பாக்கோடு போக வேண்டியது
 தான். இது பிரயோஜனமில்லாத
 சீரகத் தொண்டு என்று புரிந்து
 விட்டது.
 ஆனால் விஷயம் என்ன
 என்பதுதான் புரியவில்லை.

நிர்வாணம் பண்ணுவதற்கு ஒரு தகுதி வேண்டுமென்பது போலவே, ஒருத்தர் அப்படியப்பட்ட தகுதிகள் உண்டவர்தான் என்று எவ்வு போட்டும் பார்த்து அவரைத் தேர்த்தெடுப்பதற்கும் ஒரு தகுதி வேண்டும். ஒரு அபேகுகர் (வேட்பாளர்) என்றால் அவர் ஏதோ ஒரு கட்சியில் இருப்பார். அந்தக்கொன்று கொண்டுகள் இருக்கும். அவையே அபேகுகர் என்றால் அவருக்கும் ஏதோ கொண்டுகள் இருக்கத்தான் வேண்டும். தேர்த்தெடுக்கிறவர்கள் இந்தக் கொண்டுகளைப் பார்த்து கொள்ளக் கூடியவர்களை இருக்க வேண்டும். 'நம் தேசத்தில், தற்போதுள்ள நிலவரங்களில் இந்தக் கொண்டுகளின் அடிப்படையில் நிர்வாணம் செய்வது நல்லதா?' என்று சிந்தனை முடிவு பண்ணிக் கூடியவர்களாக வேட்டார்கள் இருக்க வேண்டும். "அமைத் செய்கிறேன், இமைத் செய்கிறேன்" என்று எந்தவாறு சொல்லிக் கொண்டு போட்டுக் கொட்டாய், "அது யாத்தவந்தான்? யாத்தவமானாலும் அப்படிச் செய்வானா?" என்று யோசித்துப் பார்த்து, யெனில் ஏமாந்து போகாமல் வேட்ட போட்டி கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். கொடுத்ததில், குடிவர எல்லாருக்குமானாலும், அதிலே நானாகும் அமைப்பவர்கள் எல்லா வர்க்கத்தினருக்கும் உரித்திடுகின்றவருக்கே வேண்டியவர்களாகவல்லாம், அவர்களுக்கு நிர்வாணத்துக்கான கோரியதாக்கம் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது; அப்படியப்பட்ட கோரியதாக்கம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று பரிசீலனை பண்ணி அவர்களைத் தேர்த்தெடுப்பதற்கும் ஒரு யோக்கியதாக்கம் வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது அபேகுகர், வேட்ட போட்டியை இருவருக்கும் யோக்கியதாக்கம் வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு வேளை கொடுக்கும் போது, மறுப்போட்டி உடையோடு யாருக்கும் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக் செய்வ வேண்டியிருக்கிறது. கொடுப்பதும் விஷயம் தெரிந்தவர்களைத் தான் கொடுக்கக் கூடாது என்று கொட்டு அவர்கள் மூலம், மறுப்போட்டி உடையோடு ஒருத் தகுத்து வேண்டி கொடுக்கிறார்கள். அதாவது வேண்டிக்கு வைக்கிறவரின் யோக்கியதாக்கம் யாதுப் பார்த்து அவரை சொல்லிக் செய்வதற்கு அவரான வி. யோக்கியதாக்கம் யாத்தவராக தான் வேண்டியிருக்கிறது. குடிவரக் தேர்தலில் அந்த அமைதிக்கு இல்லாத அட்டி, அட்டி, இவ்வாறுக்கு இவ்வ வேட்கை தாக்கம் என்று சிந்தனைப் பார்த்த வேண்டியவர்களாக வேட்டி, கருத்துக்கும் மூலத்துக்கு யோக்கியதே வேண்டித்தான் இருக்கும்.

தேச நிர்வாணம், அரசியல் கொண்டுகள் முதலியவற்றையும் பற்றி ஓரள வேளும் விஷயஞானமுண்டவர்கள் ஆயோக்கிய செய்து வேட்ட கொடுத்தவந்தான் அட்டி கவி வானவர்களில் உடையோடு.

- துருத்துக் காந்தி காமகோடி பூதி சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய கவாமின்.

சமூகத் தொண்டாளுக்குக் கோபம் தலைக்கேற்பாது.

"ஏன் மயமா... அது பொறும்போக்கும் தீங்க. இட்டி கவிரெண்ட்டே ஒங்க பேரம் பட்டா போட்டு குடுத்துக்க. வெச்சக்கிற வேண்டியதுதான்."

"எதை வெச்சக்க?"

"தெருத்தெத்தான்"

"அது நம்முது இவ்விதே?"

"அட... அதான் இப்ப ஒங்க பேரம் போட்டாங்கயா?"

"அதைத்தான் தப்புன்னு சொல்லி மாத்தப் போறேன்."

நாயக்கரின் நேர்மை ஆடம்பரத்தில்யா தது. சமூகத் தொண்டர்களால் நேர்மைவை மட்டும் சிந்தித்துக் கொள்ள முடியாது.

"மயமா, அவ்வளவு பொறும்போக்கு தெருக்களைக் கம்மாவே வளங்கப்போட தான். ஒங்களுக்குமேண்டாங்கயா கவர் மெண்ட்டே பாத்து பட்டா போட்டுக்குத் துருக்கு. அதைப் போலி மாத்தநேரமீர் கனே"

"தாயும் சொல்லிக் சொல்லி அதுக்கும் போனேன் பாது."

கிராம நிர்வாக அபிவிருத்தி இரண்டு தலைப்பாளிகளும் வந்து சேர்ந்து கொண் டார்கள். நாயக்கர் வக குறித்தபடி எழுந்து கொண்டார்.

“பாது... தீவாவது எடுத்துப் சொல் லுப்பா.”

“மாமா... இப்பிடி காங்க சொல் றேன்.”

தலைவாசி ஒருவர் பாதுகாபிட்டு வந்து, “பொறும்பொக்கு தெய்வத்தை எப்பிடிக்க பாட்டா போட்டியைக் கொண்டு தாவினதாக யிடிக்க விரைபிடுவாரு. வெவ்வாறும் சொம்ப முத்திப் பொறும்பு சொன்னா கேட்க மாட் டெய்துறான்னே.”

“அது வேற இருக்கு.”

“அப்பா வேறவர்கே ஒவ்வ வெர் கிருவாரு பொவ இருக்குன்னே.”

“மாமா, கேட்டியைக்கா?”

“அதுக்காக காற் தெய்வத்தைப் பொசி உழுதுக்கச் சொந்தியுக்கா?”

“அட... வேறாமப்பா. அது பாட் டுக்கு ஒன் பட்டாறிய இருந்துட்டுப் போகுது. நீ ஒன்மூலம் கிண்டி கட்ட வேணாம். அப்பறம் ஒவக்கென்ன?”

“அதாங்கச் சொந்தத்தை இருப்பி ஒப் பாட்டிக்க வேணாமா?”

“ஆமா... அதாங்கம் ஒவ்கிட்ட வந்து கேட்டுக்கா?”

“அது என்னவாங்க கா... தீவாவது ஒன்னு இய்யியா?”

அதாங்க அகிகாசிகிட்ட தீவாவம் கேட்டியாமா? அவருக்குக் கேட்பம் வந்தது.

அவர்களைச் சுற்றி ஒரு கட்டம் கூட ஆரம்பித்தது. பிச்சை என்னவென்று தெரி காமபே பவ அயிர்ப்பங்களும் அறிவுரை களும் சொல்லப்பட்டன. தாய்க்குக்கு பாருக்குப் பதிய சொல்வது என்றே பரிவ வியலாம். இந்தச் சந்தர்ப்பம் அருகே வந்து நின்று காணா வாரும் கவனிச்சவியலாம். உவாசி போட்ட வேவன் ஒருவன் இதங்கி வந்து, கிராம தீர்வாக அகிகாசியை அழைத்தான்.

கிராம அகிகாசியின் முகத்தின் கலவரம் தெரிந்தது. பதாபப்பட்டுக் காருக்கருகே ஒடி ளார். காற் றுன்னம் அகிக உவரத்தின் இன்னவ எப்பதாய் மட்டுமே அவன் அப்படிக்கு விசிறு தின்றார் என்று சொன்ன முடிவாது. அவரது பணிவு காருக்கெவ்வத் தின் இவ்வொரு அடைவானம்.

தலைவாசிகன் கட்டத்தாகக் கவனத்து பொறும்படி சொன்னார்கள். காற் புறப் பட்டுப் போவது. கிராம தீர்வாக அகிகாசிகி கூடவே ஓடினார். தலைவாசிகளும் அவ ரோடு ஓடினார்கள்.

உவாசி போட்ட வேவன் தலைக்கரை அழைத்தான். சுத்திற் சக்காரிய அகிகாசிக் சக்காரத்தின் முகமே ஆரமாத பதலியின்

இருப்பவரின் அழைத்து வேண்டிய எவ்வா அடைவாங்களுமும் அந்த அழைப்பின் இருந்தன. அகிகாசியின் தலைக்குப் பின்னே மகாத்மாவின் படம் மாட்டப்பட்டிருந்தது. தாய்க்குக்கு அந்தக் கிராமியின் கிரிப்பு ஆறு தலைப்பதாக இருந்தது.

“ஒங்க பேரு?”

தலைக்கரை அழைச் சொல்லவியலாம். கிராம தீர்வாக அகிகாசிகி கூட அழைப்பினால்.

“எந்த ஊரு?”

“அப்பா பேரு?” கேள்விகன் தொடர்ந்தான்.

“கிட்டம் தம்பர் பட்டா இரு... ஒங்கது தானா?”

“ஆமாங்க?”

“இவா இருக்கற தெலம் எவ்வாம் ஒங்கதுதானா?”

“இவர்க... வெந்த சர்வே தம்பரு மட்டும்தாங்க என்னது?”

“இவ்வொரு தம்பரு?”

“அதாங்க சார்... இப்ப தான் சொன் னேனே, எங்கேயோடுயென்ன?” கிராம அகிகாசிகி குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்.

“தீங்க கம்மாருங்க... இவ்வொரு தம்பர் வாரது?”

“வாரதுயியல்க்க சார்... முன்ன தெலமாம இருந்திங்க...”

“இப்ப ஒங்க தெலம் ஆகிருத் சாத்தம்?”

அகிகாசியின் குரல் எதிர்ப்பாடு சொல்வ தாக இய்யாம். அதின் ஒரு கருணை இருந்தது.

“சர்வே பண்ணுதம் போது தவறுதலா எம் பைய சேத்துட்டாங்க.”

“கனதுபயே மாத்தறாச் பாருங்க சார்.”

“தீங்க கம்மாருங்க... பாரு தவறுதலா சேத்துட்டாங்க?”

“சர்வே பண்ணுதம் போது... சர்வே பண்ணின ஆளுக்காரன்...”

“காரு ஒவ்வொவ்வாம் சர்வே பண்ணி வறிய தவறு ஒன்னுயியல்வ. இவாரு பட்டா வுற மட்டும் தவறுதல் ஆகிருச்சான் சார்.”

“தீங்க போல இருக்கப் போறீங்களா இய்யியா என்னவா, முறிக்கிற? சர்வே பண்ணியவங்க கிட்ட பொய்யாங்க சொயி, பொது தெய்வத்தை ஒம் போல போட்டுக் கிட்டு இப்ப தாட்டாமல்காள் என்ன யிடிக்கக் கேட்டியுடனே தல்லவாம் சொல்வ யுக்கிறவா? தவறுதல் அது இதுன்னு கதை கட்டுற... இவ்வா?”

“சார்... சார்... இய்யியா சார்.”

“என்னவா இய்யாம் - தெலன்னன்... ஒம் தெல தவறுதல்க எடுக்கப் போறோம் தெரியுமா?”

தலைக்கை தலைவரை உவர்த்தி விட்டதாக வெளித்தான். இப்போதும் காத்தி கிரித்தபடியே இருந்தார்.

சக்கரவார்த்தித் திருமகன்

“இவளுடைய பிடிவாதத்தையும் கர்வத்தையும் நீங்கள் எப்படியாவது அழிக்க வேண்டும். காட்டில் பிடித்த பெண் யானையை எப்படி வசப்படுத்துகிறோமோ அதுபோல் இவனைச் சீக்கிரம் நீங்கள் திருத்த வேண்டும்”

மனத்தில் நிச்சய புத்திவிருத்தால் எந்த சங்கட நினைவிலும் மதரியம் உண்டாகும். சோகத்தால் வாட்டப் பட்ட சேத அரக்கனைக் கண்டு பயமே மில்லாமல் பேசுவானான். ஒரு துரும் னபக் கிள்ளித் தனக்கும் ராவணனுக்கும் மத்தியில் எவத்துப் பேசினான்.

பஞ்சவடிவில் சத்தியாசி வேஷம் பூண்டு, நான் எவத்த காப் கிழங்கு களுக்கு முன் உட்கார்ந்து ராவணன் தன் குலத்தையும் வீரர்களையும் பேசினான் அவ்வவா? அதற்கு ஒரு எதிரொலி போல் இப்போது சிதையில் கிடத்த சேத பேசினான் :

“நான் யார் என்பதை அறிந்து கொள். நசரகராஜன் ஸ்ரீராமன் கனிலும் புகழ் பெற்ற அரசன். தருமத்துக்கு ஒரு அளவா அளவாகப் பல்வாண்டு அரசு புரிந்த மகாராஜன். சத்தியம் சாத் தவன். அவனுடைய சூமாரன் ராமன். என் புகழன். தேவனைப் போன்ற அந்த ராமன் என் தாதனாவான். சிம்மத் தின் பலம் பெற்ற வீரன். அவனும் அவன் தம்பி லக்ஷ்மணனும் உன் னுடைய உயிரை வாங்கக் காத்திருக் கிறார்கள். கரணும் அவன் சேனையும் ஜனம்தானத்தில் என் தாதனாம் நிர்மல மாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை அறி வாய். கருடன் விஷப் பாம்பைத் துக்கித் கொண்டு போவது போல் அவ்வளவு

கலபமாக உன்னுடைய பெருஞ்சேனை ஜனம்தானத்தில் ராமனால் ஒரு முகந்த தோற்றம் அழிக்கப்பட்டது. அந்த ராமனை, தேவாகரர்களால் கொல் லப்பட மாட்டாய் என்று வரம் பெற்ற த். விநோதியாக்கிக் கொண்டாயல் மவா? அவனால் த் உன் மரணத்தை அடைவாய் என்பது நிச்சயம்; தப்ப மாட்டாய். த் பெற்ற வரம் உன்னைக் காக்க மாட்டாது. வேள்வியில் பூத ன்கும்பத்தில் கட்டிய ஆட்டைப் போல் திதிரிசாய் என்பதை அறிந்து கொள். ராமனுடைய கோபப் பார்வை உன் மேல் படுவதுநான் தாமதம். கடனை உரைச் செய்தும் சத்திரனை ஆகாயத்தி லிருந்து கீழே இறக்கியுமாவது என்னை என் தாதன் மீட்பான், நிச்சயம். த் செய்த தீவினை உன்னையும் உன் மங்களையையும் அழித்துப் பாழாக்கப் போகிறது.

“என் வீர புகழன் அரக்கர்களுக்கு கிடை யில் மதரியமாகத் தண்டி தாவனத் தில் நனியாக வரித்தான். எதிர்த்து வந்த அரக்கர்களை வீரனைப் போல் வுத்தம் செய்து கொன்றான். அவனில்லாத

ராஜாஜ்

சமயம் பார்த்து நீ திருடனைப் போல் என்னைத் தூக்கி வந்தாய். இந்தத் தீச் செயலின் பயனை அனுபவிப்பாய், தப்பமாட்டாய். நீயும் உன் குலமும் அழிந்து போகும் காலமானது அருகில் வந்து விட்டபடியால் விதி உன்னை இந்தப் பாவத்தில் தூண்டித் தள்ளிற்று! அழிந்து போகும் காலத்திலேதான் இந்த தகைய துர்ப்புத்தி உண்டா கிறது.

“உன்னை விரும்பும் படி என்னைக் கேட்கிறாய். அது ஆகாத காரியம் என் பதை நீ அறியவில்லையா? அண்ணப் பட்டு தாக்கை விடம் போகுமா? வேள்வி செய்யும் வேதிகையண்டை ஒழுக்கம் நவநிச் சண்டாள னான ஒருவன் விட்டப் போக முடியுமா? உயிரையா வது உடலையாவது காப் பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று எனக்குக் கொஞ்சமும் ஆசையில்லை. உலகத்தா ரால் இகழப்பட்டு உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை. நான் பயப்பட்டு உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள உன் வாமாவேன் என்று எண்ணாதே!”

இவ்வாறு சொல்லி விட்டு மெளன மடைந்தான்.

“அப்படியா?” என்றான் ராவணன். “சரி, பன்னிரண்டு மாதம் கெடுபடி உனக்குத் தருகிறேன். நீ என்னை மணந்தாய் நல்லது; இல்லையென்றால் அந்தத் தவணை முடிந்ததும் என் சமை யற்காரர்கள் என்னுடைய காவல

ஆகாத்துக்கு உன் உடலைச் சமைப் பார்கள்.” இவ்வாறு சீதைவை எச்சரித்து

விட்டுக் காவற்கார ராகுகளினுக்குத் தவியாக உத்தரவிட்டான்.

“இவனுடைய பிழவாதற்கையும் காவற்கையும் நீங்கள் எப்படியாவது அழிக்க வேண்டும். அசோக வனத்தில் இவனைத் தவியாக வைத்து, பயத்தா லும் நயத்தாலும் சாமர்த்தியமாக இவனைத் திருத்துங்கள். காட்டில் பிழத்த பெண் யானையை எப்படி வசப் படுத்துகிறோமோ அதுபோல் இவனைச் சீக்கிரம் நீங்கள் திருத்த வேண்டும்.” என்று உத்தரவிட்டுக் கடுஞ் சிவத்தோடு தன் அரண்மனைக்குச் சென்

“முன்பு இதை காரியத்தை முடித்துக் கொடுக்க இந்தத் தொகுதி முன்னாள் எம்.எம்.ஏ. ஆயிரம் ரூபாய்தான் வந்தும் கேட்டாள். தீங்க ஜலாவிரம் ரூபாய் கேட்டி தீங்கனே!”

“இந்த தொகுதியில் ஐந்து தடவை தேர்தல் ஒத்திவைக்கப்பட்டதே சூபக மில்லையா?”

— க. துரைஜன்.

“அடியே! நம்ம எப்படினோட புஸ்தக மூட்டை மட்டும் வாசல்ல வந்து திக்குது. எப்பளனைக் காணலை!”

“அதுக்குக் கீழேதான் எப்போயவது சிக்கலிட்டிருப்பான், சரியா தேடிப் பாருங்க.”

படாமம் உயிர் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், யிரணாகிய தம் தாதன் அரக் கணை அழித்து விடுவான், மறு பதையும் ராமனுடன் சேர்த்து வாழும் தான் சீக்கிரத்தில் வரும் என்று தம்பி, ராகுகி டவின் பிரிட்டலுக்குப் பயப் படாமலும் எவ்வளவு நய நாசப் பேசினாலும் அதனால் மோசம் போகாமலும் இருந்து வந்தான்.

சீதை அரோக வனத்தில் துன்பப்பட்டுக் கிடந்து ஒரு லாவண்ய, இரண்டு நாட்க எல்லா, படைமாநங்கள், இப்படி அணைத்துமாகத் துன்பப்பட்டுள்ளாள்.

மகாவிதன் ஐரணுமான் உடல் தாண்டி வந்து தேவியின் துயரத்தைப் பார்த்து, அந்தத் துயரத் தீவையே கொண்டு வங்காபுரிதைய எரித்து விட்டு, "ராமன் வருவான், பயப் படாதே" என்று சீதைக்குப்

சொன்னும் தான் பின்புறம் வரும்.

தம் நாட்டில் துயரப்படுகிற பெண் கள் அதனவரும் சீதா தேவியின் அம்சம். ஆண்டுகளாகப் பிறந்தவர்கள் அதனவரும் ஐரணுமானைப் போன்ற பெண்ணைக் காக்கும் கந்த யிரர்கள் ஆவார்களாக.

இப்போது மறுபடி ராம கைம்மனார் களை தாம் விட்ட இடத்திற்குப் போவோம்.

(கொடரும்)

றான்.

சீதையை அழைத்துக் கொண்டு ராகுகிகள் அரோக வனம் சென்றார்கள். அது மிக ரமயமான அந்தப்புர உத்தி யானவனம். பறவைகளும் புஷ்பங் களும் கரையும் பழமும் நிறைந்த மரங் களும் உள்ள நாட்டம். அங்கே சீதை கோரமான அரக்கிடவின் காவலில் நிறைப்பட்டுத் துயரக் கடலில் குழிதிக் கிடந்தான். ராமனும் வகம்மனனும் எப்படியாவது விஷயம் தெரிந்து கொள் வார்கள், தன்னை வீட்பார்கன். அரக் கர்களின் பிரிட்டல்களுக்குப் பயப்

"சோம் கரகமே.... அந்தப் பெண்ணு பெரிய சந்தேகம் இருக் குது. இந்த சமீபத்தில் வெணர். என்னை?"

"என் பெண்ணு கை. சமீபம் அந்த நா. கரகம் ஆடுவா'ன்னு சொன் னோம். அப்பன் சொன்னான்?"

"என்ன இந்த போட்டோகிராபர் எல்லாருடைய நிழலையும் படம் எடுத்திருக்காரு?"

"நிழற்படம் எடுக்க'ன்னு கந்த நமிழவே சொல்லாதீங்கன்னு அப் பவே சொன்னான், கேட்டீங்கா?"

- சிரிப்பு சாசியார்.

தக்து

தற்போது சிவசங்கரில் தஞ்சை தத்துவப் பாட்டுநாள்! சில பாத்திரங்களின் கையில் சிக்கி கொண்டு தத்துவங்கள் கதறும் கதற யிழிந்து கரப்படுகின்றன. நானும் நம் பங்குக்கு இவ்வே சில தத்துவப் பாடல்களைப் பிழிகிறோம்.

("பொனாப் போகட்டும் போடா" மெட்டில் பாடிப் பழகவும்.)
நாகம் : "அடிதடிப் பிரியா"
நாகம் : "கண்டாபு விடுகதை"

பயல்வி / கவுண்டமணி
பாடுகிறார்) :
பொனாப் போகட்டும் போடி - இவன்
புன்னாக்கு வாயெவ்வாய்
புனிச்சொடி இடீவி
பொனாப் போகட்டும் போடி?

சரணம் (1) (அவரே...)
உருத்தம் பருப்பு ஒரு மூட்டை - அமை
உடைத்து அரைத்தவன் ஒருவனடி
கழுத்து வரைக்கும் தின்று விட்டு - திணம்
கட்டை சாய்ப்பவன் ஒருவனடி!

சைவன் கட்டில் பட்டையடி - அவன்
சைவத்துக் கொட்டின இடீயிடி - அமைத்த

தினது கொழுத்தவன் தடியனடி
பொனாப் போகட்டும் போடி!

சரணம் (2) (செந்தில்
பாடுகிறார்) :
அரிவாள் மை வைத்தவர் எல்லாம்
அறிவாளி ஆக முடியாது
செந்திலை பன்றிபென்று பிறரை
கொன்னால்
குப்பை மீசிக் கடைத்து மடங்காது!

பொனாப் போகட்டும்
பொங்கண்ணே - உங்க
முஞ்சிவியே வழியது நானு விட்டர்
விளக்கெண்ணே!
பொனாப் போகட்டும்
பொங்கண்ணே!
(அவர் விட்ட இவர் ஒடுகிறார்...)
- விவேக

பட்டிமன்ற தடுவர் துஞ்சுதாதன் :

ஸிஸர் படுக்கையரசன் விழிப்புடன் வருகிறார்.

பேராசிரியர் படுக்கையரசன் :

குறட்டையே!

அனைவருக்கும் தூக்கம்.— மன்னிக் கவும் வணக்கம். இப் பட்டிமன்றம் நடக் கும் போது யாரும் தூங்காமல் விழித்திருக்கு மாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியே தூக்கம் வந்தாலும் குறட்டை விட வேண்டாமென வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் இந்தப் பட்டிமன்றத் தலைப்பே 'தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் வலிமை குறட் டைக்கா? கொகவிரை?' என்பதே. அந் தவது நாம் தூங்கும் போது விரும் குறட்டை யிரர் தூக்கத்தைக் கெடுப்பதைக் குறிப்பிடு கிறோம்.

தேற்றியது நான் இந்தப் பட்டிமன்றத் திற்காக ஊர்விரித்து ரயிலில் வந்து கொண் டிருந்த போது என் வீட்டில் எச்செத்து அழற்பியது ஓராகம் வந்தது.

"ரயிலே போகும் போது அசத்துடப் போதீங்க! பணம் பத்திரம்" என்று சொல்லி யிருந்தான். ஆனால் ரயிலில் கொகத் தொல் லையோ, குறட்டைத் தொல்லைவோ எது வும் இல்லை. ஆகவே கமராக நான் தூங்கி விட்டேன். அதைச் சாதகமாகக் கொண்டு என் பர்களை அபேஸ் சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள்.

தூக்கத்தைக் கெடுக்கும் குறட்டையே, கொகவோ இவ்வாததால் என் பர்களை பதி லெடுத்து விட்டு இப்போது கொகவோ குறட்டையா என்று தீர்ப்புச் சொல்வக் கடுத்து திடுக்கிடுகிறேன்.

இப்போது 'குறட் டையே' என்று வா த ட ட. பேரா

தடுவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், தான் ரயிலில் கமராகத் தூங்கி விட்டதால் தன் பணத்தை இழந்து விட்டதாக அவர் சொல் றிறார். ரயிலில் குறட்டை எத்தமேலிவ்வை என்று அவர் வந்த பெட்டியிலேயே பயணம் செய்த எவர்களுக்கானே தெரியும் அவர் விட்ட கடுமையான குறட்டையைப் பற்றி. அந்த குறட்டையால் பெட்டியில் அல்லாதத் தவிர யாரும் தூங்கவில்லை. அதற்கு தண்டனையாக இருக்கட்டும் என்று அவர் பர்களை தாண்டான் அபேஸ் சொ் தென். இவரே பட்டிமன்ற தடுவராக வரு வார் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை.... இப்போதாவது உங்கள் அனைவருக்கும் ஸித்திருக்குமென நினைக்கிறேன்... தூக்கத் தைக் கெடுக்கும் ஆற்றல் குறட்டைக்கே அதிகமென்று.

"தீவினை கட்டபுண் உன்னாலும் - ஆராதே நாவிலாக கட்ட வடு" என்பிறார் வள்ளுவர். அதாவது, நாவிலிருந்து உருவா கும் குறட்டை, தீவினை கட்ட வடுவை விட உயர்ந்தது என்பிறார். ஏன், கவி பாஸி என்ன சொல்விறார்?

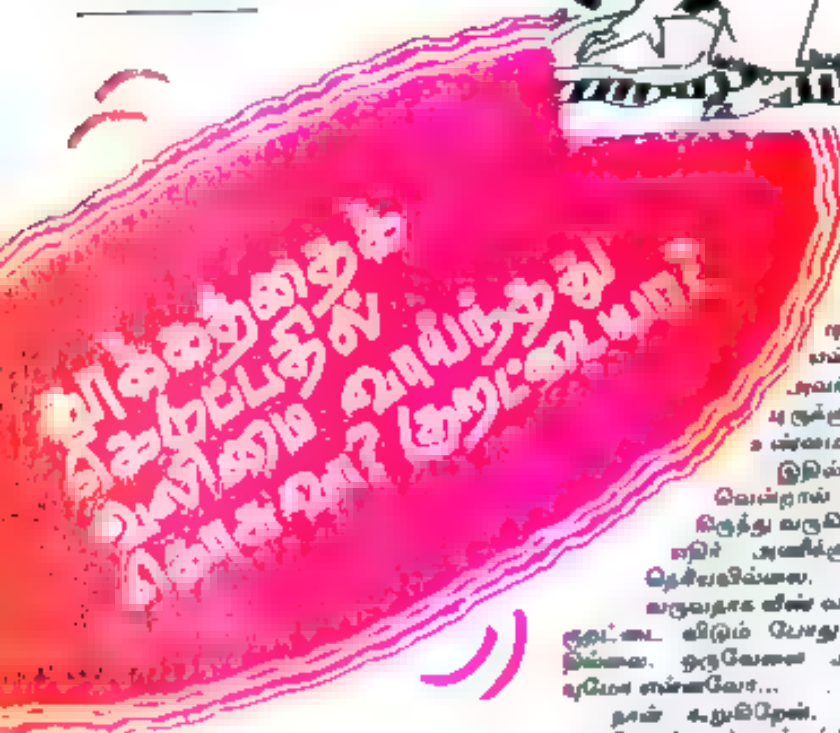
"மன்னியதோர் நிலவிரியே கவலிவிது கண்டேன்" என்பிறான். அதாவது பாரதியார் தன் வீட்டில் கமராகத் தூங்காமல் நிலா விகம் இடத்திற்கு ஏன் போய்ப் படுக்க வேண்டும்? கொஞ்சம் போசித்துப் பார்க்க வேண்டும். வீட்டில் குறட்டை எத்தத்தில் தூக்கம் வராத போகவே வெளியே போய்த் தூங்கிக் கவலு கண்டிறார்.

அகிலா கார்த்திகையன்

ஆகவே துக்கத்தைக் கொடுப்பதில்
குறட்டைக்கே பயிமை அதிகம் என்று கறி
முடித்துக் கொள்கிறேன்.

“திருமதி கொகவாம்பிகை

- கொகவோ!

‘குறட்டை-
யே’ என்று
அணிக்கு
வாதாட வேண்டி
நிக்குக்கிறதே
என்ற கவலை வர
அவர் துக்கம் கொட்
புருக்கும். அதுதான்
உண்மை.

இதில் பரிதாபம் என்று
வென்றால் குறட்டை என்
குடுத்து வருகிறது என்பது கூட
எவ்வித அணிக்குத் தெளிவாகத்
தெரியவில்லை. நாயியிருந்து
வருவதாக என்ன வாதம் சொல்கிறார்.
குறட்டை விடும் போது தாக்கு அளவை
நினைவ. ஒருவேளை அங்குக்கு அளவு
புறமே என்பதே...

தான் உறுகிறேன். அந்தக் குறட்டில்
‘தவினா’ என்பதற்குக் கொகவின் தாக்கு
என்றே கொள்ள வேண்டுமென்று! நாவை
நீட்டிக் கடிக்கும் கொக ஏற்படுத்தும் யரு
எங்கே... தவினா கட்டும் யரு எங்கே... நடு
வக் கித்தித்துப் பார்க்கட்டும்.

(குறவர் : அம்மா தாயே... எங்கு
தவறு என்பதன் தெரியாது. மாவடு
வைப் பத்திரமாய் தெரியும்!)

அப்ப உங்களைக் கொக கடித்திருக்
கும்... அதன் வருதான் ‘மா’யடு! எவ்
அணிக்காரர் பாவிக்கு நீட்டும் குறட்டைத்
தொண்டை. ஆகவேதான் மயிவியதோர் நில

விக் வெவியே போய்ப்
படுத்தார் என்கிறார்.
அதே பாவி ‘காக்கை
குருவி’ எங்கன் ஜாதி’
என்று மட்டும் படி
விட்டு ‘கொகவும் கடி
எங்கன் ஜாதி. என்று ஏன்
பாடவில்லை என்று
கூறட்டும் பார்க்கலாம்.
தான் சொல்கிறேன், அவர்

அவன் மார்பில்
அகிவேகமாகப் பாய்ந்தது
ஒரு குறுவான். கூக்குரல்
எழுப்பவும் அவகாச
மின்றி அந்தக் குறு
வான் இதயத்தை
ஊடுருவி விட்டதால்
நடுமாறிய மூடத்தேவன்
மணலில் சரிந்து
விழுந்தான்.

மத்தியபேரரசுக்கு இரண்டு
திவங்கன் முன்பாக வந்து சேர்ந்த அந்த
சேனாட்டுப் பிரபு சமுத்திரபத்தனின்
தடையும், உயரமான தோற்றமும், கூர்
மைபான விழிகளும் மாடத் தேவ
னுக்கு மிகவும் இயங்காத ஒரு சந்தி
தத்தை விளப்பிவிடுத்தன. அந்த
அயட்சிவ தடையையும் கூரிய பார்
வைகளையும் கண்டவன், அவற்றை
இதற்கு முன்பு எங்கோ சந்தித்
திருப்பதாக ஓர் எண்ணம் கொண்ட
புருத்தவன், வரத்தேவிய அவன் முக
மும், மாறவன்முகம் மயித்தான்
டரும் ஏன், சமுத்திரபத்தனும்
கூட சமுத்திரபத்தனும், பெரிப்
பழிய முறையும், காட்டிய மரி
யாதையும் அவன் சந்தேகத்தை உடைக்க
முடியாது. ஆயினும் அவன் மனத்தில்
சமுத்திரபம் மட்டும் தீர்த்தபாடியாகை.

இரயின் முகம் தாமதத்தில் சமுத்திர
பத்தன் வெளிப்பெறுவதும் அவனைத்
தொடர்ந்த மாடத்தேவன், அவன் பரதவர்
இயங்குகளை தோக்கி நடப்பதைக் கண்ட
தும் குறுக்கு வழியில் குடிசைகளினுட
நடந்து முன்வதாக வந்து அவன் வரும் வழி
யில் காத்திருந்தான்.

36. இரயின் விழுத்த கொலை,

இவ்வய் விசித்த வலை!

“சுயம்புபெய்கள் சூலம்” என்று
பாடிய நக்கீரர் சேந்த கொற்றவப் பரதவர்

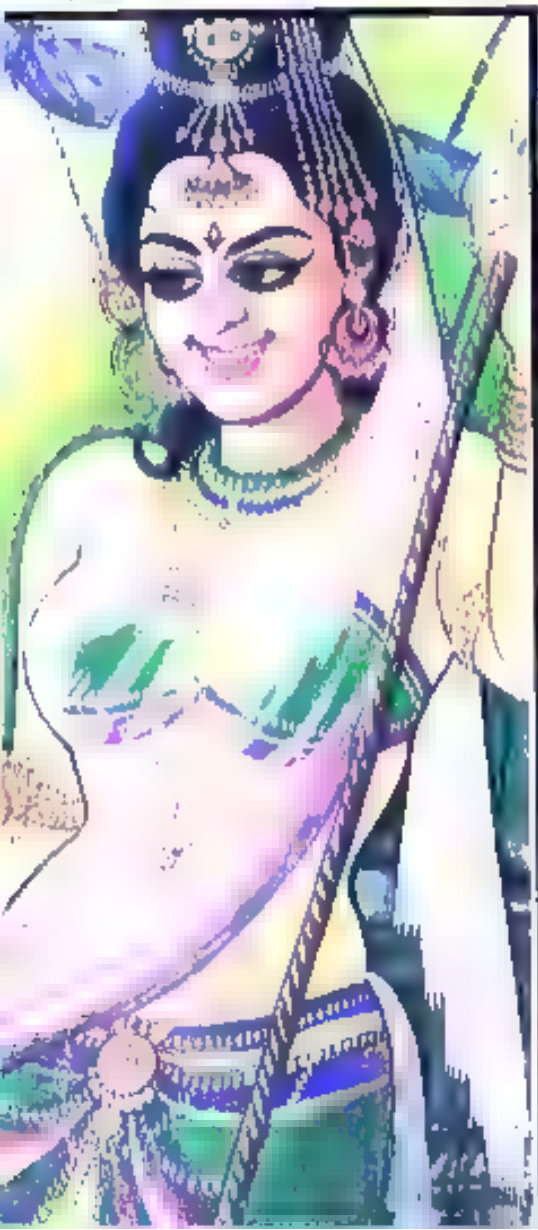
பரணடிபன் முகள்

குலத்துக்கு பரண காலத்தொட்டு. தீண்ட
புகழ்சிக்க வரலாறு உண்டு. அந்தக் குலத்
தில் தோன்றிய கவிஞர்களும் உயலாதர்
களும் வீரர்களும் மாறுபுகளும் தனபதி
களும் எந்தனவெந்தனவோ. சிறு வரலாறு
முதலேகடையோடுவதும், மூச்சுடக்கி முத்தெ
டுப்பதும் தீவனத்திற்கு வுரிசாகக் கொண்ட
அந்த பரணகுக்கு தயக்கடைய வினை
பாட்டுத் தி. வாகவாழ்ந்தது.

அந்தக் குலத்தில் சேந்த மாடத்தேவ
னுக்குத் தன் பரணகாரத் தொழினை விட வே
வினைவாட்டுக்கனிய்தான். ஆர்வம் அதிக
மாக இருந்தது. சிலம்பத்தினும், வடப்போரி
னும், குறுவான் எழியதிலும் அந்தக் கடற்
காரப் பகுதியில் இளைசுற்றவனாக வினா
திரவன், மாறவன்மய் கன்கனிய் பட்டதான்
முதல் அவன் மெய்க் காலவனாக மாறி
னாய். தனக்கு வாய்வளித்த மாறவர்மனைத்
தெய்வமாயவே மதித்தான் மாடத்தேவன்.

சமுத்திரபந்தனைச் சத்திக்க மனறவி
விருந்து வெளிவந்தவனைக் கண்டதும்
அவன் சந்தேக வளைய பட்டென்று அறந்தது-
சோழர் படை யின் பிரதான ஒற்றன் நெய்
தளைய முய்க்கிறேன் தவறாக அறிந்திருந்தான்
மாதந்தேவன். அப்படி ஏனையான் சமுத்திர
பந்தனாக இருப்பது மேனாவாங்கயத்தில்
தங்கவந்தவியவாக வந்து, தங்கனை ஏழ் மாத
வரமரை ஏழ் தாக்கி, இவ்வாறினால் சிவகு
மீட்ட. அந்த உரையான பாயிபய்தான்! தரை
விழுந்த குறிய்கள் கங்கையை ஏமாற்றினா
லும் அந்தக் கூலிப் பாய்வையும் நீண்ட உறுதி
யான கரங்களுடன், தான் கரங்களுடன்
விழுந்து விடந்த போது கவனித்திருக்கவை
தான்.

அவன் மனத்தின் கவலாரமம்
ஆத்திரமும் பொங்கியது. மாத
வரமருக்கு எத்தனை பெரிய
துரோகம்? இயமன் இவ் உயிரு
டன் விடக் கூடாது என்று நீண்ட
கிந்தனாய், தான் குரல் கொடுத்த
தால் துணைக்கு ஓடி வரத் தன்
ஆட்கள் திறைத்திருக்கும். அந்தக்
கடற்களையப் பகுதி பெரும் துயி
ரைத் தரவே, இருப்பே தவற
விட்டு வாகனில் குறுவாய் ஒன்று
டன் சமுத்திரபந்தனை வழி மறித்
தான்.

இதற்குள் ஓடிவந்த குறாவைப்
பெற்ற நெய்தற்குள் நிரும்பித் து
மனறந்து விரி ஏருந்தான்.

ஒரு பின்படி நிகழ்ந்த சமுத
இயபந்தன் மிக கைபாயாகவும் காதா
ரணமாகவும் பின்பின்பாய் :

“நீ மாதவாய்மலின் மெய்க்
காயமையாதிற்றே? உயிர்ப்பா
வன்மைய் வழி மறிக்கிறாய்? ஏனத்தக் குறு
வாய்?”

“நீ மேனாவாங்கயத்தில் எங்கனையும்
மாதவாய்மலையும் தாக்கியவாய்தானே?”
மாதந்தேவன் குரலில் ஆத்திரம் பொங்கி
யது.

சமுத்திரபந்தன் விழித்தான். “மேனவ
மங்கயமாய் மாதவாய்மலைத் தாக்கியேனா?”
ஒரு பின்படி தன் மீதே சந்தேகம் வந்
தது மாதந்தேவனுக்கு. அவை ஒதுக்கி,
“என்மைய் ஏங்கக் திணைக்காதே. நீ நெய்தற்
தளைய் மேனியவாகவும் ஓடையொய்வைத்
கொடுத்தவாகவும் தான் கண்டேன்” என்
றான்.

“இந்தப் பக்கமாகக் சென்றுவாய்? உய
வன் நெய்தற்குள்? உய, நாயிருவருளே சென்று
நேடுவோன்” என்ற சமுத்திரபந்தன் மாதத்
தேவையை விலக்கி, மெகு நிதாவமாக இரு
யின் நடக்க ஆய்ந்தான்.

சமுத்திரபந்தனுக்கு முய்க்கான் தாவிய
மாதந்தேவன், வாகனில் சிதந்த குறுவாரு
டன் இருவரை கைகுறுவியாடி மனையில் நடத்
தான். சந்து குறவன் வந்ததும் அனாத நிமிசிய
அத்தப் பகுதியில் மனையாறாய் அனைய
களும் தவிர, ஒன்றிரண்டு கூட்டுமரங்கள்
மட்டுமே இருந்தன. மாதந்தேவன் ஓடிச்
சென்று அவற்றினிமிடையே குவிந்து கோ-
லுயர்ந்தான். அவன் மார்பில் அறிவேக
மாகப் பாய்ந்தது ஒரு குறுவான். உக்குரல்
எழுப்பவும் அனையாறின் அத்தக் குறு
வாய் இகயந்தை கைகுறுவி விட்டதாய் நடு
மாதிய மாதந்தேவன் மனையில் விந்து
விழுந்தான்.

கட்டு மாத்கயினிடையிலிருந்து உயட
வைய் சரிப்பாடுத்திக் கொண்டு எழுந்த நெய்தற்
தன் சமுத்திரபந்தனை தெருவினான்.

1980-1981-82

“பேடி, நீங்கள் அண்மையவர்களுக்கு திரும்புங்கள். இவ்வாறு நான் கவனித்துக் கொள்வீரேன்” என்றான்.

“எங்கிங்கையாவிரிடு பெறுவதா” என்று முத்திரைபந்தன், திரும்பி நடந்து இருசிலை மறைந்தான்.

தனித்து மறைப்பாட்டில் நின்று நெய்தல் தன், சற்று நேரம் நித்திர்த்தான். பின் குவித்து மாடத்தேவனின் கால்களைப் பற்றித் தரதர வென்று இழுக்க ஆரம்பித்தான். நூதலின் பாதையிடு இருவர், கைகளில் கண் திரும்பிய கையங்களுடன் தன்னாடிவாயிலே கட்டு மரங்களை நோக்கி வருவதைக் கண்டு சற்று நின்றுநான். இன்னும் சற்றுத் தன்வி இரவுக் காலவரும் வந்து கொண்டிருக்காதது கண்டான்.

இனி தாமதப்படு பொருள் ஆபத்து என்பது புரிந்ததால் மாடத்தேவனை அப்படியே விட்ட பெறுவதன், மறிப்பாறுமக நடந்து இருசிலை மறைந்தான்.

கிணீர்தக அண்மையவர்களைத் தென்மேற்கு ஸ்தலையில் அணைத்திருந்த அந்த அணை, துறைமுக வாயிலில் திரும்மாண்ட மாக எழுத்து நின்று வந்திருந்த துண்டுகளைத் தேர்

“அந்த ஆயில் மானேஜர் ஆனாதுப் சொல்பு சொல்பு போங்க!”
“ஏன் அப்படிச் சொல்வீர்கள்?”
“காலங்காத்தாறு முதல் சொல்வதிருக்கிறீர்கள், ஏதாவது கொடுத்தாட்டுப் போங்கண்ணு கேட்டாரே!”

- சிவசுந்தரி வி. சேவதி

எறிசெ இருந்தது. அந்தத் துண்டுகளை அமைத்துக் கொடுத்த உயரணப் பெறுபுறன்களை விவரிப்பது நின்றுநின்று குவசேகரன் பந்து கணையிலமந்து தன்னை உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருந்த பராக்ரெய்பாருவை நோக்கி, “சுழத்தினவாசே, அந்தத் துண்டுகள் ஒரே கவலத்தின் தாங்கு கவல்களை அபிச்சுவல் கது என்றா உருவிரிக்க?” என்றான்.

“ஆம் குவசேகரே! ஆனால் அவை சரி யான கவலத்தின் இலங்காமல் நின்று விடும்” என்றான் குரையைப் பெரிதும் தாழ்த்திக் கொண்டான்.

“குவசேகரே, போர் தொடங்கியதும் கைத்தின் பறக்கும் வேல்களில் ஒன்று மாற வாய்க்காத மாயத்து விடும். பானாடியல் உட கதுவாக ஒரு மண்மனைத் தேட வேண்டி இருக்கிறது. உன் பழையபாண வம்சம் உவக்கு அந்த வாய்க்காத அனிக்ளும், தானும் உன் பெயரை முன்சொழிவேன். மறத்தால் என் படை போக்பெருந்து விவகி விடும் என்றும் கூறுவேன். மாறவாய்க்க இல்லாத நிலையால், தொடங்கி விட்ட போரும் என் முடிவைபே அயர்க்கும் ஒக்கும்படிச் சொல்வம்.”

குவசேகரன் அடித்து தவறாத கைவலாக அமர்த்திநின்றான்.

“குவசேகரே, போர் முடிவும் வரை நீ இத்தக் கோட்டைவை விட்டு அணைய வேண்டாம். அநே நித்தும் கவல்களில் இரண்டா வரும் அஞ்சாதா உடைக்காத் கைத்திருக்கிறான். போர் தொடங்கியதும் அவனைக் கோட்டைக்கு அணைத்து வந்து விடு. என் லிள்களும் உங்களுக்குக் காலவாக வருவார்கள். மதுரை அகிலமணரில் நீயும் அஞ்சா வாயும் அமரும் வரைவிதும், என் அகற்றும் பின்னரும் சுழத்தின் பாயமான கரங்கல் உங்களைக் கைத்து நித்தும்” என்றான் பராக் கிரையாரு.

அஞ்சாபெருவி அருகிலிருக்கிறான் என்ற நிலைப்படி பராக் கிரையாருவில் வாய்க்காததும் குவசேகரனைக் கவலுபடுவல் பித்தக் சொந்தம். அதைப் புரிந்து கொண்ட பராக் கிரையாரு, “நான் சொல்லு கவல்களைக் கவனித்து விட்டுக் காலவலில் வருவீரேன்” என்று விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

அண்மையவை விட்டு வெளியே வந்த பராக் கிரையாரு வானத்திடு நோக்கி ணன். இரண்டாவது நூமம் தொடங்கி விருத்தது. விவர்பின்மனை மறைத்து மறைத்து மேகத் தித்தங்கள் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தன.

காதலர்களை நோக்கிச் சொல்லும் பாயகலில் இரண்டடி எடுத்து தவறத்தவன்

“தும்பு
குய்யக்குறையம்
வஞ்சம் குடுக்கறவங்க
குக்கு தம்மனில்
ஏதோ குடுக்கறாங்களை,
எவ்வது?”
“இவந்தான், வலியு
ஸரியாமலிருக்கறதுக்காய்!”
- வேதபுரி
வம். ரேனல்

உட்டென்று நின்று. சமுத்திரபந்தன் வந்து
பெய்யடிந்தான். வழக்கமான அவனது
நிதாய் நடைலில் சற்று வேகம் கூடியிருப்
பதாகப்பட்டது. அவனது அயட்டியை நடை
யையும், கூர்மையாகப் பணிந்த விழி
களையும், பக்கவாடி இயல் நீண்டு கொம்பிய
உறுதியையும் கருங்களையும் கவனித்த பழக்க
விரமபகு, இவன் மேலநாட்டிலிருந்து வந்த
பிரபுவா, அய்யா அந்நாட்டு ஒற்றையா, அல்
வது இரண்டுமே இன்னையா என்று எண்ணி
லான்.

தெருவிலே வந்த சமுத்திரபந்தனை
“இந்த வேளையில் வங்கு சென்று
வருகிறீர்கள்?” என்று கேட்டான் பராக்மிரம
பாரு.

புதிய சர்வசாதாரணமாக வந்தது
“உதக்கம் வரவில்லை. சற்று நேரம் கூடத்
காரையில் உலகி விட்டு வருகிறேன்.”

“உதக்கம் வரவில்லைவெனில் என்
றுடன் கைத்திருந்து வருகிறீர்களா?”

“அவசியம்வருகிறேன். வரக்கும்சமுத்
தக் கயங்களைக் காண வேண்டும் என்ற
எண்ணம் நீண்ட நாட்களாக உண்டு.”

பராக்மிரமபாருவின் மனத்தில் அவதம்
பீச்சை ஏதும் கொவ்வியிருந்தால் சமுத்திர
பந்தனின் இந்த சஜ்ஜமான பதில் அதைத்
துடைத்து விட்டது. ஏற்குறைய ஏழே உயர
மும் ஆகிருவொம் கொண்ட இருவரும் கடற்
கலையைய நோக்கி நடந்தனர்.

பரகவர் குடியிருப்பவர்க் தாண்டியதும்
சற்றுத் தொலைவில் தான்வாகத்து பரகவர்
கும்பலாக திற்பதைக் கண்ட பராக்மிரம
பாரு, அருகில் தெருவிலேயும் ரேனல்வாய்
மார்பிய் பாய்ந்த குறுவாணுடன் விழுந்து
விடப்பதைக் கண்டான். அவன் பார்வை
சமுத்திரபந்தனை நோக்கித் திரும்பியது.

சமுத்திரபந்தனது முகம் கண்ணாற்றுத்
தது. பரகவர் வருவதைக் கண்டு நெய்ந்தன்
மாடத்தேவனை அப்படியே விட்டு வெளியி
ருக்க வேண்டும் என நுமித்துக் கொண்ட

வன். ரேனல் மெத்தவனை உற்று நோக்கிய
படியே, “இவன் மாறையாமின் மெய்க்
காவாய் என்று நினைக்கிறேன். அவருடன்
இவனை இரண்டொருமுறை கண்டிருக்
கிறேன்” என்றான்.

அருகில் நின்று நேதவன், “யிசு, இவன்
பாண்டியர் பணியில் சேர்ந்து நீண்ட நாட்க
குக்குப் பின் இங்கு வந்திருக்கிறான்.
இப்போ பழைய பணியை நேதும் இவ
னுக்கு இருக்கிறார்களா என்பது தெரிய
வில்லை. ஆனால் எங்குமிடம் “சமுத்திர
பந்தன்” என்று தொடங்கி ஏதோ கூற
வந்தான். அதற்குள் உயிர் திரிந்து விட்டது”
என்றான்.

பராக்மிரமபாருவின் கூறிய விழிகள்
சமுத்திரபந்தனை நோக்கிய.

சமுத்திரபந்தன் முகத்தில் வியப்பு
படர்ந்திருந்தது. சற்று கிந்தித்தவன், “நான்
சற்று முன்பதாக இங்கு உலகி விட்டுத்
திரும்பியேன், என்ன இவன் பார்த்திருக்க
வேண்டும். நங்கு நேர்ந்த ஆபத்தை என்
விடம் தெரிவிக்க முயன்றிருக்கிறான்
போதும்” என்றான்.

ஏதோ சிக்கலான ஒரு வடவொழி பந்த
திரு வினக்கம் கூறுவது போல் இறந்தவ
னது வர்த்ததைக்கு நிதாயமாக வினக்கம்
கூறிய சமுத்திரபந்தனை நோக்கிய பராக்
மிரமபாருவின் விழிகளில் வியப்பு பரவி
யது. அண்ணாவை வாயிலில் சந்தித்தபோதே
கடற்கையலில் உலகி விட்டு வந்ததாக
அவன் கூறியதும், மாடத்தேவனது வார்த்
தைகளுக்குக் கூந்த வியக்கமுறம் எவ்வித
சந்தேகத்துக்கும் இடமின்றிக் தெய்வமும்
பராக்மிரமபாருவின் கூறிய அறிவு இதில்
ஏதோ ஒரு திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்
டிருந்தது. மெய்க்காவலன் கொல்லப்பட்ட
தையும், ஓர்நாயு அல்லமும் தாங்கள்
அங்கிருந்ததையும் அறிந்தாய் மாறவாரின்
பல புதிய குறப்பாக்களை ஏற்படுத்துவான்
என்ற எண்ணமும் தோன்றியது அவனுக்கு.

பரதவாணர தோக்மிய பராக்மிரமபரத,
 "இவ்வாற அநேக தெரிவும் மணங்கொட்டும்
 புதைத்து விடுங்கன். இவையுப் பற்றி எவ
 ரிடமாவது மூக்க விட்டாய் நீங்குகதான்
 இவ்வாறக் கண்டெயறியிங் கொன்று விட்ட
 தாகக் கூறி உங்கையகத் தண்டிப்பேன்" என்
 னான். அவன் வார்த்தைகளால் பிரண்டு
 போன பரதவர் அவசரமாக மடத்தேவன்
 உடலை எடுத்துக் கொண்டு தகர்த்தான்.

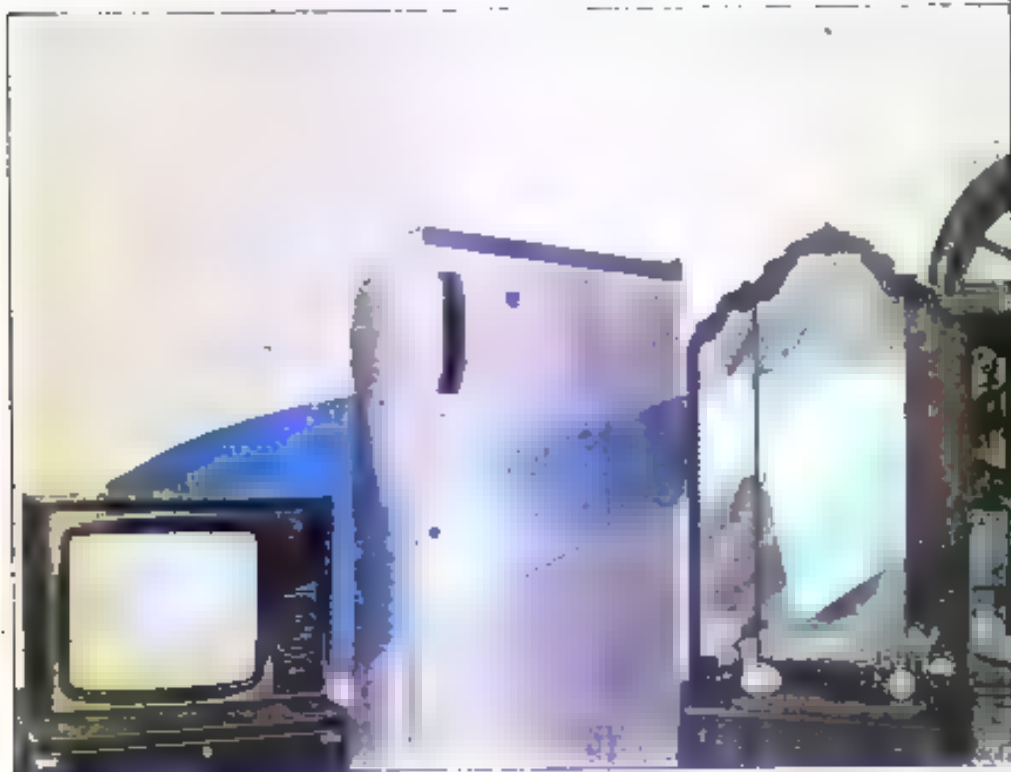
ஏற்கெனவே விஜயத்தையால் இருக்கப்
 பட்டதாலும், உலிர் பிரிவுமூலம் மாடத்
 தேவன் புறம்பதாலும், பரதவர் அவசர
 மாகத் துக்கிவதாலும் அந்த உடலில் பாய்ந்
 திருந்த குறுவாய் தெரிவித்து மணலில்
 விழுந்தது.

பரதவர் செவ்வாயைப் பார்த்துக்
 கொண்டு திவ்ற பராக்மிரமபரத குனித்து
 அந்தக் குறுவாயை எடுத்தான். அது
 குறுமிய பிடியும் தீண்ட கூரிய முனையும
 கோழ விரர்கள் கைகளும் குறுவாய்களை
 தினைவுபடுத்தவே, அவன் விழிகன் எழுந்
 திரபத்தலின் கண்ணை தோக்மிய.

அந்த வடிவத்தில் அமைத்த குறுவா
 னொன்று அங்கே பரமசாதுவாக அமர்ந்தி
 ருந்தது.

கைவியிருந்த குறுவாளைக் கணை
 தோக்கி தெடுத்தும விசிய பராக்மிரமபரத,
 "வாருங்கன் போகலாம்" என்று அழைந்த
 பர துமாரை தோக்கி நடத்தாலும் அவன்
 கித்தத்தில் எழுந்த அங்கைகள் கையால்
 மோதிய அமைகளை விட அதிகமாக இருந்
 தன. "இவன் வேங்கிச் சினைவியிருந்து
 கோழர் உடலில் தப்பி வந்ததாகக் கூறி
 விருக்கிறான். எனவே இவனிடம் குறுவாணி
 சூப்பதன் காரணத்தை ஒப்புக் கொள்ள
 இயலும். இவன் மாறவார்த்தை மெய்க்காவு
 யனைக் கொல்வ என்ன அவசியம் தேர்த்
 திருக்க முடியும்? இவ்வாறப் பற்றிய ரகசிய
 மேதும் அவனுக்குத் தெரிந்து விட்டதாய்
 கொன்றிருப்பானோ? அப்படியானாலும்
 இவன் கண்ணில் குறுவாய் அப்படியே
 இருக்கிறதே அல்லது இவனைச் சேர்த்த
 வன் வரலாயது இவ்வாறச் சந்திக்கும்." பராக்
 மிரமபரதவின் கித்தகையை எழுந்திரபந்த
 லின் குறம் தேக்கியது.

"சுழந்தியவயல் ஏன் மெனனமாயி விட்
 டாள்? நீங்கள் கைகலப்பாது) போக்கடி
 யவர் என்பதாய்தான் உங்களுடன் வர
 ஒப்புக் கொண்டேன். என்னை ஏதோ எயிரி
 லின் ஒற்றைவாய் பேசும் அழகுத்துக் செல்
 விடுகிறேன்"

“அப்படியேதும் தவறாக நினைக்க வேண்டாம்” என்று மறுத்த பராக்கிரம பாகு, தொடர்ந்து போனாப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்து விட்டாலும் அவன் புத்தி வேறு விதமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இவன் மாறவாரிமனின் மெர்க்காவயன் இருந்து விட்டதைப் பார்த்த போதும், உடன் அப்படி நப்படுத்தப்படுவதைக் கண்ட போதும் பதற்றமடைவதென்னவ; மாறவாரிமனிடம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கூறவுரியவை. இவன் உதோ ஒருவிதத்தில் கொளையலிச்செல் பத்தபட்டிருக்க வேண்டும். மெர்க்காவயனின் கொளையலு உட்கத்தவாரிசூர்வான், ஏன் மாறவாரிமனையே கொல்லும் தன் திட்டத்திற்கு ஒட்டிக் கொள்ளக் கூடாது? இது பற்றி இவனிடம் ஆறாம் பாரக்க வேண்டும். ஒன்று, இவன் சம்பந்தமற்ற வீடுவான் கலிய தளையிடாத சே ஏற்றவாக இருக்க வேண்டும்; அல்லது பரம அமோக்கிரகனாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானத்திற்கு வந்தால் பராக்கிரமபாகு.

துறைவிடங்களுக்கு இருவரையும் ஏற்றிக் கொண்டு பட்டி சுவத்தைத் தொகுப்பிவைத்து, அந்தப் பெரும் போய்ச் சுவத்தையும், ஊர்ப் பம் போய் விசிக்க முகப்பையும் கண்ட சமத்திரபத்தைய முகத்தில் விவப்பு பட்டி

தது. ஆனால் அந்த விவரமும் சிபிஐயும் உண்மையான அல்லது நபரின் எந்த சந்தேகம் எழுந்தது அரசாங்கத்திடமாவதுக்கு, அவன் என்னென்ன சமூகநீர்ப்பந்தனின் அடுத்த கேள்வி உறுதியாகத்தவது.

“இவ்வாறே, ஸர்ப்பமாத்நிரத்தில் இத்தனை உயரத்தில் துடுப்புகள் அமைப்பது வழக்கமில்லையே?” என்றால் சமுதிரப்பக்கம்.

இயல்பு சாதாரண ஒற்றையடி என்ற
பெயரையும் மீண்டும் எழுந்தது அரசாங்கத்தின்
புறத்தின் உள்ளத்தின்.

“எங்கள் கடும்பாடு, அபிவிருத்தியைத் துருத்திவிடத்தக்கது. அங்கங்களைச் சீக்கிரம் சரிசெய்து, புதுமுகப் பாடுகளைப் பெறலாம். அது நமக்கு நுழைவாய்க் கதறு உயரத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும்.”

மேல்கிருத்த வீரர்கள் வீரிய துயேணி
கில் வெகுதான் பழகியவனன் போய்
வீரிய பழகியிருந்தான். தனத்தன அடைந்த
வன் உய்யவாழியேயே வீரயிருந்தான்.

தனத்திம் இருவரையும் வரபிவாங்க
மறத்துக்கொள்ளுகொண்டும் புன்னடை
புடன் ஒலிவாக தின்றுருந்தான் அஞ்சலா
கேலி.

தொடரும்

அப்படிக்கற்ற
தூய்மையான
சுத்தத்திற்கு

**கனாசின்
வழிவகுக்கிறது**

சிந்தாமலை நெல்லை சந்திரமணி
கத்திரைத் துண்டு கொண்டு துடிக்காத தலை. கண்ணா
ளில் சிந்தாமலை நெல்லை. கை குருகுது. கை நெல்லை
விளக்க வேண்டும். கை குருகுது. கை நெல்லை
கை குருகுது. கை நெல்லை. கை குருகுது.
புதுகொண்டி நெல்லை. கிந்தாமலை நெல்லை. கை குருகுது.
SP. 200 கை நெல்லை. கை குருகுது. கை நெல்லை.
கை குருகுது. கை நெல்லை. கை குருகுது.
கை குருகுது. கை நெல்லை. கை குருகுது.
கை குருகுது. கை நெல்லை. கை குருகுது.

சென்னை-ஓர் சுவைச்செய்தல்: சென்னை சுற்றுலா துறை

SILFWD

அஞ்ச சான்ஸ்
பார்க்குண்டும்து
யாருக்குத்
தவையுண்டு?

மிகக் குறைவாக
மத்திய அரசாங்கம்
வசிகரணமாகத் தொற்றுவித்த
விவகாரம் என்று விசுவயக்
கூறுகிறார்கள்.

செய்து

பொழுது போக்க உட்காரும்
பொதுஜனக் கட்சித்தர
அருது அமுது அவறவைக்கும்
அராஜகக் கும்பலுங்க.

ஆரம்ப காலத்து
அதன் ஒரு சேனம்;
அதுமையோ ரம்பமோ -
அத்தோடே போக்கம்.

பொறுக்காதே, அங்கங்கூக்கு!
புதுசா இவ்வெண்ணா!
உருப்படியா ஒண்ணுமிக்கை
உயிரெடுக்க வேறு முறை!
சொன்னா...

மெட்ரோவாண்டு சொன்னாங்க,
சரிதான், பார்க்கலான்னா,
'மெட்ரோ கழுத்தை'ன்னு
கிரிட்டாத குறைதான்!

யோதாந் குறங்குப்
- பொழுதானப் போதுங்க,
சார சேவட்டம்
சுடமுடன்து இத்திங்க!

ஆகவே பதிலுக்கு
உத்தர திவ்யநாகர்
அருகே கோவை ஆரம்பித்த
ஆயுள் கொடு தந்திரநாகர்

அந்தவளையும் இந்தியை
அந்தவளையும் இந்தியை
அக்கிரமம் வேற
எங்களை நடக்குமாங்க?

ஆயுள்
கிடை!

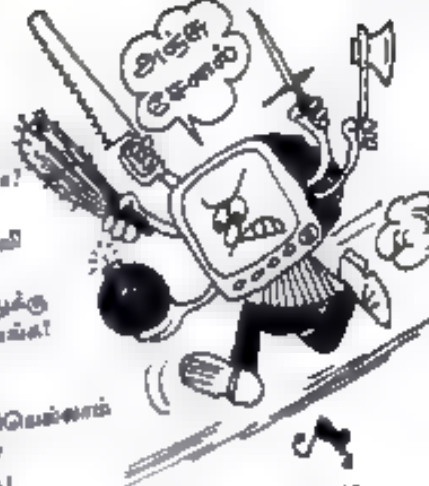
உதவி

அஞ்சல்
உரித்த..
பிரதான
பிரதான

香

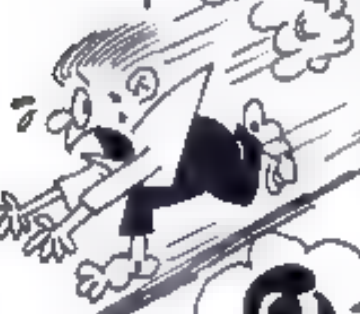
தரத்தா காவத்துத்
திறப்பு விழாவெல்லாம்
போஸ் பாக்கணுன்னு
பெரிசா தலைவெழுத்தா?

உன்னுரு கிம்லி, கோலி
கபடி கெட்டுதுங்க;
உருப்படாத ஆட்டத்துக்கு
ஒரு சாலை ஒதுக்கறாங்க?

பாட்டுச் சாலைமே
பந்து போன கிழலிவெல்லாம்
பாட்டா பாடுதுங்க?
பழிவாங்கறாணுங்க!

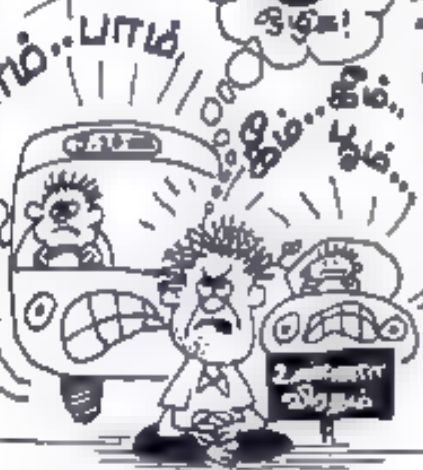

பஞ்சப்பாட்டு பாடுறவன்
பரி தீர்க்கத் துப்பு இவ்வை
அஞ்சு மேல் பாக்கணுன்னு
வாருக்குத் தலைவெழுத்து?

என்ன சொல்லி என்னங்க?
யார் சேக்கப் போறாங்க?
என்றால் திகழ்ச்சியைத்தான்
கட்டிக்கிட்டு அருவாய்க்!

மேலா பிச்சை...
மெலித் போடு தடுவாய்
ஒரு தானாகம் தாய்
உண்ணாவிரதம் இருப்போய்க.

'அம்மா இருத்ததுக்கே
ஆனகை ஒண்ணுயில்லை.
கம்மா இருப்பா'ன்னு
சொல்லாம சொல்லிங்க!

சரிதான் அதுவுமூங்க!
எட்டுமணி ஆலிபுச்சா?
பிரியப் பொண்ணு வரும்.
பிறகு வாய்க், பேசிக்கலாம்!

"அந்தக் கட்சியை கடக்கும் சில சந்தர்ப்பங்கள் தற்போது அறிவிக்கிறேன்."
காங்கிரஸ்

"என்னவென்று?"

"முழு நடவடிக்கை காலம் வீழ்த்து ஒரு நடவடிக்கை விடப்படுமா?"
- பவானி வயல்

"இருந்தாலும் பங்கத்து விரிஞ்சுக்கொடுக்க சொல்லும் திரி குங்கி"

"ஏன்...?"

"தேத்து அவ விரிஞ்சு குகமுடிக்க கொண்ணக்கொண்ட வந்து. இப்ப கொண்கு சொல்லப் பொருண்கொண்ட பித்திக்கொண்ட"
- தஞ்சைத் தரணிவயல்

"ஏதாவது சத்தம் கேட்கும்போதெல்லாம் இருக்காணும் பாருங்க'ன்னு என்னவா எழுப்பி விட்டுடுவா என்னவாவா."

"இருக்கா சத்தம் போடாமல்தான் பாரு வாங்க'ன்னு சொல்ல வேண்டியதுதான்..."

"அப்படித்தான் சொன்னேன். நிரலு சத்தம் இல்லாதபோதெல்லாம் எழுப்பி 'போய் பார்க்க தட்டு வாங்க'ன்னு சொல்ல ஆரம்பிக்க'டா."

- எம். அசோகமூர்த்தி

"ஏன் இவ்வளவு கவலை?"

"கவலைதான்!"

"உக்கிரத்தோடு குடும்பமே இல்லை. துறவியைப்போ என்ன கவலை?"

"குடும்பமே இல்லாமலேயேயே கவலை தான்!"

- எம். விஜய சீனிவாசன்

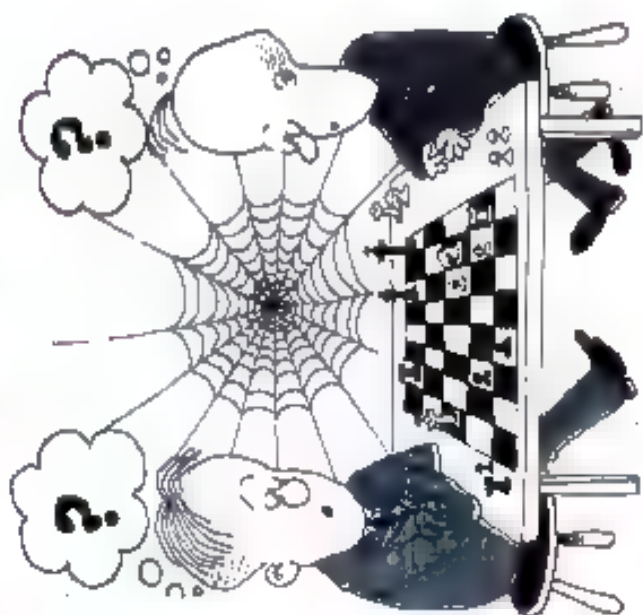
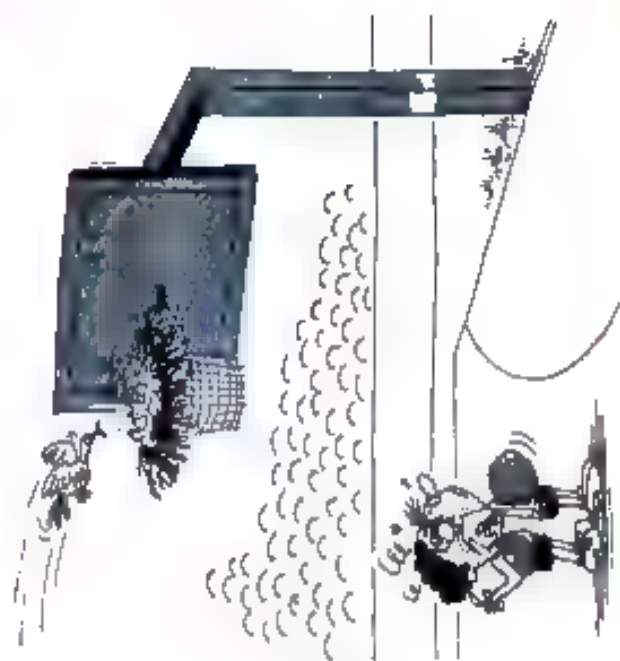
"நான் விவரமாக ஆராய் இருப்பேன் போயிருக்கு..."

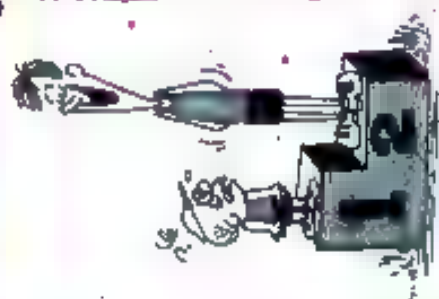
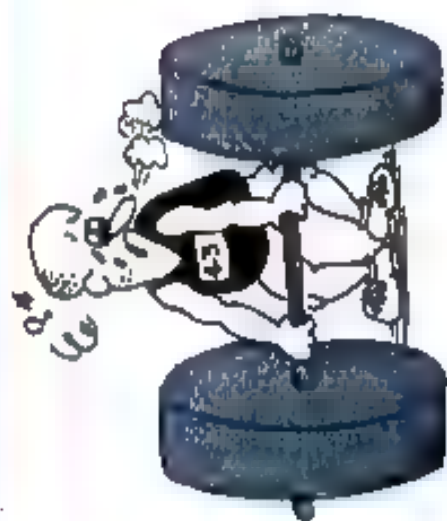
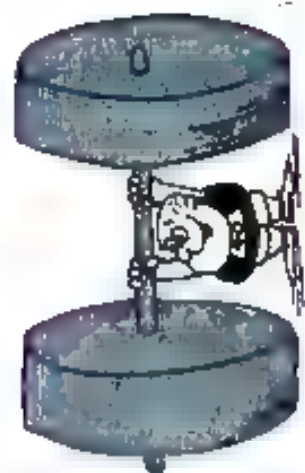
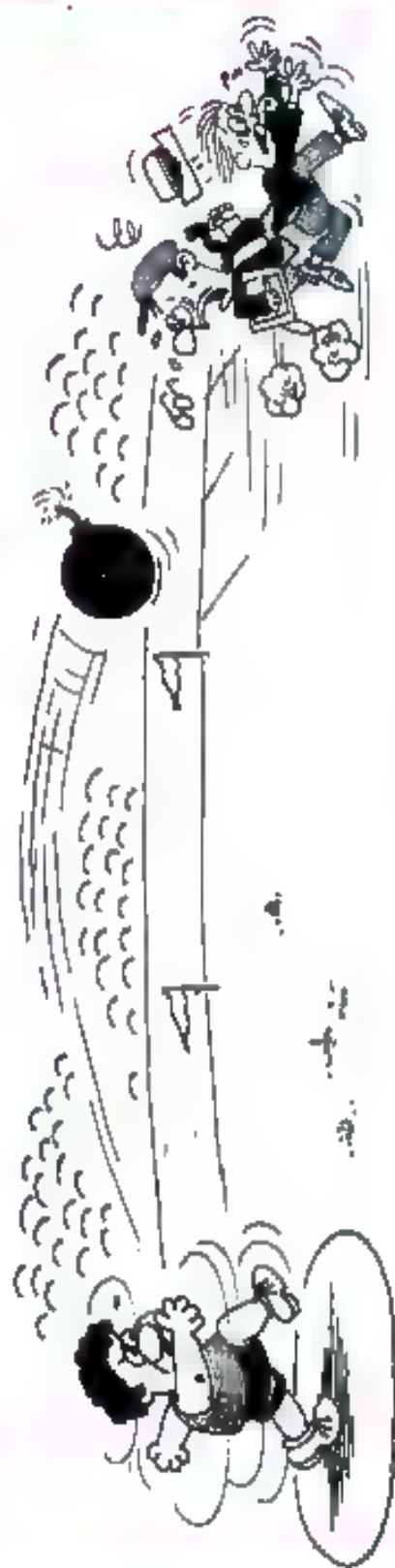
"எப்படிச் சொழிங்க?"

"பொண்ணு, மார்பின்கையோட. போட. பொண்பு பார்த்துண்டு போட்டதுக்கு, மார்பின்கை கவலைப்பட்டது கவலை அரிதற மூலிப் போட்டபொண்பு கொண்டு வந்து கவலைப்பட்டிருக்கு..."

- கோவை ராஜ்

புத்தக உலகம் கண்டிராத புதுமை!
இலவசம்! ஒன்று வாங்கினால் மற்றொன்று இலவசம்!!
ஆங்கிலம் கற்க இவை போதும்!

'ஆங்கிலப் பேராசான்' வாங்குவோர்க்கு 'வர்த்தமானன் இங்கிலிஷ் ஸ்பீகிங் கோர்ஸ்' இலவசம்!

பிரிட்டிஷ் சிங்கத்தை அதன் குளையிலேயே தாக்குகிறார்!

(இந்திய நாடு விடுதலை பெற்ற பின், லண்டனில் நடைபெற்ற காணொலி மாநாட்டில் பாரதப் பிரதமர் பண்டித நேரு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தைக் கடுமையாகத் தாக்கிப் பேசியபோது 'நினைவி' இடத் தலைப்பு இது)

எது கொண்டு தாக்கினார் நேரு? ஆங்கிலம் கொண்டு! ஆமாம். நாமுமீ ஆங்கிலம் கற்றால் அறிவுலகத்தை அடக்கி ஆளலாம்! 'ஆங்கிலம் கற்றே தீருவேன்' என்ற அளையா ஆர்வம் (burning desire) உங்களிடத்தில் இருந்தால் போதும்! காந்தி போல எழுதலாம்; நேரு போலப் பேசலாம்; அண்ணா போல முழக்கம் செய்யலாம்! ஒரு நாளைக்கு இவ்வளவு நேரம் என்ற கால வரையறை இல்லை! நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் - வயலில் வாய்க்காலில் - வரப்பில் - களத்து மேட்டில் - பஸ்ஸில் - ரயிலில் எங்கெங்கே வாய்ப்பு உண்டோ அங்கங்கே படியுங்கள்!

இதை வாங்கலாமா? அதை வாங்கலாமா? இங்கே சேரலாமா? அங்கே சேரலாமா? என ஊசலாடாதீர். ஆங்கிலம் கற்க - தடையின்றிப் பேச - பிழையின்றி எழுத இவை போதும்!

எல்லா இலக்கணக் கூறுபாடுகளையும் விளக்குகிறது எமது **ஆங்கிலப் பேராசான்** (810 பக்கம் விலை ரூ.75/-)

சரியான உச்சரிப்புடன் விளங்குகிறது எமது மற்றொரு நூலான **வர்த்தமானன் இங்கிலிஷ் ஸ்பீகிங் கோர்ஸ்** (800 பக்கம் ரூ.55/-)

இம் மாத்திற்கு மட்டும் இத்தச் சலுகை உண்டு!

ரூ.75 மட்டும் அனுப்பு! உடனே இருநூல்களையும் V.P.P. யில் அனுப்பி வைக்கிறோம். தபால் செலவை மட்டும் தபால்காரரிடம் செலுத்தி நூல்களைப் பெறுக!

சற்களைக் கொண்டு கவர் எழுப்பதல் போல, சொற்களைக் கொண்டு பெரிய பெரிய வாக்கியம் அமைக்கலாம். 'ஆங்கிலப் பேராசான்'ிலிருந்து ஒரு நீண்ட வாக்கியத்தை இங்கே படிப்படியாக வளர்த்துக் காண்பிக்கிறோம். கவனித்துப் படியுங்கள். (ஆங்கிலப் பேராசான் பக்கம் 476-478 காண்க)

1. Machines are expensive.
மேலே உள்ள வாக்கியத்தின் முதன்மையான பெயர்ச் சொல் 'machines'. இத்துடன் ஒரு தழுவச் சொல்லைச் சேர்ப்போம்.

2. Sewing machines are expensive.

எதயல் இயந்திரங்கள் அதிக விலையுள்ளன. இதில் Sewing என்பது தலைமை பெயர்ச் சொல்லான machines என்பதை தழுவி நிற்கிறது.

3. Electric sewing machines are expensive.

மின் சக்தியில் இயங்கும் எதயல் இயந்திரங்கள் அதிக விலையுள்ளவை.

இதில் Electric என்னும் தழுவச் சொல், 'sewing machines' என்னும் சொல்லமைப்பு (nominal construction) முழுவதையும் தழுவி நிற்கிறது.

4. Automatic electric sewing machines are expensive.

தானே வேலை செய்யும் மின் சக்தியால் இயங்கும் எதயல் இயந்திரங்கள் அதிக விலையுள்ளவை.

இதில் Automatic என்னும் தழுவச் சொல் 'electric sewing machines' என்னும் சொல்லமைப்பு முழுவதையும் தழுவி நிற்கிறது.

5. Enamel automatic electric sewing machines are expensive.

மெருகிடப்பட்ட தானே வேலை செய்யும் மின் சக்தியால் இயங்கும் எதயல் இயந்திரங்கள் அதிக விலையுள்ளவை.

இதில் Enamel என்னும் தழுவச் சொல் 'automatic electric sewing machines' என்னும் சொல்லமைப்பு முழுவதையும் தழுவி நிற்கிறது.

6. German enamel automatic electric sewing machines are expensive.

ஜெர்மானிய மெருகிடப்பட்ட தானே வேலை செய்யும் மின்சக்தியால் இயங்கும் எதயல் இயந்திரங்கள் அதிக விலையுள்ளவை.

இதில் German என்னும் தழுவச் சொல், 'enamel automatic electric sewing machines' என்னும் சொல்லமைப்பு முழுவதையும் தழுவி நிற்கிறது.

இந்த வாக்கியத்தை இப்படியே நீளமாக வளரச் செய்யலாம்.

7. Blue German enamel automatic sewing machines are expensive.

8. Rectangle blue German enamel automatic electric sewing machines are expensive.

9. New rectangle blue German enamel automatic electric sewing machines are expensive.

10. Tall new rectangle blue German enamel automatic electric sewing machines are expensive.

11. Attractive tall new rectangle blue German enamel automatic sewing machines are expensive.

12. Two attractive tall new rectangle blue German enamel automatic sewing machines are expensive.

13. Next two attractive tall new rectangle blue German enamel automatic sewing machines are expensive.

14. Those next two attractive tall new rectangle blue German enamel automatic sewing machines are expensive.

15. Both those next two attractive tall new rectangle blue German enamel automatic sewing machines are expensive.

அடுத்திருக்கும் வளர்ச்சி மிக்க உயரமான புதிய நீண்ட சதுர வடிவமுள்ள நீல நிறமான, ஜெர்மன் நாட்டின், மெருகேற்றப்பட்ட தானே வேலை செய்யும் மின் சக்தியால் இயங்கும் அந்தக் எதயல் இயந்திரங்கள் இரண்டும் அதிக விலையுள்ளவை. (துவிக் வாக்கியத்தில் சில தழுவச் சொற்கள் இடம் மாறும்.)

810 பக்கம் உள்ள 'ஆங்கிலப் பேராசா'வில் இது போன்ற உதாரணங்கள் ஏராளம்! ஏராளம்!!

பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

VARTHAMANAN PATHIPPAGAM

ARR Complex, 141, Usman Road, Madras-17. (Near Panagal Park)

Ph. 825 7985.

புதுமைத் திட்டம் No. 3 “லில்லி” உள்பாவாடைகள்

திட்டத்தின் விபரம் :

1. ரூ. 300/-ஐ D.O. அல்லது M.O. மூலம் P.R.C. கார்மென்ட்ஸ் என்ற எங்கள் நிறுவனத்திற்கு செலுத்துங்கள். இத் திட்டத்தில் முதலில் வரும் 5000 உறுப்பினர்கள் மட்டுமே போர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

2. பணம் கிடைக்கப் பெற்றவுடன் உடனடியாக ரூ. 84/- மதிப்புள்ள இரண்டு ‘லில்லி’ உள்பாவாடைகள் (Normal Size) உங்களுக்கு பதிலுத் தபால் மூலம் எங்கள் செலவிலேயே அனுப்பி வைக்கப்படும்.

3. நீங்கள் பணம் செலுத்தியதிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டு இறுதியிலும் ரூ. 84/- மதிப்புள்ள இரண்டு ‘லில்லி’ உள்பாவாடைகள் (Normal Size) ஆண்டுக்கு ஒருமுறை வீதம் தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்கு பதிலுத் தபால் மூலம் எங்கள் செலவிலேயே அனுப்பி வைக்கப்படும்.

4. பணம் கிடைக்கப் பெற்ற தேதியிலிருந்து 66 மாதங்கள் (7 ஆண்டுகள்) நிறைவு பெற்றவுடன் ரூ. 800/- ஆக உங்களுக்கு வழங்கப்படும்.

5. நீங்கள் பணம் செலுத்தியவுடன் ரூ. 84/- மதிப்புள்ள இரண்டு ‘லில்லி’ உள்பாவாடைகளுடன் (Normal Size) 7 ஆண்டுகள் சுழித்து ரூ. 800/- நிரம்பப் பெறுவதற்கான Repayment Guarantee Card உடனடியாக வழங்கப்படும்.

	நீங்கள் செலுத்தும் தொகை	பணம் கிடைக்கப் பெறவுடன்	முதலாவது ஆண்டு கிடைக்கும்	இரண்டாம் ஆண்டு கிடைக்கும்	மூன்றாம் ஆண்டு கிடைக்கும்	நான்காம் ஆண்டு கிடைக்கும்	ஐந்தாம் ஆண்டு கிடைக்கும்	ஆறாம் ஆண்டு கிடைக்கும்	7 ஆண்டு மூத்த தபால் கிடைக்க வேண்டிய தொகை	மேலதம்
Normal Size உள்பாவாடை தொகை ரூ. 84/-	ரூ. 300/-	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 84/- மதிப்பு	ரூ. 800/-	ரூ. 1188/-
Spl. Size உள்பாவாடை தொகை ரூ. 100/-	ரூ. 360/-	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 100/- மதிப்பு	ரூ. 700/-	ரூ. 1400/-

Normal Size. மற்றும் Spl. size-ல் கிடைக்கும் உபரங்கள் : 90, 96, 100 & 105 செ.மீ.
பங்கு கொள்வீர்! பணம் பெறுவீர்!!

பணம் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

P.R.C. கார்மென்ட்ஸ்

38, பிரதீபனம் நோடு, ‘ஏ’ பிளாக்,

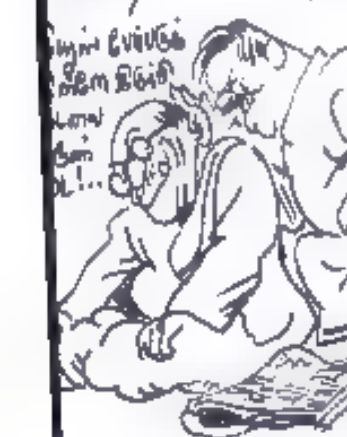
சுருள் - 638 001.

தொகை : 11948

எங்கள் நிறுவனம் 1964-ல் பாரத பிரதமரின் பங்குத் திருவிழாக்களுக்கான கார்ப்பரேஷன் வாரியப்பு திட்டத்தில் 300 சுருள் விவர வங்கியின் பொதுமாதார உதவியுடன் துவக்கப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

- குறிப்பு :**
- * நீங்கள் செலுத்தும் தொகை முழுமையாக, 65 ஆண்டுகளாக வரிசை செய்வதில் ஒரு பங்குதரக்கூடிய ‘திவ்யவியிலிஸ் பங்கு உரி’ -ல் பெறப்படும்.
 - * மேற்படி பெயரில் துவக்கியிருந்து எங்கள் நிறுவனத்தின் தடைமுறை முடிவாகத் திறமை (Working Capital) வங்கியிலிருந்து உடன் வரப் பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.
 - * Spl. Size (செ.மீ. 100-ல்) வேண்டுமோ ரூ. 360/- செலுத்தவும்.
 - * உங்களுக்கு நேரடியானவர் கூட மற்றும் அவருடைய குடும்பத்தினர் எழுதிவைக்க ஆதரவு அனுப்பி வைக்கப்படும்.
 - * வெளிநாட்டில் வசிக்கும் இந்தியர்கள் இத் திட்டத்தில் பங்கு பெறலாம். ‘லில்லி’ உள்பாவாடைகள் மற்றும் இந்த சுருள் தொகுப்புகள் அவர்களுடைய இந்தியாவில் உள்ள விலைத்திட்டம் மட்டுமே அனுப்பி வைக்கப்படும்.

2 மணிக்கு வர வேண்டும்

2 மணிக்கு வர வேண்டும்

●● "சே... வர வர எந்த காரணத்தால்தான் டெண்டர் விடறதுவந்து விவஸத்தை இயலாமையோடுச்சி..."

"எனக்கு சொய்திங்க...?"
 "பிளீஸ் என்னை...! அடுத்து வர ஆய்வுகோலுடையவர் இருக்கப் போற மன்னாவிதத்துக்குக் கொல்வாங்க, பதிலை போடுற காய்ச்சலுக்குக் கொல்வாங்க, குருகாராய்க்கா...!"

- ப. குருகாராய்க்கா ரசீதாநிதம்

●● "சாளுங்கமகர் உன்னாவிரதம்னு அறிவிச்சது தாயோன்னு இப்பத் தொழுது!"

"ஓம்!"
 "கடைசி வகையிலுங்க வாருங்க உன்னாக்கார இருந்தாட்டாக்கன்னா என்ன சொல்வதுவந்துதான்!"

●● "மெல்லவும் முடிவிலே... விருந்தாவும் முடியலே... என்ன செய்யலாம் டாக்டர்...?"

"புதுவது கடினத்தனங்க சொல்லி... உன்னாவிரதம் இருங்க!"

●● "உன்னாவிரதத்தை தான் கடைசி எதிர்க்கட்சிக்காரங்க குழங்கி எண்ணாங்க!"

"எப்படி...?"
 "கொழுந்த ஆட்டை எங்கு எதிரில் கொண்டு வந்து காட்டத்தான்!"

●● "இப்ப எங்கு உன்னாவிரதம் இருக்கங்க...?"

"நாளைக்கு வாங்க கொய்கிறேன்..."
 "ஏன் அப்படி?"
 "அதற்குள் எப்படி ஏன் ஒரு கடினத்தனங்க உன்னாவிடுவோம்!"

- பி. ஆர். சி. குருகாராய்க்கா

மாஜமீசு குலாய் வைத்தா

சுயந்திரியர்கள் ஒருகணம் தாமதமாகத் தான் கதிரா அழுவாதைக் கவனித்தான். பாட்டிகள் எப்போதும் "சாப்பாட்டதும், ரங்கவிரும் கவனத்தைப் பதித்திருந்தார்கள் என்பதால் அவர்கள் யாரும் கதிராவைக் கவனிக்கவில்லை.

ரங்குலுக்கு ஏதோ ஓர் உள்வாணர்வு உணர்ச்சி. கண்ணோரத்தில் பார்த்த போது, அவன் அழுது கொண்டிருந்தது தெரிந்தது.

"கதிரா" என்றான். குரலில் வேரான கவலை இருந்தது. கதிராகரணையில் இருந்து சாப்பிடவில்லை. பரிமயக்கூடில், சுத்துரி ரங்கன் அவனைக் கவனிக்காமல், இந்த கிழவிகையில் நடுவில் தன்வனையே மறந்து போய் உட்கார்ந்திருக்கிறானே என்று அவன் நினைத்து விட்டானோ என்று தோன்றியது. தீரும் நெருப்பும்தான் என்று அவனைப் பற்றி நினைத்தது ஒன்றும் தப்பில்லை என்று தோன்றியது.

"கதிரா... என்ன கதிரா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவன், அவன் பக்கம் திரும்பி நடந்தான்.

கதிராவிற்கு அவனது அசைவு தெரிந்தது. தன்வினாவை மறந்து அழுவது தெரிந்தது. அத்தனை பேருக்கு நடுவில், சுத்துரி ரங்கன் "என்ன?" "ஏது?" என்று கேள்வி களாய்க் கேட்பான். பதில் சொல்ல அவனுக்குத் தைரியம் இல்லை.

அவன் அழுகிறதற்குப் பதில் சொல்லாமல் வெளியே போய்க் காரியம் ஏதி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

காரியம் உட்கார்ந்தும் இருப்புக் கொன்ன விழவை. பொய்ச்சிப் பொய்ச்சி அழுததை வந்தது.

உய்கே ரங்காவை அவர்கள் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

"யாரு ரங்கா அது?"

சுயந்திரியர்கள் என்ன பதில் சொல்கிறார்கள்?

"அது ஒரு குலாய்". தீரும் நெருப்பும்தான். இவர்களுக்குள், இவர்களுடைய அழும். சென்ற குங்கெட்டான் கண்டமர்ந்து வந்து போனது. ஒட்டிக்கிட்டு உயிரெடுக்கிறது."

இவ்வை சுயந்திரி இவ்வை ரங்கா நான் நன்றாக இருக்கேன். என் நினைவுகள் தெரிந்திருந்தன. என் நினைவை நிர்மலமாகப்

இருந்தது. நான் உட்கார்ந்த முழு நினைவுப் இருந்தேன். நான் கறந்த பாலாக இருந்தேன், எல்லாமே மாறிப் போய் விட்டது.

ரங்கா நான்... நான்... நான்...

கதிராவிற்கு மறுபடி, அழுகை குழுவிக் கொண்டு வந்தது. ஏன் அழுகிறோம்? பதில் தெரியவில்லை. இவ்வை, இவ்வை. பதில் தெரிந்திருந்தது.

நிராகரித்து விட்டால் கேலிப் பொருளாகி விடுவோமோ என்ற பயம். அழுகை ஒலியம் அங்கங்கே நீட்டப்பட்டு, குறுக்கிப் பட்டு கேலிச் சித்திரமாக மாறி விடுவோம் என்று பயம்.

பயப்படாதே கதிரா

உலகில் அன்புக்குச் சமமானதும் அன்பு நான். அன்புக்கு எதிர்ப்பதமானதும் அன்பு நான்.

உய்வைப் போயா... கண்ணுள்ளவர் கள் யாரும் சொல்லி விட முடியுமா என்ன? ஏன்? நான் எந்த வகையில் உயர்ந்த வன்? நான் தெரன இவ்வை, நான் மேதா பட்டர் இவ்வை. நான் சிராணி இவ்வை. கதிரா. வெற்றும் கதிரா.

"கதிரா"

சுயந்திரியர்கள்தான்.

மெய்மைமயக்கிப்பிட்டான். சிறகால் மெல்லக் கவனத்தை வகுப்பது போல. நிமிர்ந்து பார்த்தான். கார் ஐன்னை வழியே அவன் மூகம் கம்பியோரிக் தெரிந்தது. கொஞ்சநேரம் அந்த முகத்தைப் பார்த்தான். அந்த முகத்தில் நான் தொண்டிருந்து விடுவோம் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

கண்களைத் தாழ்த்திக் கொண்டான்.

சுயந்திரியர்கள் காரிக்கதையைத் திறத் தான். வெகு இயல்பாக கதிராவில் சீட்டில் உட்கார்ந்தான்.

"எது போகட்டும்?"

"எங்க வேணா" என்றான் கதிரா, மெய் விட குலாய்.

அவன் காணிக் கிளப்பினான். மெய் போடுவதை

வெகு அளவாக

மாகச் செய்து

தான். அவனது

சுயந்திரியர்கள்

புறங்கையில் புகபுகவென்று வளர்ந்து அறுவடைக் கதிரால் வளைந்திருக்க முடி. அவனுள் ஒரு கிவிப்பை ஏத்படுத்தியது. அவன் ஏதாவது பேசுவான் என்று எதிர்பார்த்தான். அவன் காணரச் செலுத்துவதிலேயே கவனமாக இருந்தான். கார் நின்று நேருதான் அவன் காணரச் சபரிக்குச் செலுத்தி வந்திருக்கிறான் என்பதை கணினாவால் உணர முடிந்தது. சபரி அருகே மனாவ் வெளிக் குப்பக்கத்தில் காணர நிறுத்தி விட்டு, 'நயங்க' என்று ஒரு ஹார்வ் கொடுத்தான். சபரிவிடம் இருந்து டைரில் டிரைவர்கள் ஆர்டர் எடுக்க ஒடி வந்த டைரலர், டிரைவரின் டிரைவ் கஸ்தாரிசங்களைப் பார்த்து விட்டு ஆக்ஸிஜனப்பட்டான்.

"போடா, பெண்டு நல்ல காப்பி கொண்டு வா."

"நான் இவ்ளரிக்கு எதலும் சாப்பிட மாட்டேன்."

"காப்பி குடிச்சாத் தப்பில்ல. உங்களைய நானும் காணவெடுத்து ஒண்ணும் சாப்பிடணை. நீங்க காப்பி சாப்ட்டாத்தான் நானும் சாப்பிடுவேன்."

"சரி"

"சரிவரை காப்பி குடிக்கேறல்லா அந்தக்கா, என்னையும் காப்பி குடிக்காக்கேறல்லா சொந்தா அந்தக்கா"

"குடிக்கிறேன்"

"போயேண்டா"

கார் ஐன்ஸல் வழியே அவன் முகம் கம்பீர மாய்த் தெரிந்தது. கொஞ்ச நேரம் அந்த முகத்தைப் பார்த்தால், அந்த முகத்தில் தான் தொலைந்து விடுவோம் என்று அவ னுக்குத் தோன்றியது.

கோயிலி நன்றாக இருந்தது. கசீதா முறையில் உறிஞ்சலில் தாக்கைக் கட்டுக் கொண்டான். நுனி சிவந்த தாக்கால் உதடுகளை மெய்யு நீரே விட்டது பார்க்க வெகு கவர்ச்சி வாய் இருந்தது.

"என்ன ஆச்சி கசீதா?"

"எது?"

"ஏன் அழகுதீங்க?"

"புரிவாயவாரா?"

"மேலுமே?"

"யிசாபியர் பாட்டி சொன்னது கசீதா தான் இருக்கு"

"என்ன சொன்னாங்க?"

"தூங்கறயங்களை எழுப்பிட்டவாங்க. தூங்கற மாதிரி தடிக்கிறவங்களை எழுப்பறது கம்ப ரெது"

"தான் தூங்கற மாதிரி தடிக்கிறேனா?"

"ஆமாம், ஆமாம். ஆமாம். தங்க ரொம்ப அழகுதான். ஆஹ். ஆஹ். பழையதை தெய்விய அழகமா இருக்கற ஆஹ். ஆம்"

"யிசாபியர் என்ன கிட்டுக்குத்தா? பொம்மைதான் கிட்டுக்கு குடுக்கறது? பொம்மைதான் கிட்டுக்கு குடுக்கா? இரெண்டு மடியா கற்பிரமா கிம்மாசைத்திய உக்கரத் துக்கிட்டிருக்கா ஆஹ். ஏன் உருகறென்று தெரிஞ்சிக்கிட்டும் தெரிவாத மாதிரி பாவனைய பண்ண சீப்பாடு. எப்ப என்னைய பார்க்காலும் ரெண்டடி தங்கி நிறுத்தி."

"எங்கிட்ட மர் ஒவக்கு என்ன அருகதை இருக்கு" என்று கேட்கற ஆஹ். எப்படி பேசியாலும் "வாங்க, போங்க" என்று பேசி என் உசீனா எடுக்கற ஆஹ். பொய் ஈரைய வில்லென்று தெய்விய மயங்கிய. கசீதாவின் பாட்டி சொன்னாங்களை, என் ரங்கவய்க்கும் கய்யானை: ஆகய்யென்று, எவக்குக் கய்யானை: ஆஹ். இயல்பானவது கேட்டுத் தெரிஞ்சிக்கிட்ட. அவங்க ஏன் அப்பாடிச் சொல்லுறார் தூங்கற மாதிரி தடிக்கறயங்களை எழுப்பறது கஷ்டம்தான் என்னைய பாத்து ஏன் சொல்லுறார்?

உங்களைப் பாத்து சொல்லுறார் ஒரு பொண்ணோட மனசு புரிஞ்சும், புரிஞ்சுக் காது மாதிரி விசேஷம் பண்ண மரப்பாச்சி பொம்மை தங்க வெங்கம், மாவம், சூடு, கொடியை எய்யாத்ததாரம் விட்டு தானே சொல்றேன். ஈயம் டூ, ஈயம் டூ, ஈயம் டூ சீயம். தான் உங்களைக் காதுக்கேறேன். பொதுமே? இயிமே "வாங்க கசீதா, போங்க கசீதா, உக்காருங்க கசீதா"ல்லாம் வேணாம். இயல்பைய அப்பாவித்தனம் முத்தியை வெச்சிக்கிட்டு என்னவா முட்டாளாக்க வேணாம். அனாதைப் பாட்டிங்கை வேகடித்து யச்சிப்பாராம். வாழ்வு இயல்பாத சீப்பெண்ணைக் கொண்டு வந்து சீப்பெருக்க இருந்து சொல்லாராம். ஏதாழப் பழக்கவை சீயாராக்கி "சங்கா" "சங்கா" என்று கூப்பிட்டு வாராராம். கோவமே பட மாட்டாராம். இந்த புத்தர் வேவுமெய்யாம் என் கிட்ட வேணாம். என்னையப் புரக்கவை ஏன் முத்தியைப் பாத்து மவாரார் சொல் தூங்க. என்னையப் புரக்கவை?"

சொல்லி விட்டு கசீதா மடியில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டாள்.

கீழ்தாசிரங்கன் பிழைத்துப் போய் உட்கார்த்திருந்தான். கசீதாவா இது? சூடேறிப் போன முக்காச்சோனம் மாதிரி, என்னெனய் போட்ட கடுகு மாதிரி...

"மேறட்டய்கார, மேறட்டய்கார... எப்போதுமே இப்படிவா உதாரணம் தேடுவார்?"

அவனுக்கு தர்மங்கடா மார் இருந்தது. கசீதாவை அவனுக்குப் விடிச்சுயில்லைய என்று சொல்ல முடிவாது. உயர்த்தாத தேவியைத் தவிர... சங்க வாழ்வை தேவியைத் தவிர... அதிகமாக அவளை உய்யுதே தேவிய்தான்.

ஆனால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவன் எங்கே? கசீதா எங்கே?

அவளை தேடித்தான் போதுமே? அவளை மனம் செத்து கொள்ள வேண்டாம்? அவனோடு தன் வாழ்க்கையை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்?

அவனுடைய உண்மையான முகத்தைப் பற்றி அவன் தெரிந்து கொண்டான், கசீதா அப்பாறாள் அவனோடு சேர்த்து வாழச் சம்மதிப்பாளா?

அவர்கசீதாவின் பக்கம் இரும்பினான். இப்போது கசீதா வத்திரியமாக அவன் முகத்தைப் பார்க்கு திரிந்து உட்கார்த்திருந்தான்.

அவன் கண்கள், அவன் கண்களைச் சந்திக்க போது அந்தக் கண்கள் தாழ விட்டன. வெட்கம், கவியல், திரை தோக்க விட்டன. மாறாக யின்வின, ஒரு எதிர்பார்ப்புடன் அவன் சொல்லப் போகும் பதிலுக்குக் காது அவன் முகத்தில் ஆவலுடன் தோழ மனதைப் தேடின.

அவனுக்கு மனதில் வயித்தது. கசீதா தான் உங்களுக்கு ஒவ்வொரு தெரியவாம்.

அதிகாரி : 'தண்ணியில்லாத் காட்டுக்கு மத்திடுவேன்'னு பிரிட் முடிவகை என், இப்போ? மேவதிகாரி : ஏன்? அதிகாரி : தண்ணியுள்ள காரே இப்போ கிடைக்காதே சார்!

- தங்கோனம் அ. முத்துசாமி

இந்தவாறு நான்

இது தெரியாமல் போயிருச்சே!...

எனம் எவ்வளவு செவ்வானாலும் பரவாயில்லை, குழந்தைகளை நன்கு படிக்க வைக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து, பிள்ளைகளைக் காவ்வெட்டியல் சேர்த்தோம்.

அதுவாய்க் கிஷயமாக என் கணவர் அடிக்கடி 'ரோ' போய்விடுவதால், குழந்தைகளைப் படிப்பு விஷயத்தில் நான்தான் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

ஆனால், எனக்கு இங்கிலீஷ் அங்கவளமாகத் தெரியாத காரணத்தினால், மச்சரினிடம் குழந்தைகளைப் படிப்பு பற்றி விசாரிக்க முடியாமலும், பாட சம்பந்தமாகக் குழந்தைகள் கேட்கும் சந்தேகங்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியாமலும் நான் பட்ட அகவஸ்தை சொல்லி மாளாது.

பம்பாயிலிருந்து வந்திருந்த என் அத்தை பென்னிடம் இதுபற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, "கல்யாணமாகி பம்பாய் போன புதிதில் நானும் உன்னைப் போல இங்கிலீஷ் பேச முடியாமல் திண்டாடியேன்."

விவேகானந்தர் கல்வி நிலையம் பற்றி கேள்விப்பட்டே, அவர்கள் நடத்தும் "கரம்பாண்டன்ஸ் கோர்ஸில்" சேர்ந்து

இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொண்டேன். தமிழ் நாட்டில் வசிக்கும் உனக்கு இந்த 'கோர்ஸ்' பற்றி தெரியாமல் போய்விட்டதே என்று சொப்தித்துக் கொண்டாள்.

உடனே, நான் விவேகானந்தர் கல்வி நிலையத்திற்கு ஒரு போஸ்ட் ஈர்டு ஸ்டூடென்ட் போட்டேன்.

பயிற்சி விபரங்கள் கிடைத்த மறு வாரமே, 'கோர்ஸில்' சேர்த்தேன்.

பாடங்கள் எல்லாம் கவியா புரிபற மாடுரி, ரொம்ப சிம்பிளா இருந்ததால், தேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பாடங்களைப் படிக்க பிராக்டிஸ் செய்தேன்.

இப்போ என்னால், பயமில்லாம சஜுமா இங்கிலீஷில் பேச முடிகிறது. குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க இந்த கோர்ஸ் எனக்கு ரொம்ப 'பூஸ்ப்புல்லா' இருக்கு.

இந்தனைதானா இந்த கோர்ஸ் பத்தி தெரியாம போயிருச்சேன்னு வருத்தமா இருந்தாலும், இப்போலாவது இந்த கோர்ஸை சேர்த்து இங்கிலீஷ் பேசக் கத்துக்கிட்டோமென்னு ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கு. -**ஸ்ரீ. துரை பிரசத்**

விட்டிலிருந்தபடியே ஓய்வு தேரத்தில் தபால் மூலம் தீங்கும் இப்பயிற்சியினை மேற்கொள்ளலாம்.

"தேர்முகப் பயிற்சியும் உண்டு"

இந்தே தொடர்பு கொள்கங்கள்.

விவேகானந்தர்

கல்வி நிலையம்

9, தடேவர் தெரு, தி.நகர், சென்னை-17.

ஆனால் நான் வளரப்பட்டவன். எப்படிச் சொல்வேன் உன்னிடம்?

வண்ணக் கவயங்கலில் உன்ன சிவப் புல், பச்சையுள், நீலமும், மஞ்சளும், ஓவியம் வளரவேனின் நிறமையால், வானமணி, ஓவியமணி, மலரணி, மாதணி, கவிமணி, மின்னணவணி, அருவியணி, அம்மியணிவறு. வண்ணக் குழம்பிவறி ஓவியம் இய்வை எப்பது கரிதான். அந்தகாக வண்ணக் குழம்பே ஓவியமணி விட முடியுமா?

கல்துளிர்சங்கன் கார்க்கதவையத் திறந்து கொண்டு இறங்கினான். கதிரா இப்போது வெட்கப்படாமல் அவன் பின்னாலேயே இறங்கினான். மெய்ல நடந்தான்.

"போகாமல் போகா எப்படி?" என்றான் கதிரா மெய்யில குரலில்.

கல்துளிர்சங்கன் பின்னிருந்த இடத் திற்குப் பக்கத்தில் மணலில் திறத்தி னவன் கப்பட்டிருந்த மரக்கண்டில் இருந்த ஆறு முயல்களும் நத்தம் காதுகளை உயர்த்தி, பின்னங்கால்களால் அமர்த்து கல்துளிர் சங்கன் என்ன பதிலைச் சொல்லப் போகிறானோ என்று அவனைப் பார்த்தன.

நங்கா குவிந்து தளறுபுடன் இருந்த காரட் ஈன்வற எடுத்து அந்த முயல்களுக்குக் கொடுத்தான்.

"கதிரா, ஒவக்கு என்னைப் பத்தி எது வுமே தெரியாது"

"தாங்கல்! இப்பவாவது என்னை உரி மையோட கூட்டிக்கொள்"

"இருத்தாலும் நம்ம தலைவருக்கு முன் யோசனை அதிகம்!"
"எப்படிச் சொல்றீங்க?"

"அந்தக் ஒரு மாதம் வெளிநாடு போறானாம். அன்னால் தினமும் ஒரு அறிக்கை வீடச் சொல்லி முப்பது அறிக்கைகளை அட்டவாள்ஸாக எழுதித் தருகூட்டார்!"

- வேதபுரீ எஸ். ரமேஷ்

"பச். நான் என்னப் பையனா இருக்கிறப்பவே எங்கப்பா மிஸிட்டரில சேர்ந்து சண்டை குண்டு பாய்ஞ்சி செத்துப் போயிட்டார் கதிரா"

"அதவா என்ன?"

"அப்பாவோட ஒடம்பைப் பாக்ஷு துக்கு எங்கம்மா பெருமான்நேவன்பட்டிங்கற எங்க கிராமத்திலேயிருந்து ஸ்ரீதரர் வரைக்கும் போனாங்க. அப்பாவோட ஒடம்பைப் பார்த்த உடனேயே அவங்கனும் செத்துப் போயிட்டாங்க."

"அதவா என்ன?" என்று கேட்டான் கதிரா. அவன் ஈன் பெர்ட்டன் உண்டருளே பின்னிருந்தான். முகத்தைக் கழித்து கிளி களுக்குப் பழிப்பு காட்டினான். அவன் 'கிக்கி கிக்கி' என்றான். அவையுள் பழிக்கின்றவனவா? பாராட்டுகின்றவனவா?

எப்படியிருப்பினும் கரி, கதிராவிற்கு மகிழ்ச்சியால் இருந்தது. நங்கா ஈனும் இறு விய பாறை, மரச்சிற்பம் தன் இயல்பிய் இருத்து மாறினிருக்கிறது.

"அம்மா, அப்பாண்ணா என்ன, காவண்ணா என்ன, வாழ்வண்ணா என்ன? இதைவலாம் தெரியற வயசுக்கு முன்னாலேயே நான் அயாத்தையாய்ட்டேன். என்னை என் மாமாசீ ஒருத்தர்நான் வளத் தாரு. படிக்க வச்சாரு"

"ரங்கா, நான் அதெவ்வலாம் கேட்டேனா?"

"நான் சொல்வனதும் இவ்விதமா?"

"சொன்னீங்க. கணக்காய்க்கு உப்பில் வன்னு. நீங்க அனாத்த, ஆன் காரட் அந் னாய யார் அனாத்தையாசிருத்தாலும் உங்க மனை இரக்கப்படும். கொண்டு வந்து வெல் கிக்கிட்டுக் காப்பாத்துவீங்க. அதெவ்வலாம் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நான் சேட்டது என்னா? ஈ வய் பூ ரங்கா, ஈ வய் பூ யோமச்"

"ஒத்து வராது கதிரா"

"ஏன்?"

"அப்பா"

"கவனவ விட்டதுன்னு தெனைப்பாரு. பிணினையைக் கவனிப்பாரு. முழுமூக்கா பணத்தைத் துரத்துவாரு. அப்பாவிட்ட சம்மதம் வாங்குது என் வேலை. நீங்க என்ன... வய்... பண்தீங்கனா... இல் னையா?"

"பனீஸ் கதிரா, என்னை விட்டுரு. என் னால் இப்ப பதில் சொல்ல முடியாது"

"எப்ப சொல்வீங்க?"

"நானைக்கு வா. இதே நேரத்துக்கு. இங்கியே வா. சொல்றேன்"

"பனா.. பனா.. பனா.. காமியாறே.. நானைக்கு நீங்க காலியைத் துக்கிப் போட் டுட்டு உயர் ட்ரஸ் மாட்டலை..? நான் என்ன செய்வேன்னு எனக்கே தெரியாது. விரேன்"

கதிரா சட்டென்று நிரும்பி நடந்தான்.

(தொடரும்)

OCTOBER 1993 ISSUE + RS. 9.00 PER COPY

THE ASTROLOGICAL MAGAZINE

57 YEARS OF PUBLICATION

Chief Editor: DR. B. V. RAMAN

Planets & Democracy in Pakistan

Also:

- ☐ Man and his Free-will in the Bhagavad Gita
- ☐ Astrology and Efficacy of Mantras
- ☐ Unification in Panchangas
- ☐ Health Indications from the Palm
- ☐ Measuring Your Artistic Quotient-II
- ☐ An Astro-biographical Sketch of Dr. B. V. Raman - VII

and other interesting and
educative articles

Popular Features like:

- ☐ How is this Month for You?
- ☐ Daily Guide, Airways Guide, Farmer's Guide
- ☐ Books on Review
- ☐ Letters to the Editor, etc. etc.

AVAILABLE WITH YOUR NEAREST NEWSAGENT

SOLE DISTRIBUTORS FOR INDIA: A. THOMPSON & CO., 64, GAUDYA MATH ROAD, MADRAS 600 014

BUY TODAY. N-O-W !

கும்பகோணம் சிறப்பிதழ் வெளியிடும்
'கல்வி' வார இதழிற்கு
எங்கள் இதயங்களிந்த வாழ்த்துக்கள்!!

Kudanthoi. M.J.F. Lion.
D. CHANDARASEKHARAN. B.E., M.I.E.
Managing Partner

MURALI ANAND

Engineers & Flat Promoters

52/1-A, Chitrakulam North Street, Mylapore, Madras-600 004. Ph: 71618

...Our New Project Just Started...
Deluxe Two bedroom Flats with lift
At Raghava Colony East.
(Periar Ramasamy St.)
Ashok Nagar, Madras-600 079.

பக்கலாயாட்டமா? பாதுகாப்பா?

உங்கள் சேமிப்பை எங்கே டெபாசிட் செய்யப் போகிறீர்கள்?

இதர நிறுவனங்களின்
பிண்களை டிஸ்கவுன்ட்
செய்யும் ஒரு நிதி
நிறுவனத்திலா? அல்லது

அனிக்ரூம் நிதியுதவியைத்
திரும்ப வசூலிப்பதில்
முழுவதுமாக வெற்றி
பெறும் ஒரு நிறுவனத்திலா?

சீல நிதி நிறுவனங்கள் இதர நிறுவனங்களின் பிண்களை டிஸ்கவுன்ட் செய்கின்றன. இவ்வாறு கடன் பெறும் அந்த இதர நிறுவனங்களின் பொருள்கள் சரிவர விநியோகமாகாவிட்டால், டிஸ்கவுன்ட் செய்யும் நிதி நிறுவனங்களின் பணப்புழக்கம் பாதிக்கப்படுகிறது. தொடர்ந்து இவ்வாறு நேரும்பொழுது இந்த நிதி நிறுவனங்களின் பிரச்சனைகள் அதிகரித்தி விடுகின்றன. இத்தகைய நிறுவனங்களிடமிருந்து டெபாசிட்டுகள் பாதுகாப்புடன் இருக்க முடியுமா?

ஆனால் ஸ்ரீராம் நிறுவனங்கள் அவ்வாறு அல்ல. அவை உங்கள் டெபாசிட் தொகைகளை வாரியான வாங்குவதற்கு மட்டும் தான் தலையை முறை நிதியுதவியாக அனிக் வின்றன. அதுவும், சராசரியாக, 36 மாதத் தலையணைகளின்பதான்.

வாரிப் போக்குவரத்துத் தொழில் ரொக்க அடிப்படையிலேயே நடைபெறுகிறது. எனவே, வாரி உரிமையாளர் வாங்கிய கடனைக் குறிப்பிட்ட தலையணைகளில் திருப்பிச் செலுத்தி விடுகிறார்.

ஸ்ரீராம் நிறுவனங்களும் மிகத் திறமையோடு இவங்குவதால் கொடுத்த கடனைத் திரும்ப வசூலிப்பதில் 100% வெற்றி அபப் பெற்று விடுகின்றன.

இவ்வாறு வாரியானுக்குத் தலையணைமுறை நிதியுதவி வழங்குவதில் ஸ்ரீராம் நிறுவனங்கள் வெற்றிகரமாக இவங்குவதால்தான் முன்னணி வாரி நவாசிப்பாளர்களான டெல்போ, அசோக் லேலண்ட், ஆகியோர் ஸ்ரீராம் நிறுவனங்களுடன் மிக நெருக்கமாக உறவு கொண்டுள்ளனர்.

பங்குதாரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ள போதிலும் தொடர்ந்து 3.5% டிவிடென்ட் அளித்து வர முடிகிறது.

1,50,000 டெபாசித்தாரர்கள் தங்கள் சேமிப்பை ஸ்ரீராம் நிறுவனங்களின் பொறுப்பில் நம்பிக்கையோடு வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீராம் குடும்பத்தில் நீங்கலும் ஒருவராகச் சேருவதற்கு இந்தக் காரணங்களே போதுமே!

ஸ்ரீராம் இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ் லிமிடெட்
ஸ்ரீராம் டிரான்சுமியூசர்ஸ் கம்பனியல்
லிமிடெட் லிமிடெட்

ஸ்ரீராம் சிடி நுழியல் கம்பனியல் லிமிடெட்
சுமாய்யா கல்பெக்சர், ஸுதாவது மாடி,
4, வேலு தென்காசி ரோடு, மயிலாபுரம்,
சென்னை - 605 004.
போன் : 4890980/48901363/4893748/
4892704/4890356.

Advertisement 1000 1000

பாரம்பரியச் சுவைக்கு ஈழல்லை, இணையும் இல்லை.

லியோ காபி — தோட்டப் பரிகரத்தில் 80 ஆண்டுகளுக்கு மேல் காபி பரிகரத்தில் முன்னணியில் இருப்பவர்கள் வழங்கும் தரமான காபி

காபிக் கொட்டைகள் மிகவும் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. நன்கு வறுத்து, தங்கள் முன்னிலையில் நவீன கிரைண்டர் மூலம் உடனுக்குடன் அரைவை செய்து தரப்படுகிறது. செறிவான தூய காபியில் அஸ்ஸாம்பும், கலையும் மாநாமல் அப்படியே இருக்கவும் விசேஷ கவனம் செலுத்தப்படுகிறது.

இதனையும் கொடுக்கின்றன : எங்களுடைய சேர்த்த தோட்டத்தில் விளைந்த மிகவு மத்தும் ஏனக்காய் — தோட்டத்துப் புதுமையுடன்.....

நிலை அளவைகள் :

லியோ காபி கிரைண்டிங் ஒர்க்ஸ்,

16, நெற்கு மாட வீதி, மயிலாப்பூர்,

தென்மேல் 500 000

லியோ
சுத்தமான சிவில்டர் காபி